

Rm Sambandam VIII Standard D
1-1-0

ஜாஜி

RAN

Approved by the T. B. C. Page II of 24-5-49

ராஜாஜி

(முதல் இந்திய கவர்னர்-ஜெனரல்)

நாரண-துரைக்கண்ணன்
எழுதியது

டாக்டர் ப. சுப்பராயன் அவர்கள்
முன்னுரையும்

கனம் மந்திரி
எம். பக்தவத்ஸலம் அவர்கள்
சிறப்புரையும் கொண்டது

அல்லயன்ஸ் கம்பெனி
மயிலாப்பூர் :: சென்னை-4

 1950 [ரூ. 1-0-0

ஆறும் பதிப்பு-1950

பொருளடக்கம்

நேஷனல் ஆர்ட் பிரஸ்,
சென்னை-18

முன்னுரை

நமது நாட்டில் நமது தலைவர்களின் சரித்திரத்தை எழுதும் வழக்கம் இல்லாமலிருப்பது எல்லோரும் அறிந்ததாகும். நமது பண்டைகாலத் தமிழ் நாட்டுத் தலைவர்களின் சரித்திரத்தை எழுதாததால் அவர்களது பெயர்கள்கூடப் பல தமிழர்களுக்குத் தெரியாமலிருக்கிறது. ஆதலால் அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார் நமது நாட்டுத் தலைவர்களின் சரித்திரத்தை வெளியிட்டு வருவது போற்றத்தக்கது. நம் தமிழ்நாட்டைப் பொருத்தமட்டில் ராஜாஜி போன்ற தலைவர்கள் சிலரே. அவருடைய திறமையைப்பற்றித் தெரியாதவர்கள் தமிழ் நாட்டில் யாரும் இருக்கமாட்டார்கள். ஆயினும் பின்னால் வரும் இளைஞர்கள், ராஜாஜி தமிழ் நாட்டிற்கும், இந்தியாவிற்கும் என்ன தொண்டாற்றினாரென்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது மிக அவசியம். நண்பர் ஸ்ரீமான் நாரண-துரைக்கண்ணன் அவர்கள் ராஜாஜியின் வாழ்க்கையை முதலிலிருந்து தற்காலம் வரையிலும் நன்கு விவரித்து எழுதியிருக்கிறார். இதை எல்லாத் தமிழ் மக்களும் பாராட்டுவார்கள். தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் தேச சேவைக்கே ராஜாஜி சமர்ப்பித்துவிட்டார். ஆதலால் ராஜாஜியின் சரித்திரத்தை நமது தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் சரித்திரமாகவே எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவரும், காலஞ்சென்ற சத்தியமூர்த்தியுமே நமது தமிழ் நாட்டின் அரசியல் விஷயங்களில் காங்கிரஸ் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்குத் தங்கள் வாழ்நாட்களை உபயோகப் படுத்தினார்கள் என்று சொன்னால் மிகை ஆகாது.

ராஜாஜியை, சென்ற முப்பத்தைந்து வருஷங்களாக எனக்குத் தெரியும். அவரது அரசியல் துறையிலும்நான் கலந்து அவருடன் வேலை செய்திருக்கிறேன்,

ஓர் ஆச்சரியமான சம்பவம் என்னவென்றால், இவர் எப்பொழுதும் கொஞ்சம் முன்பாகவே நடக்கப் போகும் விஷயங்களை அறிந்து அதன் பிரகாரம் செய்ய எத்தனிப்பார். இதைச் சில நண்பர்கள் தவறாக எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் அவர் தம் மனோபலத்தினால் இவைகளையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் நாட்டில் நன்மையையே கருதித் தம்முடைய வேலையைச் செய்வார்.

"என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே" என்பது அவரது ஜீவிய சரித்திரம். தமிழர்கள் மாத்திரமன்று, மற்றவர்களும் இதை நன்றாக அறிந்துகொள்ளலாம்.

இம்மாதிரியான புத்தகங்களை நமது பள்ளிகளிலிருக்கும் மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பது அவசியம். இவைகளின் வழியாக நமது இளைஞர்கள் தேச சேவையைச் செவ்வையாய்க் கற்றுக்கொள்ளலாம்.

அல்லயன்ஸ் கம்பெனியாருக்கும் ஆசிரியர் ஸ்ரீமான் நாரண-துரைக்கண்ணன் அவர்களுக்கும் தமிழ்நாடு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

சென்னை
7—1—48

ப. சுப்பராயன்

சிறப்புரை

நம் நாட்டுக்கு ஏற்பட்ட தனிப் பெருஞ் செல்வம் அதற்குக் கிடைத்த தலைவர்கள் என்று சொல்லலாம். வேறு எந்த நாட்டிற்கும் கிடைக்காத தலைமை நமக்கு உண்டு. இத்தகைய சிறந்த தலைவர்களில் ஒருவரான ராஜாஜியைத் தமிழ்நாடு மட்டுமல்ல, இந்தியாவே நன்கறியும். இவ் வாண்டில் தலைவரவர்களின் ஜனன விழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு ராஜாஜியின் வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தெரிநது கொள்ளுவதில், ஒரு விசேஷ ருசி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இச் சமயம் பார்த்து இந் நூலை அல்லயன்ஸ் கம்பெனியார் வெளியிடுவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ராஜாஜியின் பெருமையைத் தெரிந்துகொள்ளுபவர்களும், அவர்களுடைய வாழ்க்கை விவரங்களைத் தெரிந்துகொள்ளப் பிரியப்படுவார்கள். சமூகச் சீர்திருத்தத்தில் ராஜாஜி வெகு காலத்திற்கு முன் காட்டிய மன உறுதி நம்மெல்லோருக்கும் படிப்பினையாகும். அதை ஆசிரியர் நன்கு விளக்குகிறார். தமிழ்நாடும் சென்னை மாகாணமும் முதல் முதல் ராஜாஜியைக் கண்டது 1918-ல் காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேவியின் தலைமையில் நடந்த அரசியல் மகாநாட்டில் என்று சொல்லலாம். அன்றே ராஜாஜியின் பேச்சுத் திறமையை நான் கண்டேன். திருச்செங்கோடு காந்தி ஆசிரமத்திலிருந்து ராஜாஜி செய்துவந்த திருப்பணியை ஏழை மக்கள் கண்டார்கள். ராஜாஜியின் இடைவிடா உழைப்புத் தன்மையைத் தமிழ்நாடு கண்டது. அவர்களின் நிர்வாகத் திறமையை நம் நாடும் உலகமும் தெரிந்துகொண்டன. இவைகளையெல்லாம் எல்லோரும் உணரக்கூடிய அளவில் ஆசிரியர் வரைந்த இந் நூலை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன்.

எம். பக்தவத்ஸலம்

என் உரை

மக்களின் போற்றுதலுக்கும் தூற்றுதலுக்கும் இலக்காயிருக்கும் நம் நாட்டுத் தலைவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் ராஜாஜி. அவர் பொது நலத்துக்காகத் தம் வாழ்க்கையைச் சர்வ சங்கப் பரித்தியாகஞ் செய்தவர். இன்று ராஜாஜியின் பிறந்த தினத்தை எல்லோரும் அவருடைய அரசியல் எதிரிகள் உட்படக் கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால், சிறிது காலத்துக்கு முன்வரை அப்பெரியாரைச் சரியாக மதிப்பிடத் தவறிவிட்டனர் பலர்.

"ராஜாஜி ஈடு இணையற்ற மேதை: தன்னலமற்ற தியாகி. நாட்டு மக்களுக்கு வழிகாட்டி. இன்றைய மக்களும் வருங்கால மக்களும் பின்பற்றத்தக்க ஆதர்ச புருஷர்" என்று பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அடியேன் கருதினேன். மக்கள் பார்த்து அல்லது படித்தறிந்து பயன் பெறத் தக்கது ரராஜாஜியின் வாழ்க்கை எனக் கருதி அவ் வரலாற்றை எழுதத் துணிந்தேன். எழுதித் தமிழ் மக்களுக்குச் சமர்ப்பித்தேன்.

நான் அரசியல் வாதியல்லன். ஆனால் பத்திரிகாசிரியன். எந்த அரசியல் கட்சியையும் சேர்ந்தவனல்லன்; ஆயினும் நாட்டு முன்னேற்றத்துக்காகவும் மக்களின் நல் வாழ்வுக்காகவும் பாடுபட்டு வரும் எந்தக் கட்சிக்கும், ஸ்தாபனத்துக்கும் ஆதரவு தருபவன். நான் ராஜாஜியின் அணுக்கத் தொண்டர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவனுமல்லன்; எதிர்க்கட்சியினனும் அல்லன். பேரறிஞர்களையும், பொது நலச் சேவை புரியும் பெரியார்களையும் தூர இருந்தே பார்த்து அவர்கள்பால் காணப்படும் நற்பண்புகளையும், அவர்கள் செய்து வரும் அரும் பெருஞ் செயல்களையும் பாராட்டுபவன். அவ் வகையில்தான், ராஜாஜியைக் கூர்ந்து கவனித்துப் போற்றலானேன்.

ஆனால், ராஜாஜி செய்த ஒரே ஒரு காரியம் மட்டும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. அது மகாத்மா, நேரு உட்பட மாறுபட்ட பாகிஸ்தான் ஆதரவு பிரசாரந்தான். ராஜாஜி பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவு காட்டிப் பிரசாரஞ் செய்தபோது, தீவிரமாக எதிர்த்த கூட்டத்தில் நானும் ஒருவன். ஆனால் நான் காங்கிரஸ்காரன் அல்லது அரசியல் வாதி என்ற முறையில் அவர் கொள்கையை எதிர்க்கவில்லை. பத்திரிகாசிரியன் என்ற முறையிலேயே என் அபிப்பிராய பேதத்தைக் கண்ணியமாக வெளியிட்டு எதிர்க்கலானேன். ஆயினும் அந்த அபிப்பிராய பேதத்தை வைத்து இப்போது நான் ராஜாஜியின் சென்ற ஏழெட்டு வருஷ கால அரசியல் வாழ்க்கையை ஆராய்ச்சி செய்யவில்லை. என் சொந்த அபிப்பிராயங்களை அவருடைய வாழ்க்கை வரலாற்றில் புகுத்தவில்லை. ஒரு நாட்டுத் தலைவரின் - அரசியல்மேதையின் - வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதும் சரித்திர ஆசிரியன் என்ற முறையிலேயே இவ்வாழ்க்கை வரலாற்றை உள்ளது உள்ளபடியே விவரித்துள்ளேன்.

ராஜாஜியின் வாழ்க்கை வரலாறு என்னும்போது, இது அவருடைய பிரத்தியேக வாழ்க்கை அல்லது சொந்த வாழ்க்கை வரலாறு என்று மட்டும் யாரும் எண்ணக்கூடாது. தமிழ்நாட்டின் சமுதாய வரலாறு என்றுதான் கருதவேண்டும். ராஜாஜியின் வாழ்க்கை முற்பகுதி தமிழ் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலைக் குறிப்பது. பிற்பகுதி அரசியலில் நிகழ்ந்துவந்த பெரு மாறுதல்களை விவரிப்பது. ஏறக்குறைய முப்பது வருஷ அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை ராஜாஜியின் வாழ்க்கை வரலாறு வாயிலாக நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

எனக்கு நீண்டகாலமாகவே ஆசையொன்று உண்டு; அதாவது, தமிழ் நாட்டு அரசியல் வரலாற்றை முக்கியமாகத் தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் வரலாற்றை எழுத வேண்டும் என்பது என் பேரவா. ராஜாஜி வரலாற்றை

எழுதியது வாயிலாக அது ஓரளவு நிறைவேறியிருக்கிறது என்றால் மிகையாகாது.

நான் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் ராஜாஜியின் சரித்திரத்தை எழுத முற்பட்டபோது, அவருடைய சமூக சீர்திருத்த சேவையில் கவர்ச்சிகொண்டுதான் எழுதினேன். இப்போதோ அவருடைய அரசியல் வாழ்வே என்னை முற்றும் ஆகர்ஷித்துவிட்டது.

ராஜாஜி சரித்திரம் இரண்டுபதிப்புகள் 1940- ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பே வெளியாகியிருந்தன. பற்பல அசௌகரியங்களால் மூன்றாவது பதிப்பைச் சொந்தமாக வெளியிட முடியவில்லை.

ராஜாஜியின் எழுபதாம் ஆண்டு பிறந்த தினக்கொண்டாட்ட முயற்சி தொடங்கப்பட்டபோது இந்தப் பதிப்பு வேலை தொடங்கப்பட்டது. சகோதரப் பத்திரிகாசிரியரும் ஆப்த நண்பருமான கல்கி ஆசிரியர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இப்பதிப்பைச் சீக்கிரம் கொண்டுவருமாறு அடிக்கடி ஊக்கிவந்ததை இங்கு நன்றியுடன் குறிப்பிடுகிறேன். இப்பதிப்புக்குத் தங்கள் கருத்துரைகளை வழங்கியுள்ள கனம் பக்தவத்ஸலம் அவர்களுக்கும் கனம் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப் புத்தகத்தைப் பல வகையிலும் சிறப்பாகப் பதிப்பித்துப் பெரிதும் பாடுபட்ட அல்லயன்ஸ் கம்பனி உரிமையாளர் ஸ்ரீ வி. குப்புஸ்வாமி ஐயர் அவர்களுக்கும் நான் என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஜீவோதயம்,
ஸௌராஷ்டிர நகர்
சென்னை, 7-8-1948.

இங்ஙனம்:
நாரண-துரைக்கண்ணன்.

Rm. Sambandam. VIII Standard D NSMVPS HS Devakottai Ramnad district

ராஜாஜி

தோற்றுவாய்

உலகில் எத்தனையோ மகான்கள் - பெரியார்கள் - அறிஞர்கள் - தோன்றினர்; வாழ்ந்தனர்; மறைந்தனர். ஆனால், அவர்களில் ஒரு சில மெய்ஞ்ஞானிகளின் பெயர்கள் தாம் உலகில் அழியாமல் நின்று நிலவி வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன? அப்பெரியார்கள் செய்த தன்னலமற்ற சேவையும், தியாகச் செயல்களும், மக்கள் சமூகத்தை வாழ்விக்க வரையறுத்த உன்னத லட்சியங்களுமே யாகும். அவர்கள் கூறிய உபதேசங்களும் ஆற்றிய அற்புதங்களும், மக்கள் மனங்களை விட்டு மறையாமல் அவர்களை ஊக்கிக்கொண்டே இருக்கின்றன.

நற்றவப்பயனாக நமக்கு வழிகாட்டக்கூடிய மகான்கள் இக்காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். அத்தகைய பெரியார்களில் தலைசிறந்து விளங்கியவர் மகாத்மா காந்தி என்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். சத்தியத்தையும் அஹிம்சா தர்மத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, நமக்கு மட்டுமல்ல, உலகம் முழுவதுக்குமே அவர் சேவைசெய்துவந்தார்.

மகாத்மா காந்தியின் இவ்வுயரிய தத்துவங்களைப் பின்பற்றி நடப்பவர்கள் பலர் இருக்கின்றனர். நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் காந்தியடிகளை முழுவதும்

பின்பற்றி நடப்பவர்களில் ஸ்ரீ சக்கரவர்த்தி ராஜகோபாலாசாரியார் தலைசிறந்தவராவர் என்று கூறின் மிகையாகாது. ஸ்ரீ ஆசாரியார் பொது வாழ்விலும் அரசியலிலும் ஈடுபட்டதிலிருந்து, பால கங்காதர திலகருக்குப் பிறகு, காந்தியடிகளையே தமது ஆதர்ச புருஷராகக்கொண்டு தாய்நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் தொண்டாற்றி வருகிறார். மகாத்மா காந்தி எவ்விதம் தமது சுகபோகங்களையும், செல்வம் முதலிய சிறப்புகளையும் தியாகம் செய்து விட்டுப் பொது வாழ்வையே பெரிதாகக் கொண்டாரோ, அது போல, நம் ராஜாஜியும் தமது ஆடம்பர வாழ்வையும், செல்வச் சிறப்பையும் ஒரு கணத்தில் உதறித் தள்ளிவிட்டுப் பொது நலத் தொண்டாற்ற முனைந்து விட்டார். அவர் புரிந்துள்ள தன்னலமற்ற சேவையும், தியாகச் செயல்களுமே இன்று அவரை ஒப்புயர்வற்ற தலைவராக்கி யிருக்கின்றன என்று துணிந்து கூறலாம். முன்னர் சட்டசபைப் பிரவேசம் கூடாதென்று சித்தரஞ்சன தாஸரோடு போராடிய ராஜாஜி, பின்னர் கால மாறுதலை அநுசரித்துச் சட்டசபையில் புகுந்து பிரதம மந்திரிப் பதவி மட்டுமல்ல, மேல் வங்க கவர்னர் பதவியையும், ஏன், கவர்னர் ஜெனரல் பதவியையுமே ஏற்றாரென்றால், அது இவரது தியாகத்தின் வெற்றியென்றே கூறவேண்டும். இன்று தமிழ்நாட்டில் எத்தனையோ ராஜகோபாலாசாரியார்கள் இருந்தும், 'ராஜகோபாலாசாரியார்' என்றவுடனே இவரது உருவமே நம் கண்முன் நின்று இவரையே ஞாபகப்படுத்துகிறதென்றால், இது இவரது தியாகத்தின் உயர்வை விளக்கச் சிறந்த உதாரணமன்றோ!

ஆகவே நம் நாட்டிற்கே பெரும் புகழையும் உயர்வையும் தேடித் தந்திருக்கும் இப்பெரியாரது வாழ்க்கை வரலாற்றைத் தமிழ் மக்களாகிய ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது-அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம்.

முதல் அதிகாரம்

தோற்றம்

சேலம் ஜில்லாவில் ஓசூர் என்று ஒரு கிராமம் உண்டு. அது குக்கிராமமல்ல; ஒரு பெரிய கிராமமாகும். அக்கிராமத்தில் பல பிரிவைச் சேர்ந்த வகுப்பினரும் வாழ்ந்து வருகிறார்களாயினும், பெருந்தொகையினராகவும், செல்வமும் செல்வாக்கும் உடையவர்களாகவும் இருப்பவர்கள் கவுண்டர்களும் (கொங்குவேளாளர்) செட்டியார்களுமே. இவர்களுக்கு அடுத்தபடி பிராம்மணர்கள் ஆவர். இவர்கள் பேசும் மொழி தமிழும், தெலுங்குமாகும். சிலருக்குக் கன்னடமும் தெரியும்.

இத்தகைய ஓசூரில் கிராம முனிசீபாக இருந்தவர் ஒரு வைஷ்ணவப் பிராம்மணர். இவரை அனைவரும் சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார் என்று அழைத்துவந்தனர். கிராம முன்சீபாயிருக்கும் செல்வாக்கினால் மட்டுமன்றி உண்மையிலேயே இவர் தம் கிராம மக்களால் தலைவராக மதிக்கப்பட்டு வந்தார். அவ்விதம் ஒரு கிராம மக்களுக்குத் தலைமை பூணக்கூடிய தகுதியனைத்தும் இவரிடம் அமைந்திருந்தது. இவர் ஒரு சிறந்த பேரறிஞர். சம்ஸ்கிருதத்தில் நல்ல புலமை வாய்ந்தவர். நல்லொழுக்கமும் நற்குணமும் இயற்கையாகவே இவர்பால் அமைந்திருந்தன. அத்துடன் அக்கிராமத்தில் இவர் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க மிராசுதாராகவும், சுமாரான செல்வமுடையராகவும் இருந்தார்.

சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார் உதித்த குடும்பம் ஒரு நல்ல வைதிகக் குடும்பமாகும். நல்லான் சக்கரவர்த்தி பரம்பரை என்றாலே, வைஷ்ணவ ஐயங்கார் மரபிலேயே மிக உயர்ந்த குடும்பம் என்று பெயர்பெற்றதாகும். ஆசாரிய பீடத்து அமர்ந்து தம் மரபினர்க்கேயல்லாமல், மற்றவர்களுக்கும் ஞானோபதேசம் செய்யக்கூடிய தகுதி,

நல்லான் சக்கரவர்த்தி மரபில் வந்தவர்களுக்கே சிறப்பாக உரியதாகும். அத்தகைய பிரக்யாதியும் பழம்பெருமையும் வாய்ந்த உயர்குடித் தோன்றலான சக்கரவர்த்தி ஐயங்காரும் தம் பரம்பரைப் பண்பை யொட்டியே, தமது கல்வியறிவை அனைவருக்கும் பயன்படுத்தி வந்தார். வேதாகம புராண இதிகாச தரும சாஸ்திரங்களை ஆழ்ந்து படித்து ஆராய்ச்சி செய்திருந்ததால், அவை சம்பந்தமாகத் தம்மை நாடி வருபவர்களின் சந்தேகங்களையும் அறியாமையையும் போக்கியனுப்புவார். இவர் காலத்தில் சென்னை பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் சம்ஸ்கிருத புரபசராக இருந்த ஹப்பர்ட் என்னும் பெயருடைய ஜெர்மானிய அறிஞர் சக்கரவர்த்தி ஐயங்காரிடம் அடிக்கடி வந்து தமக்கு ஏற்பட்டுள்ள ஐயங்களைத் தெளிவுபடுத்திக்கொண்டு போவது வழக்கமென்று கூறப்படுகிறது. ஒரு முறை சென்னை கவர்னர் லார்டு கன்னிமாரா ஓசூருக்கு விஜயம் செய்தபோது, சக்கரவர்த்தி ஐயங்காரின் புலமையையும் பெருமையையும் கேள்விப்பட்டு, இவரை வரவழைத்து, உரையாடி மகிழ்ந்ததோடு, சம்ஸ்கிருத நூல்களில் இவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த ஞானத்தை அறிந்து வியந்து பாராட்டினார் என்று கூறப்படுகிறது. சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார் தம் கிராம மக்களுக்கு வால்மீகி ராமாயணம் முதலிய நூல்களைப் பற்றிப் பிரசங்கம் செய்து அறிவு விருந்தளித்து வருவார். இப்பேர்ப்பட்ட பெருமையும் தகுதியுமுடைய சக்கரவர்த்தி ஐயங்காரிடம் ஓசூர் மக்கள் ஒப்பற்ற மதிப்பும் பேரன்பும் கொண்டிருந்ததில் ஆச்சரியம் என்ன இருக்கிறது?

இத்தகைய பெரியாருடைய வாழ்க்கையைச் சிறப்பிக்க வந்து வாய்த்தவர் சிங்காரம் அம்மையார் ஆவர். இவர் பெண்களுக்குரிய சகல நலன்களும் வாய்க்கப்பெற்றிருந்தார். குடும்பப் பாங்கை நன்கு அறிந்து நடந்து கணவருக்கு இனியராய் இருந்துவந்தார். அவ்வுத்தமத் தம்பதி

களுக்கு, பகுதான்யஹு கார்த்திகைமீ 25உ (9-12-1878) அருந்தவ மைந்தராய்ப் பிறந்தவர் நம் ராஜாஜி. கடைக் குட்டியாகவே, ராஜாஜி தம் பெற்றோர்களது பரிபூரண அன்புக்கும் பாசத்துக்கும் பாத்திரமாய் விளங்கினா ரென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ! இவருக்கு முன் பிறந் தவர் இருவர்: அவர்கள் நரசிம்மாசாரியார், ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் ஆவர்.

ராஜாஜியின் இளமைப் பருவத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. இப்பொழுது பல ராலும் பாராட்டப்படும் அறிவு நுட்பம் இளமையில் அவரிடம் காணப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. சாதாரணச் சிறுவர்களைப்போலவே, இவரும் விளையாட்டில் பெரிதும் ஆர்வமுடையவராய் இருந்தார். சிலம்ப விளையாட்டு முதலியவைகளைக்கூட மேற்கொண்டிருந்தார். இவரது ஆரம்பப் பாடசாலை டிரில் மாஸ்டரே இவருக்குக் 'கரடி வாத்தியார்'ராக இருந்தார்.

ஆரம்பத்தில் சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார் ராஜாஜிக்கு வீட்டிலேயே கல்வி போதித்து வந்தார். ஆதலால் இவர் பள்ளிக்கூடத்தில் ஐந்தாவது வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டார்.

இவருக்குக் கல்வி கற்கண்டாய் இருந்ததேயொழிய, மற்ற மாணவர்களுக்கு உள்ளதுபோல் எட்டிக்காயாக இல்லை. இவர் எல்லாவிதமான பாட விஷயங்களையும் ஆர்வத்துடனேயே படிக்கலானார். 'ஆங்கிலத்தில்தான் சிறந்து விளங்கினார்; கணிதத்தில் கெட்டிக்காரத்தனம் ஏற்படவில்லை; பூகோளம் பூஜ்யம்; சரித்திரம் சரியாக மூளையில் ஏறவில்லை' என்றெல்லாம் இவர் விஷயத்தில் சொல்வதற்கில்லை. எல்லாப் பாடங்களிலும் இவர் முதல் தர மாணவராகவே திகழ்ந்தார். சதா ஏதாயினும் ஒரு புத்தகத்தை – அது எந்த விஷயத்தைப் பற்றியதாயினும் சரி - படித்துக்கொண்டிருப்பார். தந்தையார் தாம் பெரும்

படிப்பாளியா யிருந்ததுடனல்லாமல், பிள்ளைகளின் கல்வி விஷயத்திலும் அக்கரை செலுத்தி ஆசிரியர்போல அவர்களுக்குப் பல விஷயங்களையும் போதித்து வந்ததுதான் இதற்குக் காரணம். ராஜாஜியும் தாம் படிக்கும் விஷயங்களில் ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தந்தையாரிடம் கேட்டுத் தெளிவடைவார். தகப்பனர் கொடுக்கும் காசை வீண் செலவு செய்யாமல், தமக்கு வேண்டிய புத்தகங்களை வாங்கிப் படிப்பார். மாடு, குதிரை, பூனை முதலிய பிராணிகளிடம் ராஜாஜிக்கு மிகுந்த அன்பு உண்டு.

உயர்தரப் படிப்புக்காக, ராஜாஜி பெங்களூர் சென்று சென்ட்ரல் ஹிந்து கலாசாலையில் சேர்ந்தார். ஆரம்பப் பாடசாலையில் முதல் மாணவராய் விளங்கியதுபோலவே, கலாசாலையிலும் ராஜாஜி சிறந்து விளங்கினர். புரொபசர் கூக் இவருடைய நுண்ணறிவைக் கண்டு, இவரைப் பூத, பௌதிக, விஞ்ஞான சாஸ்திரங்களையே விசேஷ பாடமாக எடுத்துக்கொள்ளச் செய்தார். இங்கிலீஷ் புரொபஸர் டெயிட் முதலிய ஆசிரியர்கள், இவருடைய அறிவு நுட்பத்தையும் அடக்க ஒடுக்கத்தையும் கண்டு இவர்பால் அன்புகொண்டனர். வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள், சர் வால்டர் ஸ்காட்டின் நாவல்கள் இவற்றை ராஜாஜி விருப்பத்தோடு படித்துவந்தார். பின்னர் பிரஸிடென்ஸி காலேஜிலும் முறையே சேர்ந்து தம் பதினெட்டாம் வயதில் பி. ஏ. பரீட்சையில் தேறிப் பட்டம் பெற்றதும், சட்ட கலாசாலையில் சட்டப் பரீக்ஷைக்காகப் படித்து வந்தார். அச்சமயம், இவர் தம் பெற்றோரையும் உற்றோரையும் சேலத்தில் விட்டுத் தனித்துப் படித்து வந்ததால், மாணவர் விடுதியில் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. அவ்விடுதி இப்போது ஐஸ் ஹவுஸ் என்னும் கட்டிடமே,

ராஜாஜி அவ் விடுதியில் தங்கிச் சட்ட கலாசாலையில் வாசித்துவருகையில், வேதாந்த கேசரியான சுவாமி விவேகானந்தர், டாக்டர் நஞ்சுண்டராவ் அழகியசிங்கராசாரியர்

முதலிய பிரமுகர்களால் வரவேற்கப்பட்டார். சுவாமிகள் சென்னையில் இருந்தவரையில் மாணவர் விடுதியில்தான் தங்கியிருந்தார். ஆதலால், ராஜாஜிக்குச் சுவாமி விவேகானந்தரின் கூட்டுறவு ஏற்பட்டது. இயற்கையிலேயே நுண்ணறிவும், கடவுள் பக்தியும், பெரியோர்களிடம் அத்யந்த விசுவாசமும் உள்ள ராஜாஜி சுவாமிகளிடம் அளவுகடந்த பக்தி கொண்டதும், அன்பைப் பெற்றதும் ஆச்சரியமல்ல. சுவாமிகளின் தொடர்பால் இளமையிலேயே இருந்துவந்த தேச பக்தியும் தியாக உணர்ச்சியும் அதிகரித்தன. ராஜாஜி பி. எல். பட்டம் பெற்ற பின்னர், தமது சொந்த ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்றார். பிறகு அவர் சேலம் நகரில் வக்கீல் தொழிலை ஆரம்பித்தார்.

இதனிடையே சக்கரவர்த்தி ஐயங்கார் ராஜாஜிக்கு, பதினாறுவது வயதில், சித்தூரைச் சேர்ந்த அலர்மேலு மங்கம்மாளைத் திருமணம் செய்து வைத்தார். நற்குடியில் வந்த அப் பெண்மணி கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியாய் ஒழுகிக் குடும்பத்தைத் திறம்பட நடத்திவந்தார். ஆகவே, ராஜாஜியின் இல்லற வாழ்க்கை இன்பமாகவே நடந்து வந்தது. இவர்களுடைய நல்வாழ்க்கையின் பயனாக, முறையே மூன்று ஆண்களும், இரண்டு பெண்களும் பிறந்தனர். சுமார் பதினைந்து வருஷகாலம் இவர்களுடைய மனை வாழ்க்கை மாட்சியுடன் விளங்கியது. ஆயினும், எதிர்பாராதவாறு அலர்மேலு மங்கம்மாள் நோய்வாய்ப்பட்டதால் ராஜாஜிக்குக் கவலை ஏற்பட்டது. மனைவியை நோயினின்றும் விடுவிக்க வெகு பாடுபட்டார். எத்தனையோ டாக்டர்கள், எவ்வளவோ மருந்துகள், ஒன்றாலும் பயனில்லை. இரவு பகலெனப் பாராது, ராஜாஜி சிரமமெடுத்துக்கொண்டு சிகிச்சையும் சிசுருஷையும் செய்தும், அலர்மேலு மங்கம்மாள் குணமடையாமல் கடைசியில், கணவரையும் மக்களையும்

விட்டுப் பிரிந்தே போனார். அருமை மனைவியின் பிரிவு ராஜாஜியை அதிர்ச்சியுறச் செய்ததாயினும், மனம் சோர்ந்து அவர் உட்கார்ந்துவிடவில்லை. மேற்கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தும் விஷயத்தில் கம் கவனத்தைச் செலுத்தினார். குழந்தைகளைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பைத் தாமே ஏற்று, பெற்ற தாய் இல்லையே என்ற ஏக்கம் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படாதவாறு, அவர்களைக் கண்ணும் கருத்துமாக வளர்த்து வந்தார்.

இரண்டாவது அதிகாரம்

வக்கீல் தொழில்

வக்கீல் தொழிலை ராஜாஜி மேற்கொண்டபோது, சேலம் நகரில், 'பிரபல வக்கீலாய் விளங்கிவந்த ஒரு கனவானின் ஜூனியர் வக்கீலாய் இருந்து அத்தொழிலில் நன்கு பயிற்சிபெற அவரை அனுமதி கேட்டார். அதற்கு அக் கனவான் இசையவில்லை. ஆகவே, ராஜாஜி தனித்து நின்றே வக்கீல் தொழிலை நடத்தத் தொடங்கினார்.

தொழில் துவக்கத்திலேயே ராஜாஜிக்கு ஒரு விநோதமான அனுபவம் ஏற்பட்டது. இவர் தம்மிடம் வந்த முதல் வழக்கை முன்னிட்டு நீதிஸ்தலத்தில் ஆஜரானார். இவ் வழக்கின் எதிர்தரப்புச் சார்பாக, ராஜாஜியைத் தம் ஜூனியர் வக்கீலாக வைத்துக்கொள்ள விரும்பாத கனவானே தோன்றி வாதித்தார். ராஜாஜி அந்தப் பிரபல வக்கீலை எதிர்த்து எவ்விதம் வாதிப்பது என்று அச்சமடையாமல், தம் கட்சியை எடுத்துக் கூறித் திறமையாக நடத்தினார். அதன் பயனாக, அவ் வழக்கில் இவரே வெற்றியடைந்தார். இந்த முதல் வெற்றியே இவர் வக்கீல் தொழிலை நடத்திவந்த காலம்வரையில்

இவருக்கு அழியாக் கீர்த்தியையும், பெரும் புகலையும் தருவதற்கு அடிப்படையான காரணமாயிற்று.

ராஜாஜியின் சட்டஞான நிபுணத்துவமும், அசைக்க முடியாக வாதத் திறமையும் வெகு சீக்கிரத்தில் பிரசித்த மடைந்தன. சில நாட்களுக்குள்ளேயே அவர் சேலத்தி லுள்ள பிரபல வக்கீல்களுக்குள் தலைமை ஸ்தானத்தைப் பெற்றார். அதிலும், கிரிமினல் வழக்குகளில்தான் ராஜாஜி அதிகமாக ஆஜராகிக் கட்சிக்காரர்களுக்கு வெற்றியை வாங்கித் தந்திருக்கிறார். இதனால் இவருக்குக் "கிரிமினல் லாயர்" என்று பெயர் வழங்கலாயிற்று. ராஜாஜி யின் வாதத் திறமையையும், சட்ட நுணுக்கங்களைத் தக்க இடங்களில் சரளமாக எடுத்துக் கையாளும் ஆற்ற லையும் கண்டு நீதிபதிகளே ஆச்சரியப்படுவர். அவ்வளவு ஏன்? எதிர்க்கட்சி வக்கீல்களே ராஜாஜியின் ஆணித் தரமான உதாரணங்களையும் அசைக்க முடியாத வாதத் திறமையையும் கண்டு, தங்கள் கட்சிகளை மறந்து, இவரது பேச்சில் மயங்கி வாய்பிளந்து நிற்பர்.

ஸ்ரீ ஸி. விஜயராகவாசாரியார் சேலத்தில் பிரபலத் தலைவர் களில் முக்கியமானவர்; அதுபோல் வக்கீல் துறையி லும் வெகு பிரசித்தி பெற்றவர் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ராஜாஜியை விட அவர் எத்தனையோ வருஷம் வயதிலும் அநுபவத்திலும் பெரியவர். ராஜாஜி இளைஞராக இருந்தபோதே ஸ்ரீ விஜயராகவாசாரி யார் வக்கீல் தொழிலிலும், அரசியல் துறையிலும், பொது வாழ்விலும் பிரபலமடைந்திருந்தார். அத்தகைய பெரியாரிடம் ராஜாஜிக்கு மிகுந்த மதிப்பு உண்டு. ஆயினும், நீதிஸ்தலத்தில் நேருக்கு நேர் வாதிக்க நேர்ந்து விட்டால், ராஜாஜி அவரையும் மிஞ்சிவிடுவார். ஒரே வழக்கில் ஸ்ரீ விஜயராகவாசாரியார் ஒரு தரப்பிலும், ராஜாஜி மறு தரப்பிலும் தோன்றி வாதிக்கத் தொடங்கி விடுவார்களானால், அது ருசிகரமானதாகவும், வக்கீல்களுக்

கெல்லாம் பெரு விருந்தாகவும் இருக்குமாம். ஸ்ரீ விஜயராகவாசாரியாரது நீண்ட நாளைய வக்கீல் தொழில் அநுபவமும், உலக அநுபவ முயற்சியும் எல்லாம் ராஜாஜியின் வாதத் திறமைக்கு முன் சோபிக்காமல், ராஜாஜியின் வாதமே மேலோங்கி நிற்கும். சட்ட நுணுக்கங்களைச் சந்தர்ப்பத்திற்குத் தகுந்தபடி பிரயோகித்துத் தமது கட்சியே நியாயமானதென்று நீதிபதிகள் மனத்திலும், ஜூரர் முதலியோர் மனத்திலும் பதியும்படி எடுத்து வாதிப்பதிலும், தமது சாதுரியம் மிகுந்த பேச்சால் நீதிபதி முதலியவர்களை வசீகரிப்பதிலும் ராஜாஜி வெகு சமர்த்தர் என்று நேரில் கண்ட பலர் கூறுவர். எனவே இவ் வக்கீல் தொழிலில் அவர் மாதமொன்றுக்குச் சுமார் 2,000-ரூபாய்க்குக் குறையாமல் சிரமமின்றிச் சம்பாதித்து வந்ததில் ஆச்சரியமில்லை யல்லவா?

ராஜாஜி சில காலம் சேலம் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த குமாரமங்கலம் ஜமீன்தார் டாக்டர் சுப்பராயன் குடும்பத்து வக்கீலாய் இருந்து வந்தார். அதுவன்றி, சேலம் செல்வவந்தர்களான திரு. இரத்தினசாமி கவுண்டர் முதலிய பலருக்கும் வக்கீலாக இருந்து அவர்களுக்கு ஏற்படும் வழக்கைத் தீர்த்து வெற்றி யளித்து வந்தார். 1900 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கிய வக்கீல் தொழிலை ராஜாஜி 1918-ஆம் ஆண்டு வரையில் சேலத்தில் நடத்தினர். 1920-இல் ஆசாரியார் சென்னைமா நகருக்கு வந்து ஹைகோர்ட்டில் தொழில் நடத்தலானர்.

மூன்றாவது அதிகாரம்

சமூக சீர்திருத்தச் சேவை

இளமையிலேயே ராஜாஜி தீவிரக் கொள்கைகளையுடையவரா யிருந்தார். எவ்விஷயத்தையும் முன்னேற்றத்துக்கான முற்போக்கோடும் பரந்த நோக்கோடும்

ஆராய்ந்து பார்க்கலானர். ஹிந்து சமூகத்தில் காணப் பட்ட சில மூடப் பழக்கவழக்கங்களையும், சீர்கேடுகளை யும் கண்டு வருந்தினர். ஆசாரம், அநுஷ்டானம், வைதிகம் என்பவற்றின் பேரால் நடைபெறும் அநாசார வழக்கங்களும், அருவருக்கத் தக்க பழக்கங்களும் அவருக் குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. கடவுள், சமயம் ஆகியவற் றின் பெயரால் நடைபெறும் அநீதிகளையும் கொடுமை களையும் கண்டு அவர் கண்ணீர் சிந்தினர். ஜாதி வேற்றுமைகளையும், சமய வேற்றுமைகளையும் அறவே ஒழித்து, நமது சமூகத்தில் ஒற்றுமையையும், சமத்துவத்தையும், சகோதரத்துவத்தையும் உண்டாக்க வேண்டுமென்று உறுதிகொண்டார். நம் நாட்டில் பிறந்தவர்கள், 'எல்லோரும் ஓர் குலம்; எல்லோரும் ஓர் இனம்; எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்' என்பதே அவரது அடிப்படையான கருத்தாகும்.

இத்தகைய பரந்த நோக்கமும் விரிந்த மனப்பான்மை யும் கொண்ட ராஜாஜி தாம் தனித்து வாழ்க்கை நடத்தத் தொடங்கியதும் - வக்கீல் தொழிலில் சிறப்புற் றுப் பெரும்பொருள் சம்பாதிக்க ஆரம்பித்ததும் - தம் சீரிய கொள்கைகளைத் தாமே செயலில் நடத்திப் பிறருக்கு வழி காட்டலானர். ஹிந்து சமூகத்துக்கும் சமயத்துக்கும் பெருங் களங்கமாகவும், நீங்காக் கறையாகவும் இருக்கும் தீண்டாமையை ஒழித்தால்தான் நமது சமூகமும் நாடும் விமோசனம்அடையும் என்று அவர் கருதினர். மற்ற எல்லாச் சீர்திருத்தங்களையும் விடத் தீண்டாமை விலக்கை அவர் தமது முக்கியத் தொண்டாகக் கொண் டார். மற்ற வகுப்பினரைக் காட்டிலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கே அவர் தம்மாலான உதவியைச் செய்து வந்தார்.

1906-ஆம் ஆண்டில் ராஜாஜி சேலம் கலாசாலையில் ஆதித்திராவிட மாணவர் சிலரைச் சேர்க்க முயன்றார்.

இதைக் கண்டு உயர் வகுப்பினரெல்லாம் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். 'அந்த ஆதித்திராவிட மாணவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதானால், எங்கள் மக்களைக் கல்லூரிக்கே அனுப்ப மாட்டோம்' என்று அவர்கள் பயமுறுத்தினர். கலாசாலை அதிகாரிகள் உயர் வகுப்பினரின் தீவிர எதிர்ப்பைக் கண்டு முதலில் பயந்து தயங்கினரெனினும், கடைசியில் ராஜாஜியிடம் நியாயம் இருப்பதை உணர்ந்து, அவரது அந்த நன்முயற்சிக்கு ஆதரவு தந்தனர். முதலில் ஆதித்திராவிட மாணவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று இவ்வித முயற்சியில் ஈடுபட்டாலும், பின்னர் உயர் வகுப்பினர் பெருங்கிளர்ச்சி செய்யத் தொடங்கியதைக் கண்டதும், வேறொருவராக இருந்தால் பயந்து, 'நமக்கு ஏன் இந்த ஊர்ப்பொல்லாப்பு?' என்று மெல்லப் பின் வாங்கி யிருப்பர். திடசித்தமுள்ள ராஜாஜி உயர் வகுப்பினரது தீவிர எதிர்ப்பைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சாது கடைசிவரை போராடித் தாம் நல்லதென்று செய்யக் கருதியதைச் சாதித்து வெற்றியை நிலை நாட்டினார். இவரது இத்தகைய பெருமுயற்சியால் கலாசாலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆதித்திராவிட மாணவர்கள் ராஜாஜியை மனமார வாழ்த்தினர்.

உயர்வகுப்பார் அத்துடன் நிற்கவில்லை. பிராம்மணர்களெல்லாம் ராஜாஜியை ஜாதிப்பிரஷ்டம் செய்தனர். வீண் பிடிவாதம் கொண்டவர்கள் தங்கள் முயற்சியில் தோல்வியுற்றால் ஆத்திரமடைவது இயல்பேயன்றோ! தேசபக்தியும், சீர்திருத்த உணர்ச்சியும் மிகுந்துள்ள இக்காலத்திலேயே - காலச்சக்கரத்தின் வேகத்தால் பலவகையிலும் பெரு மாறுதல் ஏற்பட்டிருக்கும் இக்காலத்திலேயே, பல கிராமங்களில் - ஏன் சில நகரங்களில்கூட - ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களிலோ, கார்ப்பொரேஷன் பாடசாலைகளிலோ -சர்க்கார் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களிலோ தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பு மாணவர்களைச் சேர்த்துப் படிக்க

வைத்தால், தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பமாட்டோம் என்று உயர் வகுப்பினர் கிளர்ச்சி செய்துவருவதை நாம் கண்டும் கேட்டும் வருகிறோம். இவ்விதக் கிளர்ச்சியின் பயனாகப் பல பள்ளிக்கூடங்கள் மூடப்பட்டதையும் அநேகர் அறிந்திருக்கலாம். ஆகவே, 1906-ஆம் வருஷத்தில் உயர் வகுப்பாரின் மனப்பான்மையும் கிளர்ச்சியும் எவ்விதம் இருந்திருக்குமென்பதை நாம் ஊகித்துப் பார்த்தால் ராஜாஜி அக்காலத்தில் சாதித்த அச் செயலின் அருமையும் பெருமையும் நன்கு விளங்கும்.

நான்காவது அதிகாரம்

வைதிகர் எதிர்ப்பும், சமூகப் பகிஷ்காரமும்

இதே விதமான போராட்டம் 1917-ஆம் ஆண்டில் ராஜாஜி சேலம் நகரசபைத் தலைவராக இருந்தபோது மீண்டும் ஏற்பட்டது. நகர சபையின் மேற்பார்வைக்கு உட்பட்ட தண்ணீர்க் குழாய்களை அவ்வப்போது திறந்து மூடுவதற்கு வேலைக்காரர்கள் பலர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்களில் ஆதித் திராவிட இளைஞர்களும் இருந்தனர். எஞ்சினீயர் ஸ்ரீ ஏ. வி. ராமன் இந்த ஆதித் திராவிட இளைஞர்களைத் தற்செயலாக அக்கிரகாரத்திலுள்ள தண்ணீர்க் குழாய்களைக் கவனிக்கும்படி மாற்றினார். அக்கணமே அக்கிரகாரத்தில் வசிக்கும் பிராம்மணர்களெல்லாம் ஆவேசங் கொண்டு எழுந்தார்கள். அடாத செயல் என்று தாங்கள் கருதிய இவ்விஷயத்தை நகரசபைத் தலைவராகிய ராஜாஜியிடம்போய் அவர்கள் முறையிட்டார்கள். ராஜாஜி இதைக் கேட்டுப் புன்னகை புரிந்தார். அவர்களுடைய முறையீடு சரியானதல்லவென்று நயமாகவே எடுத்துக் காட்டினார். 'பொதுஜன சேவையில் இவ்வித ஜாதி பேதத்தைக் கவனித்து வேலை செய்யவேண்டுமென நீங்கள் கேட்பது சிறிதும் நியாய

மில்லை; உங்கள் வீட்டு வேலைகளுக்கு இவர்களை அனுப்பினால் அப்போது வேண்டுமானால் நீங்கள் ஆட்சேபிக்கலாம். மேலும் இந்த ஆதித்திராவிட இளைஞர்களை வேண்டுமென்றே அக்கிரகாரத்துக்கு மாற்றவில்லை. இது தற்செயலாக நிகழ்ந்தது. நீங்கள் இதை ஆட்சேபித்துக் கிளர்ச்சி செய்கிறீர்கள் என்பதற்காக, அவர்களை வேறு எங்கேனும் மாற்றுவதானால், பொது விஷயத்திலும் நான் சாதி வேற்றுமையை உறுதிப்படுத்துவதாக அல்லவா பிறரால் கருதப்படும்? ஆகவே நான் உங்களுடைய நியாயமற்ற முறையீட்டுக்குச் சிறிதும் இணங்க இயலாது" என்று அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறிவிட்டார்.

பிராம்மணர்கள் முன்னையிலும் ராஜாஜிமீது அடங்காச் சினம் கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் நியாயக் கிளர்ச்சிக்குப் படை திரட்டலாயினர். சேலம் வக்கீல்கள் அனைவரும் ஸ்ரீ பி. வி. நரசிம்ம ஐயரைத் தலைவராகக் கொண்டு ராஜாஜியை எதிர்த்தனர். இது விஷயமாக, நகரசபையில் கண்டனத் தீர்மானமும் கொண்டுவந்தனர். ராஜாஜியிடம் அன்பும் நன்மதிப்புங்கொண்ட பிராம்மணரல்லாத அங்கத்தினர்களில் பலருங்கூட, இந்தப் பிராம்மண அங்கத்தினர்கள் கொண்டுவந்த கண்டனத் தீர்மானத்துக்கு ஆதரவளித்தனர். இக் கிளர்ச்சியில் கலந்துகொள்ளாமல் நடு நிலைமை வகித்தவர்களும் உண்டு. அவர்களில் இரு திறத்தாருக்கும் நல்லவராக நடந்துகொள்ளும் நோக்கங் கொண்ட பாரிஸ்டர் ஆதிநாராயணஞ் செட்டியார், "இரு கட்சியிலும் நியாயம் இருக்கிறது. ஆயினும் இது மிகப் பெரிய விஷயம். ஆதலால் அவசரப்படாது, ஆழ்ந்து யோசித்து எதையும் செய்வது நலம்" என்று கூறி மழுப்பினர். ராஜாஜி இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை யெல்லாம் கண்டு சிறிதும் மனங்கலங்கவில்லை, நகரசபையில் மேற்படி கண்டனத் தீர்மானம் வந்தபோது தலைவர் ராஜாஜி, 'இது முனிசிபல் விதிகளுக்கு முரணானது என்று கூறி அதை

நிராகரித்துவிட்டார். வைதிகர்களின் மனக்கொதிப்பு இன்னும் அதிகமாயிற்று,

இதுபோன்ற மற்றொரு செய்தியும் நம் நாட்டில் ஒருசிலரிடையே வழங்குகிறது. ராஜாஜி சேலம் முனிசிபல் சேர்மனு யிருந்தபோது, சேலம் கலாசாலை இவரது நிர்வாகத்துக்கு உட்பட்டிருந்ததென்றும், அச்சமயம் மேற்படி கலாசாலையைச் சேர்ந்த ஹாஸ்டலில் வேலை செய்வதற்கு இரு ஆதித்திராவிடச் சகோதரர்களை இவர் நியமித்ததாகவும், இதையறிந்த நகரப்பிரமுகர்கள்—முக்கியமாகப் பிராம்மணப் பெரியார்கள்—பெருங்கிளர்ச்சி செய்ததாகவும், ராஜாஜி தங்கள் எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாததைக் கண்டு, அவர்கள் அந்த ஜில்லாக் கலெக்டரிடம் போய் முறையிட்டதாகவும், ஐரோப்பியரான அந்தக் கலெக்டர், ராஜாஜி செய்த காரியத்தில் தவறு இருப்பதாகத் தமக்கு ஒன்றும் தோன்றவில்லையென்று கூறி அவர்களை அனுப்பிவிட்டதாகவும், தங்கள் கிளர்ச்சியும் முறையீடும் பயன்படாததைக் கண்டு அவர்கள் மறுபடியும் ராஜாஜியிடமே வந்து, "தீண்டாதாரை வேலைக்கு வைத்துக்கொள்வதை நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், ஹாஸ்டலில் அவர்களை வைக்கவேண்டாமென்றே கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம். அவர்கள் தொடும் பொருள்களை உயர்வகுப்பு மாணவர்கள் சாப்பிடுவார்களா என யோசித்துப்பாருங்கள். நீங்கள் இவ்விஷயத்தில் இனியும் பிடிவாதம் செய்தால் உயர்வகுப்பினர், அதிலும் பிராம்மணர், கலாசாலை ஹாஸ்டலைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டிவரும்" என்று நயமாகவும் பயமாகவும் வற்புறுத்தி வேண்டிக் கொண்டதாகவும், இதுவரை யாவற்றையும் அமைதியாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த ராஜாஜி புன்சிரிப்போடு, "ஹாஸ்டலைத்தானே பகிஷ்கரிக்கப் போகிறீர்கள்? உங்கள் விருப்பப்படியே செய்யலாம். ஹாஸ்டலைப் பகிஷ்கரிக்கும் மாணவர்களைக் கலாசாலையிலிருந்து நான்

பகிஷ்கரித்து விடலாமல்லவா?" என்று கூறியதாகவும், இப்பதிலைக் கேட்டுக் கிளர்ச்சிக்காரர்கள் தகுந்த பதில் கூறமுடியாது வெட்கித் தலைகுனிந்து சென்றதாகவும் கூறப்படுகிறது. இவ்விதச் செய்திகளிலிருந்து ராஜாஜி தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த மக்களின் உரிமைக்காகவும், சமத்துவத்துக்காகவும் வெகுதூரம் பாடுபட்டு வந்திருக்கிறார் என்று நன்கு தெரிகிறதல்லவா! ராஜாஜி சேலம் சேர்மனாக இருந்தவரை, முனிசிபாலிடியிலும், மற்றும் தம் நிர்வாகத்திற்குட்பட்ட ஸ்தாபனங்களிலிலும் ஆதித்திராவிட சகோதரர்களுக்கு வேலை செய்துவைத்திருக்கிறார். ஆதித்திராவிட மாணவர்களுக்குப் புத்தகங்கள் வாங்கிக் கொடுத்து உதவியிருக்கிறார். அதுவன்றி, மற்றச் சமூகத்தாரைக் காட்டிலும், ஆதித்திராவிட மக்களே மதுபானப் பழக்கத்தால் கஷ்டமும் நஷ்டமும் அடைந்து கெட்டொழிகிறார்கள் என்று ராஜாஜி உணர்ந்து, தாம் முனிசிபல் சேர்மனாயிருந்த காலத்திலேயே மதுபானக் கடைகளை எல்லாம் அறவே எடுத்துவிட முயன்றார். கலால் இலாகா சர்க்கார் நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்ட விஷயமாதலால், ராஜாஜியின் இந்த நன்முயற்சி எதிர்பார்த்த அளவு பலன் தரவில்லை. ஆனாலும் அவர் மதுபானக் கடைகளையெல்லாம் சேலம் நகருக்கு வெளியே - ஊருக்குப் புறம்பே - கொண்டு போகும்படி செய்துவிட்டார்.

ஒரு சமயம் சுவாமி சகஜானந்தர் ஏதோ காரியமாகச் சேலத்துக்கு விஜயம் செய்தார். ஜன சமூகத்திலேயே மிகவும் தாழ்த்தப்பட்டுக் கேவல நிலையிலிருக்கும் ஆதித்திராவிட மக்களைப் பலவகையிலும் உயர்வடையச் செய்ய அல்லும் பகலும் பாடுபட்டுவரும் ராஜாஜி, அச்சமூகத்திலும் ஒருவர் தமிழும் சம்ஸ்கிருதமும் நன்கு பயின்று, சந்நியாசியா யிருக்கிறார் என்று அறிந்ததும் மிகவும்

மகிழ்ச்சிகொண்டார். மேலும், அந்த ஆதித்திராவிடத் துறவி, தம்சமூக உயர்வுநாடி, சிறுவர் சிறுமியர்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவதற்காக, சிதம்பரத்தில் 'நந்தனார் கழகம்' என்று ஒரு பாடசாலையையும் ஹாஸ்டலையும் நடத்தி வருகிறார் எனத் தெரிந்ததும், ராஜாஜி சுவாமி சகஜானந்தரின் நன்முயற்சிக்குப் பேராதரவு தந்து, தக்க சமயங்களில் பொருளுதவியும் செய்துவந்திருக்கிறார். இவ்விதம் ஏற்கனவே அறிமுகமான சுவாமி சகஜானந்தர் 1917-ஆம் வருஷத்தில் சேலத்துக்கு வந்ததும், ராஜாஜி அவரை ஆர்வத்தோடு வரவேற்று உபசரித்தார். அத்துடனில்லாது, ராஜாஜி தமது அத்யந்த நண்பர்களில் ஒருவரான வக்கீல் ஸ்ரீ ஸி. அனந்தாச்சாரியாருடைய மாளிகையில் சுவாமி சகஜானந்தருக்கு ஒரு விருந்து ஏற்பாடு செய்தார். அந்தச் சமபந்தி விருந்தில் ஸ்ரீமான்கள் பாரிஸ்டர் ஆதிநாராயணஞ் செட்டியார், ஸி. அனந்தாச்சாரியார், டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடு, சேலம் கலாசாலை பிரின்ஸிபால் யக்ஞநாராயண ஐயர் எம்.ஏ., எல்.டி., பாரிஸ்டர் டி. எஸ். கஜராஜ், எஸ். வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் முதலிய முக்கியப் பிரமுகர்களெல்லோரும் கலந்து கொண்டனர். ராஜாஜியின் அத்யந்த சிநேகிதர்களில், அவரது சமூக சீர்திருத்த வேலைகளுக்கும், தீண்டாமையொழிப்பு வேலைக்கும் ஆதியிலிருந்து பேராதரவு அளித்து வந்தவர்கள், பாரிஸ்டர் - ஆதிநாராயணஞ் செட்டியார், யக்ஞநாராயண ஐயர், ஸி. அனந்தாச்சாரியார், எஸ். வி. சுப்பிரமணிய ஐயர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். சென்னை சட்டசபை அங்கத்தினராயிருந்த ஸ்ரீ பி. வி. நரசிம்ம ஐயரும் ராஜாஜியின் சமூக சீர்திருத்த வேலைக்கு ஆதரவளித்து வந்தாராயினும், இவர் செய்யும் செயல்களில் மிகத் தீவிரமென்று தாம் கருதிய சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் ஆதரிக்க முன்வராது ஒதுங்கியிருந்து வந்தார். சேலம் பெருங்கிழவர் ஸ்ரீ விஜயராகவாசாரியாரோ தாம் பழைய வைதிக தருமப்போக்கை

அனுஷ்டித்து வந்தாலும் ராஜாஜி செய்துவரும் சமூக சீர்திருத்தச் செயல்கள் நியாயமானவை என்றே அவருக்குப் பட்டதால், அவற்றிற்கு ஆதரவு காட்டி வந்தார்.

சேலம் நகரசபையின் சம்பவத்துக்குப் பிறகு அதை யொட்டி நடந்த இச் சமபந்தி விருந்து, எரிகிற நெருப்பில் நெய்விட்டதுபோல் ஆயிற்று. உயர்வகுப்பினரிடையே இது மீண்டும் மனக்கொதிப்பை உண்டுபண்ணியது. சேலம் பிராமணர்களும், மற்ற உயர் ஜாதியினரும் ராஜாஜிமீதும், அவர் தோழர்கள் மீதும், அடங்காக் கோபங்கொண்டனர். 1906-ஆம் வருஷத்தில் சேலம் கலாசாலையில் மாணவர்களைச் சேர்த்ததற்காகப் பிராமணர்கள் ராஜாஜியைச் சமூகப் பகிஷ்காரம் செய்தனர் என்று முன் கூறினோமல்லவா! நாளடைவில், அவர்கள் அதை நழுவவிட்டு, ராஜாஜியோடுஉறவுகொண்டாடி வந்தனர். சுவாமி சகஜானந்தரை வரவேற்று உபசரித்தது மட்டுமின்றி, அவரோடு சமபந்தி போஜனம் செய்ததை அறிந்ததும், அவர்கள் ராஜாஜியையும் அவருடைய மேற்படி செயலை ஆதரித்து நின்ற அவரது நண்பர்களையும் சமூகப் பகிஷ்காரம் செய்தனர். இந்த முறை அவர்கள் சமூகப் பகிஷ்காரத்தைக் கடுமையாக அநுஷ்டிக்கலாயினர். ஆகவே ராஜாஜியின் கோஷ்டியார் விவாகம் முதலிய சுபமுகூர்த்தங்கள், மரணச்சடங்குகள், சிரார்த்தங்கள் ஆகியவைகளை நடத்தி வைப்பதற்கு அவசியமான மந்திரங்களையெல்லாம் பயின்றனர். அவசியம் நேர்ந்தபோது தாங்களே ஒருவருக்கொருவர் உதவியாக இருந்து சடங்குகளை நடத்திவைத்து வந்தனர்.

இந்தச்சமபந்தி விருந்துக்குப் பிறகு அவ்விருந்தில் கலந்துகொண்ட ஸ்ரீ எஸ். வி. சுப்பிரமணிய ஐயரின் சகோதரியார் இறந்துவிட்டார். ஜாதியார் மட்டுமல்ல

நெருங்கிய உறவினர்கூட, இந்தச் சாவுக்கு வராது பகிஷ்கரித்துவிட்டனர். நாமெல்லாம் இல்லாது இக்காரியம் எப்படி நடக்கிறது; பார்க்கலாம்' என்று எல்லோரும் வேடிக்கை பார்த்திருந்தனர். அச்சமயம் ராஜாஜி ஊரில் இல்லை. ஆயினும் ஸ்ரீ ஸி. அனந்தாச்சாரியார் முதலிய நண்பர்கள் பிரேத அடக்கத்துக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்தனர். பிரின்ஸிபால் யக்ஞநாராயண ஐயரே இறுதிச் சடங்கை நடத்திவைத்தார். தங்களிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு தங்கள் உதவியை நாடி வருவார்களென்று மனப்பால் குடித்திருந்த பிராம்மணர்கள் இதைக் கண்டு வெட்கித் தலை குனிந்தனர்.

சுவாமி சகஜானந்தர் சமபந்தி போஜன விஷயம் ஓசூருக்குப் பக்கத்துக் கிராமத்தில் தமது முதிய வயதை யுத்தேசித்து அமைதியாகக் காலங்கழித்துவந்த ராஜாஜியின் தகப்பனருக்கு எட்டியது. தமது குமாரரின் நுண்ணறிவையும், நல்லொழுக்கத்தையும் மற்றவர்களைவிட நன்கு அறிந்து வைத்திருந்த அவருடைய தகப்பனர், 'என் மகன் தவருன வழிக்குச் செல்லமாட்டான்' என்று உறுதியாக நம்பியிருந்தார். ஆதலால், ராஜாஜி அவ்வப்போது செய்துவரும் புரட்சிகரமான காரியங்களைப்பற்றி யாராகிலும் தெரிவித்தாலும் அவர் தம் மகன் செய்வது நியாயமானதாகவே இருக்கும் என்று திருப்திகொண்டு வந்தார். அவருங்கூடத் தம் மகன் சந்நியாசியா யிருந்தாலும் ஜாதியில் ஆதித்திராவிடராயுள்ள ஒருவரோடு சமமாக உட்கார்ந்து போஜனம் செய்த விஷயத்தைக் கேட்டுச் சகிக்கவில்லை. ஆகவே அவர் மிகவும் வருத்தத்தோடு தம் அருமை மைந்தனுக்கு இவ்விஷயமாக ஒரு கடிதம் எழுதினர். அதற்கு ராஜாஜி மிக வணக்கமாகப் பதில் விடுத்தார். அப்பதிலில், தம் மூதாதையரில் ஒருவர் செய்த இதுபோன்ற காரியமொன்றை ஞாபகமூட்டி அவரைப் பின்பற்றியே தாம் நடந்துகொண்டதாக

நயமாக எடுத்துக்காட்டி யிருந்தார். அதாவது ராஜாஜி யின் மூதாதைகளில் ஒரு பெரியார் ஆற்று வெள்ளத்தில் அடித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட இரு அநாதைப் பிணங் களுக்கு இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்து தகனம் செய்த தாகவும், 'அநாதைப் பிணங்களான அவை எந்த ஜாதி யைச் சேர்ந்தனவோ! அவைகளைப் பற்றித் தீர விசாரித் தறியாமலே தீண்டி இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்ததனால் நீ சண்டாளத்துவத்தை யடைந்து விட்டாய்' என்று கூறி இனத்தார் அவரைச் சமூகப் பகிஷ்காரம் செய்து விட்டதாகவும் அவரது தகப்பனார் சிரார்த்தம் வந்த காலத்தில் பிராம்மணர் எவரும் வரமறுத்துவிட்டதாயும், எனவே, இறைவனை நோக்கி அவர் மனமுருகி நிற்கையில் கருணாகர மூர்த்தியான ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே பிராம்மணனாக வந்து சிரார்த்தத்தை நடத்திவைத்ததாகவும், கடைசியில் தன் உண்மை உருவத்தை வெளிக்காட்டி 'ஊருக்குப் பொல்லான், எனக்கு நல்லான்' என்று திருவாய் மலர்ந் தருளி மறைந்ததாகவும் கர்ண பரம்பரையாக ஒரு வரலாறு வழங்கி வருகிறது. அன்றுதொட்டுதான் ராஜாஜி யின் குடும்பத்துக்கு 'நல்லான் சக்கரவர்த்தி' என்ற பட்டப்பெயர் பரம்பரையாக வழங்கிவருகிறதாம். குல தர்மத்தை ராஜாஜி எடுத்துக்காட்டிய பிறகு தந்தையார் என்ன கூற முடியும்? அதற்குமேல் அவர் ஒன்றும் கூறாமல் இருந்துவிட்டார்.

இவ்விதம் ராஜாஜி தம் வாழ்க்கையிலேயே சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு அடிகோலி வந்ததோடு, சமயம் நேர்ந்த போதெல்லாம் பிறருக்கும் அறிவுறுத்தி வந்தார். அத் துடன் அவர் நிற்கவில்லை. சமூக சீர்திருத்தத்தில் ஆர்வ முள்ள மற்றவர்களோடு அவர் கலந்து நம் சமூக உயர்வுக் கான ஆக்க வேலைகளைச் செய்துவரலானார். 1914–ஆம் வருஷத்தில் திருச்சிராப்பள்ளியில் சமூக சீர்திருத்த மகாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது. அம்மகாநாட்டு நிர்வாகி

கள் ராஜாஜியையே தலைவராகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ராஜாஜி தமது தலைமைப்பேருரையில், "நம் ஹிந்து சமயத்தைவிட்டு ஜாதி வேற்றுமை ஒழியவேண்டும். அதை அறவே ஒழிப்பதையே நமது முதற்கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ஜாதி வேற்றுமை வேரூன்றியிருக்கும் வரையில் நம் நாடும், சமூகமும் முன்னேற்றமடையா தென்பது திண்ணம்" என்று குறிப்பிட்டு வீர முழக்கம் செய்தார்.

ஜாதிச் சங்கங்கள், ஜாதி மகாநாடுகள் நடப்பது ராஜாஜிக்குச் சிறிதும் பிடிக்காது. இவ்விதச் சங்கங்களும், மகாநாடுகளுமே ஜாதிப் பிரிவுகளை ஊர்ஜிதப்படுத்தி வருகின்றன என்பது அவர் கருத்து. இவ்வித அபிப் பிராயமுடையவராயிருந்தும், ராஜாஜி சேலத்திலுள்ள கொங்குவேளாள சமூகத்துக்கு வெகுவாக வேலை செய் தார். அச்சமூக உயர்வு நாடி உழைக்கும் நண்பர்களுக்குத் தக்க யோசனை கூறிவந்தார். அதுமட்டுமா! அவர்கள் நடத்தும் சங்கங்கள், மகாநாடுகளில் அவர் கலந்து கொள்ளலானர். மகாநாடுகளின் போது ராஜாஜி 'கள் குடிக்கக்கூடாது' என்று வற்புறுத்தியும், ஜாதி பேதங் களை அகற்றுவதற்கு அநுகுணமாகச் சமபந்தி போஜனம் செய்யும்படி வேண்டிய பல அரிய பிரசங்கங்கள் செய் தார். முதலில் அவரவர் போக்கில் அவரவரை விட்டு, அவர்களோடு தாமும் போவதுபோல் காட்டி, பிறகு மெள்ளத் தம் வசப்படுத்திக்கொள்வதில் ராஜாஜி வெகு சமர்த்தர். சமூக சீர்திருத்த வேலைகளில் சிறிதும் விருப்ப மில்லாதவர்களை யெல்லாம் ராஜாஜி இவ்விதந்தான் திருப்பினர். தமது சமூகச் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை அவர் எல்லாத் துறைகளிலும் புகுத்தி வந்தார்: எவ் விடத்திலும் பரவச் செய்து வந்தார், அரசியல் போராட் டத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தபோது கூட அவர் தம் சீர்திருத்தக் கொள்கைகளை மறந்து விடவில்லை. உலகி

ளுள்ள ஜன சமுதாயங்களைப்போல், நம் பாரத சமுதாயத்தையும் உயர்த்த வேண்டுமென்பதில் ராஜாஜிக்கு அளவிலா ஆர்வம் இருந்துவந்ததே இவற்றிற்கெல்லாம் காரணமாகும்.

ஐந்தாவது அதிகாரம்

ஆரம்ப வாழ்க்கை

ராஜாஜி இளமையில் வெகு ஆடம்பரப் பிரியராய் இருந்தாரென்று தெரிகிறது. அவர் எப்போதும் டாம்பிகமாகவே மிக விலையுயர்ந்த ஆடைகளையே உடுத்துவார். ஒரு பெரிய பங்களாவில் வசித்துவந்தார். கோச்சு வண்டி மோட்டார் கார் முதலியவைகளிலேயே செல்வார். அவருக்கும் அவரது குடும்பத்துக்கும் குற்றேவல் செய்வதற்குப் பணியாளர்கள் பலர் இருந்தனர். பெருஞ்செல்வர்களும், உயர் தகுதி வாய்ந்தவர்களும், சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலியவர்களுமே இவருக்கு உற்ற நண்பர்களாக இருந்தனர். இவர் சேலம் 'மெஸானிக் லாட்ஜில்' சேர்ந்திருந்தார். அதில் இவர் ஒரு முக்கிய அங்கத்தினராகவும் இருந்துவந்தார். சேலம் (ஐரோப்பியர்) கலெக்டரோடு இவர் மெஸானிக் லாட்ஜுக்குப் போவார். இவர் கலெக்டருடன் வெகு சகஜமாகப் பழகுவதும், அவர் ராஜாஜியிடம் அதிக அன்பும் மதிப்பும் காட்டுவதும் பலருக்குப் பொறாமையை உண்டுபண்ணிற்று. ராஜாஜி இன்னமும் 'மெஸானிக் லாட்ஜ்' மெம்பராகவே இருந்து வருகிறார். ஆனால், 1935–ஆம் வருஷத்தில் இவரது அரசியல் போக்குக்குக் காரணமாகச் சிலர் இவரை அங்கத்தினர் பதவியிலிருந்து நீக்க முயன்றனர். 'அரசியலில் தீவிரமாக வேலை செய்துவரும் இவர் 'மெஸானிக் லாட்ஜ்' மெம்பர்களோடு ஒத்துழைப்பது சாத்தியமாகாது: இவர்

லாட்ஜின் ரகசியங்களைப் பிறருக்கு வெளியிட்டுவிடக் கூடும்' என்றெல்லாம் பல அங்கத்தினர்கள் வாதித்தனர். ஆனால் அவர்களது இம் முயற்சி பலனடையவில்லை.

ராஜாஜி தம் வைதிகத் தகப்பனாருடன் அடிக்கடி கோச்சு வண்டியில் வெளியே செல்வார். பலமுறை அவர் காசாரியைப் பின்புறத்தில் இருக்கச் செய்துவிட்டு, தாமே சாரத்தியம் செய்துகொண்டு செல்வார். அச் சமயங்களில் அவர் தம் தகப்பனாரிடம் மரியாதையாகவும், நயமாகவும், சமூக ஒற்றுமையைப் பற்றியும், சமத்துவத்தைப் பற்றியும் கூறிச் செல்வார். வைதிகத்தில் ஆழ்ந்த பற்றுடையவராயினும், தரும குணம் வாய்ந்த அவர் தகப்பனார் தம் அருமைப் புத்திரன் கூறுவனவற்றை யெல்லாம் அமைதியாகக் கேட்டு வருவார். சாதாரணமாகத் தம் மக்களின் அறிவற்ற மழலைச்சொற்களையே கேட்டு மகிழக் கூடிய நிலையிலுள்ள அவர் தந்தையார் தம் தவப் புதல்வனின் கூரிய அறிவையும் அருள் உள்ளத்தையும் கண்டு கேட்டு விம்மிதமுறாதிருக்க முடியுமோ!

பெரும் பொருள் வருவாயுடைய ராஜாஜி ஆடம்பர வாழ்க்கையை மேற்கொண்டதில் ஆச்சரியம் ஒன்று மில்லை. இவ்வளவு செல்வச் சிறப்பிலும் ஆடம்பர நிலையிலுங்கூட, மற்றவர்களைப்போலத் தருக்கித் திரியாமல், தவறான வழிகளில் செல்லாமல், தீய பழக்கங்களைக் கைக் கொள்ளாமல் இருந்ததுதான் நாமெல்லாம் கண்டு ஆச்சரியமுறத் தக்கதாகும். அதற்கு ராஜாஜியின் நல்லறிவும் மனவுறுதியுமே காரணமாகும்.

செல்வமும், செல்வாக்கும், அதிகாரமும் உடையவர்களைக் கூடாவொழுக்கங்கள் வந்தடைவதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் ராஜாஜியை எவ்விதக் கூடாவொழுக்கமும் அண்டியதில்லை. ராஜாஜி சென்னைப் பிரதம மந்திரியாக வந்தபிறகு ஒரு சமயம் சென்னைக் கிரிக்கெட் பந்தாட்ட ஆண்டு விழாவுக்குத் தலைமை

வகித்துப் பேசுகையில், பெரும்பாலும் பந்தாடுபவர்களிடையே குடிப்பழக்கம் முதலிய தீய பழக்கங்கள் இருப்பதாகத் தாமறிவதாகவும், அக்கொடிய பழக்கத்தை அறவே ஒழித்துவிட வேண்டுமென்றும், அதனால் பல தீமைகளிருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட்டு வரும்போது, தாம் ஒரு முறை பரீக்ஷார்த்தமாக மதுபான வகைகளை உபயோகித்துப் பார்த்ததாகக் கூறியிருக்கிறார்.

"குடி பல குடித்தனங்களைக் கெடுக்கிறது. குடிப்பவனையும் கெடுக்கிறது. ஜனங்கள் குடிக்காமலிருக்க முடிவு செய்தாலன்றி, மதுவிலக்கு மசோதாவைச் சட்டமாக்கி என்ன பயன்?"

"கீழ்ச் சபையிலும் மேல் சபையிலும் மதுவிலக்கு மசோதா சட்டமாகிவிட்டது; ஆனால் அது உங்கள் மேல் சபையில் (அதாவது மூளையில்) நிறைவேறினாலன்றிப் பிரயோஜனமில்லை."

மதுபானத்தில் 'ஆல்கால்' என்ற நஞ்சுச் சத்து இருக்கிறது, அதனால்தான் குடிப்பவர்களுக்குப் பலவிதமான நோய்கள் உண்டாகின்றன. இது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியுமென்று நீங்கள் கேட்கலாம்; மதுபான வகைகளின் தன்மைகளையும், அதனால் விளையும் தீமைகளையும் அறிவதற்காகவே நான் ஒருமுறை - ஒரே ஒரு முறைதான் - குடித்திருக்கிறேன். அதற்குமேல் இல்லை."

ராஜாஜி சேலம் நகர சபையின் அங்கத்தினராகவும், தலைவராகவும் இருந்தபோதுகூட வீண் ஆடம்பரங்களிலும், கேளிக்கை விருந்துகளிலும் அதிகமாகக் காலத்தைக் கழித்ததில்லை; தம் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்ததில்லை. லஞ்சம் முதலிய ஊழல்களுக்குச் சிறிதும் இடங்கொடுத்ததில்லை. பொது நலத்தைக் காப்பதிலும் செய்வதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தினாரே ஒழிய, தன்னலத்தைச் சிறிதும் கருதியதில்லை. தம்மால் நகரத்துக்கும் நகர மக்களுக்கும் எவ்வளவு நன்மை செய்ய

முடியுமோ அவ்வளவும் செய்துவந்தார். அவர் தலைவராக யிருந்த காலத்தில் சேலம் நகரம் பலவகையிலும் சிறப்புற லாயிற்று. சேலம் நகர விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ராஜாஜிதாம் ஏற்படுத்தினர். நகரசபையில் அவர் ஆற்றிய அரும்பெரும் சேவையைப் பலரும் பாராட்டி யிருக்கின்றர். ராஜாஜி எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு நுண் ணறிவுடையரா யிருந்தாரோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு நிர் வாகத் திறமையிலும் சிறந்து விளங்கினர். இவர் யுத்தக் கடனுக்காகச் சர்க்கார் சார்பில் பெரிதும் உழைத்திருக் கிறர். இவ்விஷயத்தில் இவர் வாயிலாகச் சர்க்காருக்குக் கிடைத்த பொருளுதவியைக்கண்டு அவ்வூர்க் கலெக்டரும், மற்றும் பிரமுகர்களும் இவரை வெகுவாகப் போற்றிப் புகழ்ந்திருக்கின்றனர். இவ்விதம், இவர் உயர்பதவி, தகுதிகளில் இருந்தபோதுகூடச் சாதாரண மக்களுடனும் கிராம விவசாயிகளுடனும் அதிகமாகப் பழகிவந்தார். அவர்களுக்கு நன்கு புரியும்படியான முறையில் நல்லுப தேசங்கள் செய்துவந்தார். அக்காலத்தில் ராஜாஜி நடத்திவந்த ஆடம்பர வாழ்க்கையை நேரில் பார்த்தவர் கள், ஒத்துழையாப் போராட்டக் காலத்திலிருந்து, அவர் இருந்துவரும் எளிய நிலையைக் கண்டால் பேராச்சரிய முறுவார்களென்பது திண்ணம்.

ஆறவது அதிகாரம்

அரசியல் பிரவேசம்

ராஜாஜியின் வாழ்க்கையிலேயே பெரு மாறுதலை உண்டுபண்ணிய குறிப்பிடத்தக்க சம்பவம் இவ்விடத்தில் தான் ஆரம்பமாகிறது. ராஜாஜி வக்கீலாக இருந்த போதே மகாத்மா காந்தியைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந் தார். காந்தியடிகள் தென்னுப்பிரிக்காவில் இந்திய

உரிமைக்காக நடத்திவந்த சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் இவரது மனதைப் பெரிதுங் கவர்ந்தது. 1910-வது வருஷத்திலிருந்து அடிகளது சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தை உன்னிப்பாகக் கவனித்துவந்தார். அஹிம்சா தர்மத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டே தம் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டங்களை அடிகள் செய்துவருவது இவருக்குப் பொருத்தமாகக் காணப்பட்டது. ஆகவே காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்துக்குப் பேராதரவு காட்டிய தமிழ்ப் பெரியோர்களோடு ராஜாஜியுங் கலந்துகொண்டார். மகாத்மாவைப்பற்றி அதிகமாக அறிய ராஜாஜி ஆவல் கொண்டார். மகாத்மாவைப் பற்றி வரும் விஷயங்களை யெல்லாம் ஆர்வமாக வாசிக்கலானார். மகாத்மாவால் எழுதப்பட்ட நூல்களையும், அவர் நடத்திவந்த பத்திரிகைகளையும் வரவழைத்துப் படித்துவந்தார். மகாத்மா காந்தி, "இந்து சுயராஜ்யம்" என்று ஒரு புத்தகம் எழுதியிருந்தார். அப் புத்தகம் ராஜாஜியின் அறிவை அப்படியே கொள்ளைகொண்டு விட்டது. அவ்வரிய நூல்வாயிலாகத் தாம் அறிந்துணர்ந்த உண்மைகளைப் பிறரும் அறிந்து உய்யவேண்டுமென்ற நன்னோக்குடன், தமது நண்பர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அப் புத்தகத்தை வாங்கிக்கொடுத்துப் படிக்கச் செய்தார். தென்னாப்பிரிக்காவில் இந்தியர் உரிமைக்காக மகாத்மா காந்தி ஐரோப்பியரை எதிர்த்துப் போராடினார் என்றால், நம் ராஜாஜியும் இந்தியாவில் - சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் - தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பார் உரிமைக்காக, வைதிக மனப்பான்மை கொண்ட ஜாதி இந்துக்களோடு போராடினாரல்லவா! அதுவன்றி, மகாத்மா தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்தபின் தீண்டாமை யொழிப்பைத் தமது நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களில் முக்கியமானதொன்றாகக் கொண்டு வேலை செய்வதற்கு முன்பே, ராஜாஜி நம் தமிழ் நாட்டில் தீண்டாமையை

வேரோடு கெல்லி எறியும் வேலையைத் தீவிரமாகச் செய்துவந்தாரென்பதைக் கவனிக்கும்போது, இவ்விரு பெரியார்களது கொள்கைகளும் செயல்களும் எவ்வளவுக்கு ஒத்துக் காணப்படுகின்றன என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

"புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான்
நட்பாங் கிழமை தரும்"

என்பது தமிழ் மறைமொழியன்றோ! இவ் வொற்றுமை உணர்ச்சியே பிற்காலத்தில் மகாத்மா காந்திக்கு ராஜாஜியை மற்றெல்லாரைக் காட்டிலும் சிறந்த தோழராக்கியது.

ராஜாஜி வக்கீல் தொழில் செய்கையிலேயே அவகாச மேற்பட்ட போதெல்லாம் அரசியலிலும் கவனஞ் செலுத்தி வந்தார். லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர் தோற்றுவித்த 'ஹோம் ரூல்' இயக்கம் அவர் உள்ளத்தை முதன் முதலாகக் கவர்ந்தது. எனவே அவர் திலகரை அரசியல் குருவாகக்கொண்டு அதற்குத் தம்மாலான ஆதரவு அளித்துவந்தார். மேற்படி இயக்க வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்டுவந்த திரு. வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளை, மஹாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி முதலியவர்களுக்குப் பேருதவி செய்துவந்தார். மிதவாத மனப்பான்மை கொண்ட கோகலே போன்றவர்கள் காங்கிரஸைவிட்டு வெளியேறுவதற்குக் காரணமாயிருந்த சூரத் காங்கிரஸுக்குச் சென்னை மாகாணத்திலிருந்து சென்ற தீவிரவாதிகளில் ராஜாஜியும் ஒருவராயிருந்தார். சூரத் காங்கிரஸுக்குப் பின்னர், கோபாலகிருஷ்ண கோகலே முதலிய தலைவர்கள் மிதவாதக்கட்சியொன்றை ஸ்தாபிக்கலானார்கள். தமிழ் நாட்டில் ஸ்ரீமான்கள் ஸ்ரீநிவாச சாஸ்திரி, சிவஸ்வாமி ஐயர் முதலியோர் மிதவாதக் கட்சிக்கு ஆதரவு தேட முயன்றனர். மிதவாதக் காங்கிரஸ் கமிட்டியொன்றை ஏற்படுத்த ஸ்ரீமான் சாஸ்திரியார் சேலத்துக்குச் சென்றார்.

அவரது தலைமையிலேயே ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடந்தது. ராஜாஜியும் இக்கூட்டத்தில் பிரசன்னமா யிருந்தார். ஆயினும், அவர் ஸ்ரீ சாஸ்திரி போன்றவர்களது மித வாதப் போக்கைக் கண்டித்துப் பேசி ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினர். ராஜாஜி சாஸ்திரியாருக்கு நெருங்கிய நண்பராதலால், அவரது பேருதவியையே பெரிதும் நம்பி வந்த சாஸ்திரியார் இதைக்கண்டு திகைப்புற்ருர். கடைசி யில் தமது முயற்சி இங்கு பலிதமாகாது என்று அறிந்து சாஸ்திரியார் சேலத்தினின்றும் திரும்பினர்.

நம் நாட்டவரது அரசியல் விழிப்புக்கே பெருங் காரணமாக இருந்தது ரௌலட் சட்டமன்றே! கடுமை யும், அநீதியும் பொருந்திய அச் சட்டம் இந்தியா சட்ட சபையில் மசோதாவாக வந்து நிறைவேறிய காலத்தில் தேசமே கொதித்து வெகுண்டு எழுந்தது. மகாத்மா காந்தி முதலிய தேசீயத் தலைவர்கள் அக்கொடிய சட்டத்தை அமுலுக்கு வரவொட்டாமல் தடுக்க சத்தியாக்கிரகம் செய்ய முயன்றனர். அச்சமயத்தில்தான் ராஜாஜி அர சியலில் அடியெடுத்து வைத்தார். இதுவரை மறைமுகமாக வேலை செய்து ஆதரவு தந்துவந்த ராஜாஜி இப்போது தேசீயப் போரில் நேர்முகமாக ஈடுபடலானர். ஆகவே அவர் நகரசபைத் தலைவர் பதவியை ராஜிநாமா செய்து விட்டார். ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் முதலிய நண்பர் களது தூண்டுதலினல் அரசியலில் அதிகமாக ஈடுபடும் நோக்கோடு தமது சொந்த ஜில்லாவாகிய சேலத்தை விட்டு, சென்னைமா நகருக்கு வந்தார். மயிலாப்பூர் லஸ் சர்ச் ரோட்டிலிருந்த 'திலகர் பவனத்'தில் குடியேறினர். சென்னை ஹைகோர்ட்டில் தம் வக்கீல் தொழிலைத் தொடங்கி நடத்திவரலானர்.

ரௌலட் சட்டத்தை உடைத்தெறிய மகாத்மாகாந்தி சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தைத் தொடங்க 1919-வது ஆண்டுத் துவக்கத்தில் தீர்மானித்தார். தமது இயக்கத்

துக்கு ஆதரவுபெற மகாத்மா இந்தியாவில் சுற்றுப் பிரயாணஞ் செய்தார். ராஜாஜி மகாத்மா காந்தியைச் சென்னைக்கு விஜயம் செய்யும்படி அழைத்தார். அவ் வழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு காந்தி அடிகள் சென்னைக்கு விஜயஞ் செய்தார். அப்போது மகாத்மா, ராஜாஜி விருந் தினராக அவரது மாளிகையில் தங்கினர். மகாத்மாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட அழைப்பில் ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கா ரது கையெழுத்திடப்பட்டிருந்ததால், அவரது விருந்தாளி யாகவே தாம் இருப்பதாகவும், தம்மைப் போலவே ராஜாஜியும் ஒருவிருந்தாளியே என்றும் மகாத்மா எண்ணி யிருந்தார். ராஜாஜியின் தன்னடக்கம் அடிகளை அவ்வாறு கருதச் செய்தது. மகாதேவ தேசாய் உண்மையைக் கண்டுபிடித்துக் கூறிய பிறகே, மகாத்மா ராஜாஜியின் அரிய குணத்தை அறிந்து வியந்தார். இதுவரை கேள்வி மாத்திரத்தால் ஒருவரையொருவர் அறிந்து வைத்திருந்த இருபெரும் தேசத் தலைவர்களும் இச்சமயம் அளவளாவி மனங் கலந்து பேசினர். அவரவரது மன நிலைகளையும் கொள்கைகளையும் இருவரும் நன்கு தெரிந்துகொண்டனர். இப் பெரியார்களது இணைபிரியாச் சிறந்த நட்புரிமைக்கு இங்குதான் விதை விதைக்கப்பட்டது.

இதுபற்றி மகாத்மா காந்தியே தமது சுய சரிதத்தில் கூறியிருப்பதை இங்கு தருகிறோம் :—

"கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காரின் கையொப்பத்துடன் எனக்கு அழைப்பு வந்தது. ஆனால் அவ்வழைப்புக்குக் காரணமாயிருந்தவர் ராஜகோபாலாச்சாரியார் என்று சென்னைக்குப் போகும் வழியில் அறிந்துகொண்டேன். அவருடன் முதன் முதலாக இப்போதுதான் எனக்குப் பழக்கம் ஏற்பட்டது. நேருக்கு நேர் சந்தித்து ஒருவரை யொருவர் நாங்கள் அறிந்துகொண்டது இப்போதுதான்.

ராஜகோபாலாச்சாரியார் சமீபத்தில்தான் சேலத்தி லிருந்து சென்னைக்கு வக்கீல் தொழில் நடத்த வந்தார்.

காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் முதலியோர் அவரை வற்புறுத்தி யழைத்திருந்தனர். பொது வாழ்வில் மிகத் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டுமென்பது அவரது எண்ணம். சென்னையில் அவரது விருந்தினராகவே நாங்கள் தங்கினோம். ஆனால், இரண்டு மூன்று நாட்கள் சென்ற பின்னரே, நான் இதையறிந்தேன். ஏனெனில் நாங்கள் தங்கியிருந்த வீடு ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்காருக்குச் சொந்தமானதாகையால் நாங்கள் அவருடைய விருந்தினரென்றே எண்ணியிருந்தேன். மகாதேவதேசாய் தான் எனக்கு உண்மை நிலையைத் தெரிவித்தார். அவர் வெகு சீக்கிரம் ராஜகோபாலாச்சாரியாருடன் அன்னி யோன்னிய நட்பு கொண்டார். ராஜகோபாலாச்சாரியார் தமது இயற்கையான சங்கோஜ குணத்தினால் எப் போதும் பின்னாலேயே இருந்தார். ஆனால் மகாதேவ் எனக்கு விஷயத்தைத் தெரிவித்தார். "இந்த மனிதனிடம் தாங்கள் பழக்கஞ் செய்துகொள்ள வேண்டும்" என்று ஒரு நாள் அவர் வற்புறுத்திக் கூறினார். அவ்வாறே நான் செய்தேன். போராட்டத்துக்குரிய திட்டங்களைப்பற்றி, நாங்கள் நாடோறும் விவாதித்தோம்."

மகாத்மா காந்தியின் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தின் மேன்மையையும், தன்மையையுந் தெரிந்துகொள்ள ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார், உள்ளூர்த் தலைவர்களும் வெளி யூர்த் தலைவர்களும் அடங்கிய ஒரு சிறு மகாநாட்டை ராஜாஜி மாளிகையில் கூட்டினார். மகாத்மா எல்லோருக் கும் தமது சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தின் தத்துவங்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். அடிகளின் சத்தியாக்கிரக இயக்கம் நாட்டுக்கே நவீனமானதொன்றாதலால், பெரும் பாலார்க்கு இவர் கூறும் தத்துவ நுட்பம் அவ்வளவாக விளங்கவில்லை. ஆனால் நம் ராஜாஜியோ, அவற்றை வெகு விரைவில் கிரகித்துக்கொண்டதோடு, மயங்கி நிற்கும் மற்றவர்களுக்கும் மகாத்மாவோடு சேர்ந்து

எடுத்து விளக்கலானார். இது மகாத்மா உட்பட அனைவருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைவித்தது. "பாபுஜி, நீங்கள் சத்தியாக்கிரக தத்துவங்களை விளக்கி நூல் எழுதியிருக்கிறீர்களா? ஆச்சாரியார் அதைப் படித்திருக்க வேண்டும்; இல்லையேல், அவருக்கு இவ்வளவு நன்றாக எப்படித் தெரிந்திருக்க முடியும்?" என்று ஸ்ரீ ஸி. விஜயராகவாச்சாரியார் கேட்டார். காந்தியடிகள் புன்னகை புரிந்து "நான் சத்தியாக்கிரக சம்பந்தமாக நூல் எதுவும் எழுதி வெளியிடவில்லை. ஆச்சாரியார் எனது சத்தியாக்கிரக தத்துவங்களை எவ்விதமோ நன்கு அறிந்துகொண்டிருக்கிறார்" என்று பதிலளித்தார்.

இச் சம்பவத்துக்குப் பிறகுதான் சென்னைமா நகரிலும் சத்தியாக்கிரக சபையொன்று நிறுவப்பட்டது. பிரபலஸ்தர்கள், அரசியல் அனுபவமுடையவர்கள் பலரிருந்தும், அச் சபைக்கு ராஜாஜியே காரியதரிசியாக ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். விளம்பரமோ ஆர்ப்பாட்டமோ இன்றிச் சேவை செய்யும் இயல்புடைய ராஜாஜி இப் பொறுப்பு வாய்ந்த பதவியை ஏற்றுக்கொள்ள முதலில் மறுத்தார். ஏனென்றால், சென்னை நகர மக்கள் நன்கறிந்த எத்தலைவர்களேனும் இப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டால், தாம் மறைமுகமாக அவருக்கு உதவி செய்து வரலாமென்பது இவருடைய எண்ணம்.

> "இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து
> அதனை அவன்கண் விடல்"

என்ற திருக்குறளின் உண்மைப் பொருளை உணர்ந்த காந்தியடிகள், தமது சத்தியாக்கிரக இயக்கத் தத்துவத்தை மற்றெல்லாரைக் காட்டிலும் நன்குணர்ந்த ராஜாஜியே இச் சென்னைக் கிளைச் சபைக்குக் காரியதரிசியாக இருக்க வேண்டுமென்று மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வற்புறுத்தினார். 'காங்கிரஸ் பீஷ்மர்' ஸ்ரீ ஸி. விஜயராகவாச்சாரி

யார், 'இந்து' ஆசிரியர் ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் உள்ளிட்ட பல அரசியல் அறிஞர்களெல்லாம் இச் சபையில் அங்கம் வகித்தனர். எனவே, இச் சபை சென்னையில் சத்தியாக்கிரக இயக்க வளர்ச்சிக்குத் தீவிரமாக வேலை செய்திருக்கும் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ !

பிரம்மஞான சங்க ஸ்தாபகர்களி லொருவரும் தலைவருமா யிருந்த அன்னிபெஸண்டு அம்மையார் அயல் நாட்டைச் சேர்ந்தவரா யிருந்தும், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதும், காங்கிரஸ் மகாசபையில் முக்கிய அங்கத்தினரா யிருந்தாரென்பதும் பெரும்பாலார் அறிந்த விஷயம். தமிழ் நாட்டுப் பொது வாழ்விலும் அரசியலிலும் சில காலம் அவ்வம்மையார் மிகவும் பிரசித்தி பெற்றிருந்தார்கள். குறிப்பாக 1917–வது வருஷத்தில் பெஸண்டு அம்மையாரும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களும் அரசியல் வாழ்வில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தார்கள். அதுவரை, பெஸண்டு அம்மையார் திலகரைப் பின்பற்றி வந்தமையால் ராஜாஜியும் அவரை ஆதரித்து வந்தார். ஹோம்ரூல் இயக்கக் கிளர்ச்சி காரணமாக 1918–ல் பெஸண்டு அம்மையார் சிறை சென்றபோது ராஜாஜி, டாக்டர் நாயுடு முதலிய தோழர்களோடு தீவிரமாக வேலை செய்தார். இச் சமயத்தில் முதல் ஐரோப்பிய மஹா யுத்தம் மும்முரமாக நடந்துகொண்டிருந்ததென்பதை வாசகர்கள் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். "இந்தியாவுக்குச் சுயராஜ்யங் கொடுத்தாலொழிய, பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு இம் மஹா யுத்தத்தில் நாம் ஓர் உதவியுஞ் செய்யக் கூடாது' என்று திலகர் பெருமான் தீவிரமாகக் கிளர்ச்சி செய்துவந்தார். 1918–வது ஆண்டில் காஞ்சிபுரத்தில் தமிழ் மாகாண மகாநாடு நடைபெற்றது. கவியரசி ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேவியார் தலைமைவகித்தார். பெஸண்டு அம்மையார் அம் மகாநாட்டில் 'இம் மஹா யுத்தத்தில்

கலந்திருக்கும் பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு இந்தியர் நிபந்தனை யொன்றும் கேளாமலே உதவி புரியவேண்டும்' என்று ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்தார். ராஜாஜிக்கும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் திலகர் கொள்கைக்கு மாருகப் பெஸண்ட் அம்மையார் தீர்மானம் கொண்டுவருவது சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. எனவே, ராஜாஜியின் வலது கை போன்ற ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி, 'பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவுக்குச் சுயராஜ்யம் கொடுத்தாலொழிய, நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடாது' என்று ஒரு திருத்தப் பிரேரணை கொண்டுவந்தார். அசல் தீர்மானத்தை ஸர். ஸி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் போன்ற மிதவாதத் தோழர்கள் ஆதரித்தனர். தம்மைப்போன்ற ஒரு பெண் மணி இத்தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிருர் என்ற அபிமானத்தாலோ என்னவோ, ஸ்ரீமதி சரோஜினி அம்மையார்கூட இதற்குப் பேராதரவு தந்தார். முதலில் பெஸண்ட் அம்மையாரின் பேச்சுவன்மையில் மகாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலோர் மயங்கிப்போயிருந்தனர். ஆனுல், ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி அசல் தீர்மானத்தைக் கண்டித்துத் திருத்தப் பிரேரணை கொண்டுவந்து சாதுரியமாகப் பேசியதும் பிரதிநிதிகள் விழிப்படைந்தனர். எனவே, அசல் தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டபோது பெரும்பான்மையான ஓட்டுக்களால் தோல்வியடைந்தது. ஆனுல், ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியின் திருத்தப் பிரேரணை யும் ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேவியின் ஓர் ஓட்டால் தோற்றது. எப்படியோ, இதற்கு முன் அரசியலில் பெஸண்ட் அம்மையாருக்கு இருந்த செல்வாக்கு இச் சம்பவத்துக்குப் பிறகு அழிந்தொழிந்தது.

இவ்வாண்டில்தான் டாக்டர் வரதராஜலு நாயுடுமீது சர்க்கார் ராஜத்துவேஷ வழக்குத் தொடர்ந்திருந்தனர். வழக்கு மதுரையில் நடைபெற்றது. இது தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே ஒருவிதப் பரப்பரப்பை உண்டுபண்ணி

யிருந்தது. பொதுமக்கள் இவ்வழக்கை நடத்துவதற்கு நிதி திரட்டி யுதவினர். ராஜாஜி வலிய வந்து ஸ்ரீ நாயுடு சார்பாகத் தோன்றி வாதித்தார். இவரது தீவிர முயற்சியாலும் வாதத் திறமையாலுமே இவ்வழக்கில் டாக்டர் நாயுடு விடுதலை யடைந்தார்.

ஏழாவது அதிகாரம்

ஒத்துழையாமையும் சிறைவாசமும்

சர்க்காரோடு மகாத்மா காந்தி ஒத்துழையாமைப் போராட்டத்தைத் துவக்கிய காலம். சட்டமறுப்பு இயக்கத்துக்கு முன்வரை தமிழ்நாட்டு அரசியலில் பிரதான புருஷராய் விளங்கிய ஸ்ரீ எஸ். ஸ்ரீநிவாச ஐயங்கார் 1920-வது வருஷத் தொடக்கத்தில் தமது அட்வொகேட் ஜெனரல் பதவியைத் துறந்துவிட்டுக் காங்கிரஸில் சேர்ந்தார். அதே சமயம் திருநெல்வேலியில் நடைபெற்ற தமிழ் மாகாண மகாநாட்டின் தலைமைப் பதவியை அவருக்கு அளித்தார்கள். ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ சாஸ்திரியார் தலைமையில் மிதவாதிகளும், சென்னைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும், ராஜாஜியைத் தலைவராகக் கொண்ட வெளியூர்க் காங்கிரஸ்காரர்களும் இம்மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டனர். இதுவரை சென்னைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும், வெளியூர்க் காங்கிரஸ்காரர்களும் சர்க்காரையும், சர்க்காருக்கு ஆதரவளித்துவரும் மிதவாதக் கட்சி, ஜஸ்டிஸ்கட்சி ஆகியவைகளையும் எதிர்த்துப் போராடுவதிலேயே கவனம் செலுத்தி ஒற்றுமையாக வேலை செய்துவந்தார்கள். ஆயினும் அரசியலிலும், பொது வாழ்விலும் சென்னைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களுக்கு இருந்துவரும் ஆதிக்கமும் செல்வாக்கும் வெளியூர்க் காங்கிரஸ்காரர்கள் மனத்தை உறுத்திவந்தது.

இம் மகாநாட்டில், 'மகாத்மா காந்தியின் ஒத்துழையாமைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதா? வேண்டாமா?' என்ற பிரச்னை ஏற்பட்டது. சென்னைக் காங்கிரஸ் தலைவர்கள்கூட மகாத்மாவின் ஒத்துழையாத் திட்டத்தை ஏற்கத் தயங்கினரெனின், மிதவாதிகள் இதைக் கண்டு மருண்டதைச் சொல்லவேண்டுமோ! ராஜாஜி கோஷ்டியாரே ஒத்துழையாமைக்கு முழு ஆதரவளித்தனர். சென்னைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் மிதவாதிகளும் தீவிரமாக எதிர்த்தும், ஒத்துழையாத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்ற ராஜாஜியின் கொள்கையே மகாநாட்டில் வெற்றியுடன் நிறைவேறியது. இதன் பயனாக சென்னைக் காங்கிரஸ் தலைவர்களின் அரசியல் செல்வாக்கு ஒரு படி தாழ்ந்ததென்றே சொல்லவேண்டும்.

மாண்டேகு - செம்ஸ்போர்டு அரசியல் சீர்திருத்தம் சட்டமானதுபற்றித் தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள அதிருப்தியைக் காண்பித்துச் சுயராஜ்யமே தங்கள் லட்சியம் என்று சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கவும், பஞ்சாப் படுகொலைக்குப் பரிகாரம் தேடவுமே மகாத்மா காந்தி ஒத்துழையா இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார் என்பதைக் குறிப்பிடல் அவசியம். 1920-ஆம் ஆண்டில் இவ் வியக்கத்தைப் பற்றி ஆலோசித்து ஒருவித முடிவுக்குவர, கல்கத்தாவில் விசேஷ காங்கிரஸ் கூடியது. அந்தக் காங்கிரஸுக்கு ராஜாஜியும் அவர் தோழர்களும் விஜயம் செய்திருந்தனர். கூட்டத்தில் காந்தியடிகளின் ஒத்துழையா இயக்கத்திட்டத்தைப் பண்டித மதன் மோகன மாளவியா, டாக்டர் அன்னி பெஸண்ட் போன்ற தலைவர்கள் தீவிரமாக எதிர்த்தனர். ஆயினும் ராஜாஜி கோஷ்டியாரின் தீவிர முயற்சியால் ஒத்துழையாத் திட்டம் பெரும்பாலான ஓட்டுக்களால் நிறைவேறியது. இம் முடிவைக் கண்டதும், இதுவரை தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் ஸ்தானங்கள் வகித்துவந்த சென்னைத் தலைவர்கள், தங்கள் பதவி

களினின்றும் விலகிக் கொண்டனர். ஆகவே ராஜாஜி அக்கமிட்டியில் வேறு சிலரை நியமித்து வேலை செய்து வந்தார். ஆனால், அவர் மட்டும் அக்கமிட்டியில் முக்கியப் பதவியெதுவும் வகிக்காது சாதாரண அங்கத்தினராகவே இருந்துவந்தார்.

ஒத்துழையா இயக்கக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்கு மகாத்மா காந்தி ஷௌகத் அலியுடன் இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தது போலவே, ராஜாஜியும் தம் தோழர்களோடு தமிழ் நாடெங்கும் ஒத்துழையாப் பிரசாரம் செய்துவந்தார்.

ஒத்துழையா இயக்கக் கிளர்ச்சி எல்லா இடங்களிலும் பரவியதுபோல் கேரளத்திலும் தலையெடுத்தது. அங்குள்ள மக்கள் அதை உற்சாகத்துடன் வரவேற்றனர். அச்சமயம் மலையாளத்தில் மாப்பிள்ளைக் கலகம் ஏற்பட்டு ஒரே குழப்பமாக இருந்ததால், அஹிம்சா தத்துவத்தைப் பிரசாரம் செய்ய 1921-ஆம் வருஷம் பிப்ரவரி மாதத்தில் ராஜாஜி, ஜனாப் யாகூப் ஹாஸன் முதலியோருடன் அவ்விடத்துக்குச் சென்றார். சர்க்கார் இவர்கள்மீது தடையுத்தரவு பிறப்பித்தனர். இத் தடையுத்தரவை மீறிய குற்றத்துக்காக ஜனாப் யாகூப் ஹாஸன் முதலிய சிலர் தண்டிக்கப்பட்டனர்.

இதற்குள் அவ் வருஷக் கடைசிலேயே நாகபுரியில் காங்கிரஸ் நடைபெற்றது. அதில் ஒத்துழையா இயக்கத்தின் திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டன. சட்டசபைகள், கலாசாலைகள், நீதிமன்றங்கள் ஆகியவைகளைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டுமென்றும், கதர் அணிதல், மதுவிலக்கு, ஹிந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமை, தீண்டாமை யொழிப்பு ஆகிய நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்றும் அந்தத் திட்டங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருந்தன. அவையனைத்தும் காங்கிரஸ் மகா சபையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு நிறைவேறின. இங்கேதான் ராஜாஜி

காங்கிரஸ் மகாசபையின் பொதுக் காரியதரிசிகளில் ஒருவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். இந்த ஒத்துழையா இயக்கத்தின் போதுதான், ஸ்ரீ எஸ். ராமநாதன், ஸ்ரீ கே. சந்தானம், ஸ்ரீ என். எஸ். வரதாசாரியார், ஸ்ரீ கே. எஸ். சுப்பிரமணியம் முதலிய வாலிபர்கள் கோர்ட்டைப் பகிஷ்கரித்துவிட்டு ராஜாஜியோடு சேர்ந்து, அவருக்குப் பல வகையிலும் உதவியாக இருந்தனர்.

அக்காலத்தில் சென்னைத் தினசரிப் பத்திரிகைகள் ஒத்துழையா இயக்கத்துக்கு ஆதரவாக இல்லை. அரசியலில் முக்கியத்துவம் வகித்துவந்த தலைவர்கள், பிரபல பத்திரிகைகள் இவர்களின் எதிர்ப்புகளைச் சமாளித்துக்கொண்டு ராஜாஜி ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி, மற்ற மாகாணங்களைப்போல் நம் மாகாணத்துக்கும் நற்பெயர் வாங்கித் தந்தாரென்றால் அவரது விடா முயற்சியும், மனத் திண்மையும், பேருழைப்புமே அதற்குக் காரணமாகும்.

ராஜாஜியின் ஒத்துழையா இயக்கப் பிரசாரத்தைக் கேட்டு, தமிழ் நாட்டில் கலாசாலைகளைப் பகிஷ்கரித்துவிட்டு வந்த மாணவர்களும், கோர்ட்டுகளைப் பகிஷ்கரித்த வக்கீல்களும் சட்டசபைகளை விட்டு வெளியேறிய கனவான்களும் கணக்கற்றவர்களாவர். 'மாணவர்களே! சர்க்கார் கலாசாலைகளைப் பகிஷ்கரியுங்கள்! தேச சேவையில் ஈடுபடுங்கள்' என்று ஒத்துழையா வாதிகள் ஒரு பக்கமும், 'மாணவர்களே! அரசியலில் ஈடுபடாதீர்கள்' என்று மிதவாதிகள் மற்றொரு பக்கமும் எழுப்பிய முழக்கங்களைக் கேட்டு, இன்னது செய்வதென அறியாது மயங்கிய மாணவர்கள் பலருக்கு ராஜாஜி நல்வழி காட்டினார். அவர்களில் சாந்திநிகேதனத்தில் தமிழாசிரியராயிருந்த ஸ்ரீ வி. தேவாசாரியன் என்பார் ஒருவர். இவர் சர்க்கார் ஆதரவில் நடைபெறும் மயிலாப்பூர், பி.எஸ். ஹைஸ்கூலில்

படித்துக்கொண்டிருந்தார். இவர் அதைப் பகிஷ்கரித்து இயக்கத்தில் கூடவேண்டுமென்று எண்ணமிருந்தாலும் தந்தையார் இதற்கு நேர்மாருக யிருந்தார். ஆகவே, இவர் தமது தர்ம சங்கடமான நிலைமையை விளக்கி ராஜாஜிக்குக் கடிதம் எழுதியிருந்தார். ராஜாஜி உடனே அவரை நேரில் வரவழைத்துப் பேசி அவர் நோக்கத்தை அறிந்தார். பிறகு, ராஜாஜி தக்ஷிண பாரத ஹிந்தி பிரசார சபையின் காரியதரிசியாயிருந்த ஸ்ரீ ஹரி ஹர சர்மாவுக்கு ஒரு கடிதமெழுதி இவரிடம் கொடுத்தனுப்பினர். அதன்படி ஸ்ரீ தேவாசாரியனுக்கு ஹிந்தி கற்பிக்கப்பட்டு, பிரயாகை என்னுமிடத்திலுள்ள ஹிந்தி போதனமுறைப் பாடசாலைக்கு அனுப்ப ஏற்பாடாயிற்று. ஆனால் ஸ்ரீ தேவாசாரியின் தந்தையார் தம் மகனைப் பிரயாகைக்கு அனுப்ப மறுத்துவிட்டார். இது எவ்வாறு யினும் ராஜாஜி தம் உதவியை நாடிவந்த மாணவருக்கு எவ்வளவு உதவி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்தார் என்பது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது.

ராஜாஜி ஒத்துழையா இயக்க சம்பந்தமாகப் பிரசாரம் செய்யத் தொடங்கும்போதே தம் புதல்வர்களைக் கலாசாலையை விட்டுவிடும்படி கட்டளையிட்டிருந்தார். அச்சமயம் மூத்த புதல்வர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமி, பி. ஏ., ஜூனியர் வகுப்பிலும், இரண்டாவது குமாரர் ஸ்ரீ ராமசாமி இண்டர்மீடியட் வகுப்பிலும் வாசித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஆனல், எக்காரணத்தாலோ அவர்கள் கலாசாலையை விட்டு நிற்கவில்லை. இயக்கப் பிரசார சம்பந்தமாக அடிக்கடி வெளியூர் போய்வந்து கொண்டிருந்த ராஜாஜி தம்புதல்வர்கள் இன்னும் கலாசாலையைப் பகிஷ்கரிக்காதிருப்பதைக் கவனிக்கவில்லை. ஆனால், ஒரு பொல்லாத மாணவன் ராஜாஜி பிரசங்கம் செய்த ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில், 'உங்கள் பிள்ளைகள் கலாசாலையைப் பகிஷ்கரித்துவிட்டார்களா?' என்று குறும்பாக ஒரு

கேள்வி கேட்டுவிட்டான். அப்போதுதான் ராஜாஜி உண்மை நிலையை உணர்ந்து அடங்காக் கோபங்கொண்டார். வீடு திரும்பியதும், ராஜாஜி தம் பிள்ளைகளை நோக்கி, 'நீங்கள் முதலில் கலாசாலைக்கு ராஜிநாமா எழுதிக் கொடுத்துவிட்டு வந்தாலாச்சு; இல்லாவிடில் வீட்டில் அடியெடுத்து வைக்கக்கூடாது' என்று கண்டிப்பாகக் கூறிவிட்டார். இரு குமாரர்களும் கலாசாலைக்கு ராஜிநாமாக் கொடுத்துவிட்டு வந்த பிறகே, ராஜாஜி அவர்களை வீட்டில் அநுமதித்தார். இதிலிருந்து ராஜாஜி வெறும் வாய்ப்பேச்சு வீரரல்லர் என்று தெரிகிற தன்றோ! சொல்வதொன்று, செய்வதொன்று என்ற வழவழாக் கொள்கை அவரிடம் கிடையாது. தம்மை முதலில் திருத்திக்கொண்டே, அதாவது தாம் எதைச் சொல்ல விரும்புகிறாரோ அதை முதலில் தாம் செய்து காட்டிய பிறகே, பிறருக்கு அதுபற்றி உபதேசம் செய்வார் என்பது இது போன்ற பல சம்பவங்களால் நாம் அறியலாம்.

ஒத்துழையா இயக்கத்தில் வெற்றி பெற்றதன் பயனாக, ராஜாஜி பெயர் வெகு பிரபலமடைந்தது. அவருக்கு என்றுமில்லாச் செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் ஏற்பட்டன. தமிழ் மக்கள் அவரை தெய்வமெனக் கொண்டாடினர். இந்நிலைமையைக் கண்ட பிறகுதான், சென்னைத் தலைவர்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியை ராஜாஜியின் ஆதிக்கத்தில் விட்டுத் தாங்கள் விலகிக்கொண்டது தவறு என உணர்ந்தனர். ஆகவே, அவர்கள் பழையபடி அக்கமிட்டியைக் கைப்பற்ற பகீரதப் பிரயத்தனம் செய்தனர். ஆனால் அவர்களுக்குத் தமிழ் மக்களது ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் தங்களது முயற்சியில் தோல்வியுற்றனர்.

ராஜாஜி பல ஜில்லாக்களுக்கும் சென்று ஒத்துழையாப் பிரசாரம் செய்துகொண்டு வருகையில், வேலூரில் இ. பி. கோ. 144-ஆம் பிரிவின்படி அவருக்குத் தடை

யுத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. ராஜாஜி இதைக் கண்டு சிறிதும் அஞ்சாது, அத்தடை யுத்தரவை மீறி அங்கு பிரசங்கம் செய்தார். அதன்பயனுக, அவர் போலீஸாரால் கைது செய்யப்பட்டார். சர்க்கார் தடையுத்தரவை மீறிய தாகக் குற்றம் சாட்டி மாஜிஸ்டிரேட் கோர்ட்டில் இவர் மீது வழக்குத் தொடுத்தனர். விசாரணை நடைபெற்றது. ராஜாஜி எதிர்வழக்காடவேயில்லை. மாஜிஸ்டிரேட் அவருக்கு மூன்று மாதம் வெறுங்காவல் தண்டனை விதித்தார். 1921-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் 21-ஆம் தேதியன்று ராஜாஜி, அச்சமயம் தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டி யின் தலைவராயிருந்த ஆரணி ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரியாருடன் வேலூர்ச் சிறைச்சாலையை யடைந்தார். ராஜாஜியைப் பின்பற்றித் தமிழ்நாட்டில் பலர் சட்டத்தை மீறிச் சிறை புகுந்தனர். சிறைச்சாலையில் ராஜாஜி இருக்கை யில், அங்கே தமக்கு ஏற்பட்ட அநுபவங்களை யெல்லாம் நாடோறும் குறித்து வைத்து வந்தார். இக்குறிப்புக்களே பின்னர், "சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரின் சிறைவாசம்" என்ற பெயரோடு புத்தக ரூபமாக வெளி யிடப்பட்டன. இதில் பல ரஸமான குறிப்புகள் காணப் படுகின்றன. இது பொதுவாக, அனைவரும் படித்தறியக் கூடிய அரிய நூலாகும். இதுவன்றி, ஸோக்ரதர் என்ற பெயருடன் கிரேக்க தேச மகாஞானியான 'சாக்ரடீஸ்' என்பாரைப்பற்றி அழகிய சிறு நூலொன்று எழுதியிருக் கிறார். இதுவே ராஜாஜி முதல் முதலாக எழுதிய தமிழ் நூலாகும்.

ராஜாஜி வேலூரில் சிறை புகுந்தபோது, காச நோயால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண் டிருந்தார், அத்துடன் காலில் கட்டியும், சிரங்கும் ஏற்பட்டு அவரைத் துன் புறுத்தி வந்தன. இவ்வளவு தேக அசௌக்கியமான நிலையிலும் அவர் தேசத்துக்காகச் சிறை புகுவதைத் தமது பாக்கியமாகக் கருதினர். 'உலகில் நியாயமான ஒரு காரணத்திற்காக இப்படிச் சிறைபுக வெகு சிலருக்குத்

தான் பாக்கியம் கிடைக்கிறது. அப்படிப் போன வெகு சிலரில் நம் நாட்டார் எவ்வளவு குறைவு? அச்சிலருள் தற்சமயம் நான் ஒருவனன்றோ! இக் கௌரவத்தை யடைய நான் மிக அதிருஷ்டசாலியாகவே இருக்கவேண்டும்' என்று அவர் தமது சிறைக்குறிப்பில் கூறுவதிலிருந்து இது தெரிகிறது. ஒத்துழையாப் போராட்டக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டார் போதிய பங்கு எடுத்துக்கொண்டு சேவை செய்ய வில்லையே என்று அவர் கவலை கொண்டிருந்தார் என்பதும் இதிலிருந்து விளங்குகிறதல்லவா !

ராஜாஜி தமது தண்டனைக் காலம் முடிவுற்று 1922-ஆம் வருடம் மார்ச்சு மாதம் 20-ஆம் தேதியன்று விடுதலை யடைந்தார். சிறை வாயிலில் ஸ்ரீ சிங்காரவேலு செட்டியாரும், ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கரும் ராஜாஜியை எதிர்கொண்டு அழைத்துச் சென்றனர். தேசீயப் போராட்டம் காரணமாகச் சிறைசென்றாலும், விடுதலை யடையச் சில நாட்கள் இருக்கும்போதே தாங்கள் சிறையிலிருந்து வெளியேறுகையில் ஆடம்பரமாக வரவேற்பு அளிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி தங்கள் நண்பர்களுக்கு அறிவிக்கும் தேசபக்தர்களும் சிலர் உண்டல்லவா! பத்திரிகை நிருபர்களுக்குத் தங்கள் சிறையநுபவத்தைப்பற்றிப் பிரமாதமாகப் பேட்டியளிப்போரும், பொதுக் கூட்டங்களில் தாங்கள் சிறையில் அநுபவித்த கஷ்டங்களைப்பற்றி வர்ணித்துக் கூறுவோரும் எத்தனையோ பேர்! ஆனால் ராஜாஜியோ இவற்றிற்கெல்லாம் நேர் மாறானவர். இவரது விடுதலை நாளைக் குறித்து ஒருவருக்கும் அறிவிக்கவில்லை. நண்பர்களாகத் தெரிந்து அவரை வரவேற்கக் காத்திருந்தும், கூடுமானவரையில் ஆடம்பர வரவேற்பினின்றும் தப்பித்துக்கொள்ளவே முயன்றார். ராஜாஜி விடுதலை பெறுவதை எவ்வாறோ அறிந்து வேலூர், ஆரணி முதலிய இடங்களிலிருந்து வந்த தேசபக்த இளைஞர்கள் பலர் இவருக்குத் தங்கள்

அன்பைத் தெரிவிக்கவேண்டிப் பூமாலை முதலியன போட முயன்றனர். ஆனால், ராஜாஜி இதற்குச் சிறிதும் இணங்கவில்லை. கடைசியில், ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கர் முதலிய நண்பர்கள் வற்புறுத்தியதன் பேரில் ஒருவாறு இணங்கினார். இவரைப் பேட்டி காண வந்த பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு ஒன்றும் கூற மறுத்துவிட்டார். அன்று மாலை நடந்த பொதுக்கூட்டத்திலும் அவர் எதுவும் பேசவில்லை.

ராஜாஜி சிறையிலிருந்து வெளிவருவதற்குள், நாட்டில் பல பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. ஐக்கிய மாகாணத்திலுள்ள சௌரி சௌரா என்னும் இடத்திலும் சென்னை மாநகரிலும் நடந்த பலாத்காரச் செயல்களைக் கண்டு, மகாத்மா காந்தி சட்டமறுப்பை நிறுத்தலானார். பிப்ரவரி மாதம் 12-ஆம் தேதி பார்டோலியில் கூடிய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி இதை அங்கீகரித்தது. அடுத்து டில்லியில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி இதை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, தனிப்பட்டோர் சட்ட மறுப்புச் செய்ய அதிகாரம் அளித்தது. யாரோ சிலர் தவறு இழைத்து விட்டதற்காகத் தேசத்தையே தண்டிக்கும் முறையில் சட்ட மறுப்பை நிறுத்தியது சரியல்ல எனக் கூறிப் பண்டித மோதிலால் நேரு, லாலா லஜபதிராய் போன்றவர்கள் மகாத்மாவை எதிர்த்தார்கள். மற்றும் பலரும் காந்தியடிகள் செய்கையைப் பலமாகக் கண்டித்தனர். இந்நிலைமையைக் கண்டு மகாத்மாவின் செல்வாக்கு ஒடுங்கிவிட்டதென்று சர்க்கார் மனப்பால் குடித்து, அவரை மார்ச்சு மாதம் 13-ந் தேதி ராஜத்துவேஷக் குற்றஞ்சாட்டிக் கைது செய்து ஆறுவருஷத் தண்டனையளித்தனர். சட்ட மறுப்புத் தலைவரைச் சிறைக்குள் புகுத்திய பிறகு, சர்க்கார் அடக்குமுறைப் பாணத்தை மிகக் கடுமையாகப் பிரயோகித்து அவரது சைனியத்தைச் சிதறடித்து அழிக்க முயன்றனர். காந்தியடிகள் சிறை

வாசமும் சர்க்கார் அடக்குமுறைக் கடுமையும் சேர்ந்து தேசமக்களைச் சோர்வுறச் செய்தன.

எட்டாவது அதிகாரம்

சுயராஜ்யக் கட்சிக்குத் தீவிர எதிர்ப்பு

ஜூன் மாதம் லக்ஷ்மணபுரியில் கூடிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி, சட்டமறுப்பு இயக்கத்தின் பலாபலன் என்னவென்று கவனிக்கத் தொடங்கியது. இச்சமயத்தில் சித்தரஞ்சன தாஸர், வித்தல்பாய் படேல் போன்றவர்கள் தற்போதைய காங்கிரஸ் கொள்கையை மாற்றி, அதிகார வர்க்கத்தினருடைய கோட்டைகளான சட்டசபைகளில் பிரவேசித்து அங்கு ஒத்துழையாமையை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தினர். முடிவில் நாட்டின் நிலைமையைக் கண்டறிய ஒரு சிலரைச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய நியமிக்கும்படி அ. இ. கா. கமிட்டியார் காங்கிரஸ் தலைவரை வேண்டிக்கொண்டனர். அதன்படி ஏற்பட்ட சுற்றுப்பிரயாணக் கமிட்டியில், பண்டித மோதிலால் நேரு, டாக்டர் அன்சாரி, வித்தல் பாய் படேல், ஸ்ரீ எஸ். கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் முதலியவர்களோடு ராஜாஜியும் ஒருவராக நியமிக்கப் பட்டார். சில மாதங்களில் சட்டமறுப்பு விசாரணைக் கமிட்டி இந்தியா முழுதும் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்து முடித்தது. கடைசியாக, இக்கமிட்டி ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டது. அதில், சட்ட மறுப்பைக் கைவிட்டுவிட கமிட்டியார் சிபார்சு செய்திருந்தனர். ஆனால், சட்ட சபைப் பிரவேசஞ் செய்வதைப்பற்றி இவர்களிடையே அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டது. பண்டித மோதிலால் நேரு, வித்தல்பாய் படேல், ஹகீம் அஜ்மல்கான் ஆகிய மூவரும் சட்ட சபைப் பிரவேசத்தை ஆதரித்தனர்.

டாக்டர் அன்சாரி, ராஜாஜி, ஸ்ரீ கஸ்தூரிரங்க ஐயங்கார் ஆகிய மூவரும் சட்ட சபைப் பிரவேசம் கூடாதென எதிர்த்தனர்.

இவ்விதம் ஒத்துழையா இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்குள் இருவித அபிப்பிராயங்கள் ஏற்படவே இவ்விரு உணர்ச்சிகளும் நாட்டில் சிறிது சிறிதாகப் பரவலாயின. நாட்டில் மாறுதல் வேண்டாதாருக்குச் செல்வாக்கு எவ்வளவு இருந்ததோ அதுபோலவே, மாறுதல் விரும்பும் கோஷ்டியாருக்கும் செல்வாக்கு ஏற்படலாயிற்று.

1922-ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மீ 20, 24 தேதிகளில் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற அ. இ. கா. கமிட்டிக் கூட்டம் காங்கிரஸின் சரித்திரத்தில் முக்கியமானது. இக் கூட்டத்தில் பண்டித மோதிலால் நேரு, தேசபந்து தாஸ் முதலிய தலைவர்கள் சட்டசபைப் பிரவேசத்தை ஆதரித்துத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து தீவிரமாகப் பேசினர். இவர்கள் கட்சியை மகாராஷ்டிரப் பிரதிநிதிகள் முழுமனதாக ஆதரித்தனர். ராஜாஜி முதலிய ஒத்துழையாதாரோ சட்ட சபைப் பிரவேசத் திட்டத்தைப் பலமாக எதிர்த்தனர். இதன் பயனாக, இம் முக்கியப் பிரச்னை கயா காங்கிரஸ் வரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

கயா காங்கிரஸ் அகில இந்திய காங்கிரஸ் எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமானதாகும்.

இதற்குத் தலைமை வகித்த தேசபந்து தாஸ் காங்கிரஸின் வேலை முறையையும் திட்டத்தையும் மாற்றவேண்டுமென்று வற்புறுத்தித் தம் கட்சியை விளக்கினர். அவருடைய தலைமைப் பேருரை உணர்ச்சியும், உண்மையும், வீரமும் கொண்டு விளங்கியது.

தேசீயப் போராட்டத்தில் கலந்துகொண்ட எல்லாத் தலைவர்களும் இக் காங்கிரஸுக்கு விஜயம் செய்திருந்தனர். இவர்கள் மூன்று கட்சியாகப் பிரிந்து தத்தம்

அபிப்பிராயங்களை நிறைவேற்ற முயன்றனர். சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் சட்டசபைத் தேர்தல்களில் நின்று வெற்றி பெற்றதும், சட்ட சபைகளுக்குப் போவதில்லை; போனு லும் ராஜ விசுவாசப் பிரமாணம் செய்வதில்லை என்று ஒரு சாரார் கூறினர். சட்டசபை வேலையில் தீவிர உணர்ச்சி காட்டிய மற்ெருரு சாரார் சட்டசபைகளைக் கைப்பற்றி மந்திரி சபைகளை ஏற்படுத்த முடியாமல் செய்து சர்க்கார் மந்திராலோசனைச் சபைகளை உடைத்து சர்க்காரோடு போராடி வெற்றி பெறுவதாக உறுதி கூறினர். காந்தியடிகளைப் பின்பற்றும் மாறுதல் வேண்டாதாரோ எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் சட்ட சபைப் பிரவேசம் கூடாதென்று வாதாடினர்.

இக்காங்கிரஸில் வரவேற்புக் கழகத் தலைவராயிருந்த பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத், தமது வரவேற்புரையில்,

"சட்டசபைப் பகிஷ்காரத்தின் உண்மையான நோக் கத்தை இன்னும் பலர் சரியாக உணராமல் இருக்கிருர் கள். அவைகள் கேவலம் மாயா ஸ்தாபனங்களே தவிர நம்முடைய உண்மையான பிரதிநிதி ஸ்தாபனங்களல்ல என்பதை நாம் உலகின்முன் மெய்ப்படுத்திக் காட்ட விரும்புகிறேம். சட்டசபை சென்று வீண் காலம் கழிப் பவர்களைத் தடுத்து, தேச ஊழியத்தில் அவர்களைத் திருப்பவேண்டுமென்பது நம் இரண்டாவது நோக்கம். எந்த ஸ்தாபனங்களின் வாயிலாக அரசாட்சி நடத்தப் படுகிறதோ, அந்த ஸ்தாபனங்களை விட்டு நாம் விலகி, நம் ஒத்துழைப்பை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு, அந்த ஸ்தாபனங்களுடைய இடத்தில், சுய முயற்சியால் நிர்மா ணிக்கப்படும் புதிய ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்த வேண்டு மென்பது நம் நோக்கம்...சட்டசபைத் தேர்தல் காரண மாக, காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள் வீண் கட்சிச் சண்டை கள் பிரமாதமாக வளர்ந்துவிடுமோ என்று அஞ்சும்படி

யான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது......அரசாங்கத்தைப் பணியவைக்கக் கூடியவை நம் நிர்மாண வேலைகளே யாகும்......சட்ட சபையில் நுழைந்த பின் ராஜ விசுவாசப் பிரமாணம் செய்ய மறுப்பதும் பின் வெளி யேறுவதும் மறுபடியும் நுழைவதும் அரசாங்கத்திஞல் கொண்டுவரப்படும் தீர்மானங்களை நன்மை தீமை பாரா மல் எதிர்ப்பதும் ஆகிய இத்தகைய காரியங்களெல்லாம் சிறுபிள்ளைத்தனமான காரியங்களே யாகும்" என்று குறிப்பிட்டுப் பேசிஞர்.

தலைவர் தேசபந்து தமது தலைமைப் பேருரையில் சட்டசபைப் பகிஷ்காரத்தைப்பற்றிப் பேசுகையில்,

"துரதிருஷ்ட வசமாக நமது நாட்டில் சட்டசபை விஷ யத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் விவாதம் மிகவும் தவருனது என்று நான் கருதுகிறேன். உண்மையில் நம்முடைய திட்டத்தில் நாம் எவ்வித மாறுதலையும் செய்ய உத்தே சிக்கவில்லை. வேலை செய்யும் முறையை மாற்றுவது பற்றித்தான் இப்போது பிரச்னை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பார்டோலியில் திட்டத்தை மாற்ருமல் எப்படி நம் முடைய வேலை முறைகளை மாற்றிக்கொண்டோமோ அதைப் போலவே, சட்டசபை விஷயத்திலும் மாற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் தற்போதைய உத்தேசம்......

"சட்டசபைப் பகிஷ்காரத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. புதிய சட்டசபைகளை நான் வெறுக்கிறேன்......இதுவரை சட்ட சபைகளை வெளியில் இருந்துகொண்டு பகிஷ்கரித் தோம். இனி உட்புகுந்தும் அவைகளைத் திருத்தவேண்டும். அது முடியாவிடில் அவைகளை அடியோடு ஒழிக்கவேண் டும். இங்ஙனம் சட்டசபைகளைத் தாக்குவது ஒத்துழையா மைத் தத்துவத்துக்கு சற்றும் முரண்பட்டதல்ல என்பது எனது அழுத்தமான அபிப்பிராயம்..........

சண்டைக்குப் புறப்பட்ட சைனியங்கள் நடுவழியில் எதிரியுடன் உறவாட முடியுமா? நாம் ஒத்துழைப்பதற்குச் சட்டசபை செல்லவில்லை. நமது ஒத்துழைப்பை மறுக்கவே நாம் சொல்லுகிறோம். நமது போராட்டத்தின் நோக்கம் மாறவில்லை. முறைதான் மாற்றப்படுகிறது" என்று தமது சட்டசபைப் பிரவேசத்தின் நோக்கத்தை நன்கு விளக்கினர்.

இவ்வளவு தூரம் தேசபந்து தாஸ் சட்டசபைப் பிரவேசத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்திக் கூறியும் பின் நடவடிக்கையின்போது ராஜாஜி வைதீக ஒத்துழையாதாரின் தலைவராயிருந்து, சட்டசபைப் பகிஷ்காரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தவேண்டும் என ஒரு தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்துத் தம் கட்சியை நிலைநாட்டினர். இத்தீர்மானத்தின்மீது அவர் பேசிய பேச்சு காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் மனத்தை முற்றும் கவர்ந்துவிட்டது.

"சட்டசபை" பகிஷ்காரத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டும் என்னும் தீர்மானத்தைப் பரிபூரணமான அந்தரங்க சுத்தியுடன் பிரேரணை செய்கிறேன். இவ்விஷயத்தில் அபிப்பிராய பேதம் பலமாக இருந்து வருவது எனக்குத் தெரியும். சட்டசபைகளைப் பகிஷ்கரித்து விட வேண்டும் என்ற விஷயத்தில் நாம் ஒன்றுபட்டிருக்கிறோம். ஆனல், எவ்வாறு பகிஷ்கரிப்பது என்ற விஷயத்தில்தான் அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபைகளைப் பகிஷ்கரிப்பதற்குச் சிறந்த வழி, நான் அறிந்தவரையில், தேர்தல்களைப் பகிஷ்கரிப்பதுதான் என்பது என்னுடைய திடமான நம்பிக்கை. சட்டசபைகளை நீதியுள்ள ஸ்தாபனமாகப் பொருட்படுத்தி, அவைகளில் நுழைவதற்கு ஏற்பாடு செய்து தேர்தல்களில் ஓட்டுப் பெற்றுப் பின், அச்சபைகளைப் பகிஷ்கரிப்பதை விட, தேர்தல்களையே பகிஷ்கரித்து, சட்டசபைகளுக்கு

வாக்குக் கொடுக்க மறுத்து, அவைகளைக் காலியாக வைப்பதுதான் சிறந்த முறை. நாம் இச்சட்டசபைகளை ஏற்றுக்கொள்ளவே மறுக்கவேண்டும். அங்ஙனம் மறுப்பதற்கு நல்லவழி, தேர்தல்களில் கலந்துகொள்ள மறுப்பது தான்.

"பலவிதமான பகிஷ்காரங்கள் சிபார்சு செய்யப்படுகின்றன. சட்டசபைத் தேர்தல்களில் அபேட்சகர்களாக நின்று வெற்றிபெற்று, பின் சட்டசபைகளில் உட்கார மறுத்துவிடுவது ஒன்று. சட்டசபைகளில் பெரும்பான்மையான ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றியபின் அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க மறுத்துவிடுவது மற்றொன்று; சட்டசபைகளில் ஸ்தானம் வகித்துக்கொண்டு மந்திரிகளை நியமிக்க மறுத்துவிடுவது இன்னொன்று; மந்திரிகளையும் நியமித்துவிட்டு, அவர்களும் சட்டசபையும் ஒன்று சேர்ந்துகொண்டு சட்டசபை நடவாமல் செய்வது வேறொன்று; மந்திரிகளை நியமித்து அரசாங்கத்தார் கொடுக்கும் வேலையை அவர்கள் செய்யாமல் தடுத்து விடுவது பிறிதொன்று; மந்திரிகளைக்கொண்டு நன்மையான காரியத்தைச் சாதித்துக்கொண்டு வேண்டாத காரியத்தைத் தடைசெய்வதும் ஒன்று. இப்படிப் பலவிதமாகக் கூறப்படும் இவ் வீண் பகிஷ்காரங்களில் உங்கள் காலத்தைப் பாழாக்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எது உண்மையான பகிஷ்காரமோ, எது அடிப்படையானதோ அந்த ஒன்றில் மட்டும் நாட்டம் செலுத்த வேண்டுகிறேன்.

"சென்ற முறை நாம் செய்த காரியத்தையே இம்முறையும் இன்னும் சுலபமாகச் செய்து முடிக்கவேண்டியது அவசியம் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நாம் செய்த பகிஷ்காரத்தின் பயனாக, சட்டசபைகளின் மதிப்பு அழிந்துவிட்டது. அவைகள் வெறுங் கேலிக்கூத்துகளாக இப்பொழுது கருதப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின்

வேஷத்தை வெளிப்படுத்திவிட்டோம். சட்டசபைகள் வெறும் பொம்மைச் சபைகளே என்றும், அவற்றில்உள்ளவர்கள் நம்முடைய பிரதிநிதிகள் அல்ல என்றும் உலகம் அறியும்படி வெளிப்படுத்திவிட்டோம். இங்குள்ள அரசாட்சி எவ்வளவு பொறுப்பற்ற தன்மையில் நடத்தப்படுகின்றது என்பதையும் விளக்கிவிட்டோம். 'நாங்களும் ஜனநாயக ஆட்சிதான் நடத்திவருகிறோம்' என்று அதிகாரவர்க்கம் இனி வேஷம் போடமுடியாது. இனி. நாம் செய்யவேண்டியவேலை சட்டசபைகளே ஏற்படாமல் செய்வதற்குரிய மார்க்கமே யாகும். அதாவது, தேர்தல்களை மீண்டும் பரிபூரணமாகப் பகிஷ்கரிப்பதே யாகும்.

"சட்டசபைகளே அழிந்துவிட்டபோதிலும் அரசாங்கம் நடந்துகொண் டிருக்கும் என்பது உண்மைதான். ஆனால், சட்டசபைகளின் பெயரால் இங்கு நடைபெற்றுவரும் ஆட்சியை அழித்துவிட வேண்டுமென்ற நமது நோக்கம் வெற்றியுடன் ஈடேறிவிடும் என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை."

இவ்விதம் ராஜாஜி அழுத்தந்திருத்தமாகப் பேசிய பின்னர், இத்தீர்மானத்தின் நோக்கத்தை அழித்துவிட எத்தனை திருத்தப் பிரேரணைகள் வந்தாலும் என்ன பயன்? ஸ்ரீ எஸ், சீனிவாச ஐயங்கார், "காங்கிரஸ்காரர்கள் தேர்தலுக்கு நின்று ஜனங்களுடைய ஆதரவால் வெற்றி பெற்றபின், சட்டசபைகளில் ஸ்தானம் வகிக்க மறுத்துவிடவேண்டும்" என்ற ஒரு திருத்தப் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்து தமது வாதத் திறமையைக் காட்டி வற்புறுத்திப் பேசினர். ஸ்ரீ சி. எஸ். ரங்கையர் முதலியோர் அதை தாக்கிப் பேசினர். ஆனால் ராஜாஜியின் சட்டசபை பகிஷ்காரத் தீர்மானமே காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளின் பரிபூரண ஆதரவைப் பெற்று நிறைவேறியது.

இவ்விதமே, மகாத்மா காந்தியின் கொள்கைக்கு முரண்பட்ட பிரிட்டிஷ் சாமான் பகிஷ்காரத் தீர்மானத்

தையும் எதிர்த்துப் பேசித் தோற்கடித்தார். இத்தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தவர் நம் தமிழ்நாட்டின் பெரும் பேச்சாளர் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி. அவர் தம் நாவன்மையெல்லாம் காட்டிப் பேசி அத்தீர்மானத்தை நிறைவேற்றப் பார்த்தார். இதற்குக் காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ ஏ. ரங்கசாமி ஐயங்காரின் ஆதரவும் இருந்தது. ஆனால், முதலில் இதை எதிர்த்த ஸ்ரீ விஜயராகவாசாரியாரைப் பின்பற்றி, ராஜாஜி,—

"கோபங் காரணமாக இத்தீர்மானத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றிவிடக் கூடாது. இங்கிலாந்தின் சாமான்களை யெல்லாம் நாம் இன்று பகிஷ்காரம் செய்வதானல், அவைகளை இங்கு உற்பத்தி செய்யவும், நாம் வழி தேடவேண்டாமா? இங்கிலாந்தின் சாமான்களுக்குப் பதிலாக ஜப்பான் சாமான்களை வாங்குவதில் பயனென்ன? அன்னியத் துணி பகிஷ்காரத்தில் நமது முழுக் கவனத்தையும் செலுத்தி, கதர் இயக்கத்தை வெற்றியுறச் செய்வோம். நம்முடைய கவனம் முழுவதையும் பெறுவதற்கு அந்த ஓர் இயக்கமே போதுமானது.

"நமது கோபத்தை அடக்கியாளும் சக்தி படைத்த தலைவர் மகாத்மா காந்தி ஒருவரே. அவர் இப்பொழுது நம் மத்தியில் இல்லை. சிறையில் இருக்கிறார். அவர் ஆதி முதல் பிரிட்டிஷ் சாமான் பகிஷ்காரத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து வந்தார். அவர் இல்லாதிருக்கும் சமயம் பார்த்து, அவரால் எதிர்க்கப்பட்ட இத் தீர்மானத்தை நாம் இன்று நிறைவேற்றிவிடுவது தகுதியா?" என்று மிக உருக்கமாகப் பேசினர். அப்புறம் அத்தீர்மானத்தின் கதி என்னவாயிருக்கும் என்று கூறவும் வேண்டுமோ! படுதோல்விதான்.

இவ்விதமாக, மகாத்மாவின் ஆத்மசக்தியும், ராஜாஜியின் விடாப்பிடியான கொள்கையும், சாதுரியமான பேச்சும் சேர்ந்து சட்டசபைப் பிரவேசத் திட்டத்தைத்

தலையெடுக்காது செய்துவிடவே, காங்கிரஸ் தலைவர் தேசபந்து தாஸ், முடிவுரையில்,

"இக்கூட்டத்தில் அபிப்பிராய பேதங்கள் தலை யெடுத்து நின்றன. பெரும்பாலோருடைய தீர்மானம் இன்று எனக்குச் சாதகமாக இல்லை. எனினும், பெரும் பாலோர் எனது கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளும் நாள் விரைவில் வந்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையை நான் இழந்து விடவில்லை. பிரிவுகளைக் கண்டு நான அஞ்ச வில்லை. நம்முள் வேற்றுமைகளைவிட, ஒற்றுமையான அம்சங்கள் அதிகமாக இருப்பதை நான் காண்கிறேன். ஒரு விஷயத்தில் நாம் முற்றும் ஒற்றுமைப்பட்டிருக் கிறோம். இவ்விஷயத்தில் நீங்கள் என்னைப் பிரிக்க முடியாது. அதாவது, எப்படியேனும் இந்நாட்டுக்குச் சுதந்தரம் அதிவிரைவில் ஏற்படவேண்டு மென்பதே. பலாத்காரமற்ற ஒத்துழையாமைத் திட்டத்தைப்பற்றிய வரையிலும் வேற்றுமைகள் கிடையா"

என்று கூறிப் பிரதிநிதிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நன்றி செலுத்தினர்.

பின்னர், தேசபந்து தாஸ் காங்கிரஸ் முடிவடைந் ததும், தம் தலைவர் பதவியை ராஜீநாமாச் செய்துவிட் டார். அடுத்தபடியாக, சுயராஜ்யக் கட்சி என ஒரு ஸ்தாபனத்தை ஏற்படுத்தினர். 1920–ஆம் ஆண்டிலேயே வங்காள மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி, சுயராஜ்யக் கட்சித் திட்டத்தைத் தொகுத்து வைத்திருந்தது; ஆதலால், இச் சுயராஜ்யக் கட்சியில், மேற்படி திட்டத்தைப் புகுத்தினர். இத் திட்டப்படி வங்காளச் சட்டசபையைத் தேசபந்து தாஸும், டில்லியையும் சிம்லாவையும் பண்டித மோதி லால் நேருவும், நாகபுரி சட்ட சபையை மகாராஷ்டிரக் காங்கிரஸ் கமிட்டியும் கைப்பற்ற முயல்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஒத்துழையா இயக்கத்தின் வேகம் சட்டசபை வேலைகளில் செல்லலாயிற்று.

தமது கட்சிக்கு ஆதரவு தேடத் தேசபந்து தாஸ் இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யலானார். அவ்விதம் சுற்றிவருகையில், தேசபந்து சேலத்துக்கும் விஜயம் செய்தார். டாக்டர் வரதராஜுலு நாயுடு தலைமையில் சுயராஜ்யக் கட்சியை ஆதரிப்பதற்காகப் பொதுக்கூட்டமொன்று நடைபெற்றது. ஏராளமான மக்கள் கூடியிருந்தனர். தேசபந்து தாஸ் சுயராஜ்யக் கட்சியின் கொள்கைகளை விரிவாக எடுத்து விளக்கிப் பேசினார். அவர் ஆங்கிலத்தில் பேசியதை ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி தமிழில் மொழிபெயர்த்துக் கூறினார். இக் கூட்டத்தில் ராஜாஜியும் பிரசன்னமாயிருந்ததால், தேசபந்து தாஸ் பேசி முடித்ததும், இவர் எழுந்து சுயராஜ்யக் கட்சியின் முக்கிய வேலையான சட்டசபைப் பிரவேசத்தை நியாயமான காரணங்களைக் காட்டிக் கண்டித்து இதனால் நாட்டிற்கு நலனொன்றும் விளையாதென்று அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறிப் பிரசங்கித்தார். எனவே, தேசபந்து தாஸ் பிரசங்கத்தைவிட, ராஜாஜியின் ஆணித்தரமான பிரசங்கமே மக்கள் மனத்தைக் கவர்ந்ததால், எதிர்பார்த்த அளவு, சேலத்தில் சுயராஜ்யக் கட்சிக்கு ஆதரவு கிடைக்கவில்லை.

இவ்விதமே ராஜாஜி நாடெங்கும் சட்டசபைப் பிரவேசத் திட்டத்தை எதிர்த்து அல்லும் பகலும் பிரசாரம் செய்யலானார். சட்டசபைப் பிரவேசத்தினால் என்ன என்ன தீமைகள் நேரும் என்பதை வெகு திறமையாக எடுத்துக்காட்டிப் பல இடங்களிலும் பிரசங்கம் செய்தார். மற்ற மாறுதல் வேண்டாதார்களைக் காட்டிலும் ராஜாஜியின் தீவிர எதிர்ப்பைச் சுயராஜ்யக் கட்சியாரால் சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அலகாபாத்தில் நடைபெற்ற அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில், மாறுதல் வேண்டாதாரும் சுயராஜ்யக் கட்சியினரும் ஒருவிதச் சமரசத்துக்கு வரவேண்டியதாயிற்று. ஏப்ரல்

மாதம் 30-ஆம் தேதிவரை இரு தரப்பினரும் சட்ட சபைப் பிரவேசத்தைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்வதில்லை என்று ஒப்புக்கொண்டு, அதற்கிடையில் மற்ற வேலைகளைக் கவனிப்பதாகச் சம்மதித்தனர். அதற்குப் பிறகு தத்தம் கட்சிப் போக்குப்படி வேலை செய்துகொள்ள உரிமை யளிக்கப்பட்டது.

எனவே, ராஜாஜி, பாபு ராஜேந்திர பிரசாத், ஸேட் ஜம்னுலால் பஜாஜ், தேவதாஸ் காந்தி ஆகியோர் நிர்மாண வேலைத் திட்டப் பிரசாரத்தை வெகு மும்முரமாக நடத்தலாயினர். 1923-ஆம் ஆண்டு, மே மாதம் 25, 26, 27ஆம் தேதிகளில் பம்பாயில் நடைபெற்ற அகில இந்தய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இவர்கள் தங்கள் வேலையைப் பற்றி ஓர் அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தனர். அதே சமயத்தில் கூடிய மற்ருெரு கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சட்டசபைப் பிரவேசத்தைக் கண்டித்து எதிர்ப் பிரசாரம் செய்யக் கூடாதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. இது கயா காங்கிரஸ் தீர்மானத்துக்கு மாறுபட்டதென்று கருதி ராஜாஜி, ராஜேந்திரப் பிரசாத், வல்லபபாய் படேல், பிரிஜ்கிஷோர் பிரஸாத், கங்காதர ராவ் தேச்பாண்டே, ஜம்னுலால் பஜாஜ் ஆகியோர், காரியக் கமிட்டியிலிருந்து ராஜிநாமாச் செய்தனர், ராஜாஜி முதலியவர்களை ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டாமென்று பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு வெகுவாகக் கேட்டுக்கொண்டும் பயனில்லை. மாறுதல் வேண்டாத் தலைவர்களுடைய நிலைமையை விளக்கியும், கயா காங்கிரஸ் தீர்மானத்தோடு அகில இந்தியக் கமிட்டித் தீர்மானம் எவ்விதம் மாறுகிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டியும், சட்ட சபைப் பகிஷ்காரத்தின் அவசியத்தை வற்புறுத்தியும் ராஜாஜி தமிழில் ஒரு துண்டுப் பிரசுரம் வெளியிட்டுப் பரவச் செய்தார்.

ஆகவே, மேற்படி காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் ராஜினாமாவும், காங்கிரஸ் தலைவர் தேசபந்து தாஸ்

ராஜீநாமாவும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவையாயின. பின்னர், டாக்டர் அன்சாரி தலைமையில் புதிய காரியக் கமிட்டி ஏற்பட்டது. இதனிடையே பம்பாயில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சமரசப்படி பல மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் நடக்கவில்லை. ஆகவே, நாகபுரியில் கூடிய அ. இ. கா. கமிட்டியில் பம்பாய் சமரசம் மீண்டும் வலியுறுத்தப் பட்டது. இச் சமரசத்தை எதிர்த்துச் சில மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் வேலை நடத்திவருவது வருந்தத் தக்கதென்றும் கூறப்பட்டது. ஒழுங்கு தவறி நடந்து கொண்டதற்காக, தமிழ் நாடு மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டியைக் கண்டிக்க வேண்டுமென்று பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு ஒரு பிரேரணை கொண்டுவந்தார். தகுந்த ஆதாரங்கள் இல்லாமல் கண்டிக்கக்கூடாதென்று சிலர் கூறிப் பண்டிதரின் பிரேரணையைத் தோற்கடித்தனர். இதனுல் பண்டித ஜவாஹர்லாலும், டாக்டர் அன்சாரியும் இவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதவிகளை ராஜிநாமாச் செய்தனர். வேறு வழியின்றி இவர்களின் ராஜிநாமாக்களும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டு, புது அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர்.

அடுத்தபடியாக, அ. இ. கா. கமிட்டிக் கூட்டம் நாகபுரியில் நடைபெற்றது. சட்டசபைப் பகிஷ்காரத்தைக் கவனிக்க விசேஷ காங்கிரஸ் கூட்டம் கூட்டப்படவேண்டு மென்ற ஒரு தீர்மானம் எதிர்பாராதப்படி பிரேரேபிக்கப் பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆகஸ்டு மாதத்தில் நடந்த விசேஷ அ. இ. கா. கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் விசேஷ காங்கிரஸ் நடத்துவது என்று உறுதிப்படுத்தப் பட்டது

மகாத்மா காந்தி சிறை சென்ற பிறகு, ராஜாஜி தான் "யுவ இந்தியா" என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகையை நடத்தி வந்தாரென்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். நாகபுரியில் காங்கிரஸ் ஊர்வலமொன்றில் தேசீயக் கொடி

யைக் கொண்டுபோகக் கூடாதென்று போலீஸார் தடையுத்தரவு பிறப்பித்ததன் பயனாக, 1923-ஆம் வருஷம் மே மாதம் முதல் தேதி தேசீயக்கொடி சத்தியாக்கிரகப் போர் ஆரம்பமாயிற்று. சாதாரணமாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட இக்கொடிப் போர் அகில இந்திய இயக்கமாகப் பரவுவதற்கு ராஜாஜி, "யுவ இந்தியா"வில் எழுதிய உணர்ச்சி மிக்க கட்டுரைகளே முக்கிய காரணமென்று சொல்லலாம். எல்லா மாகாணங்களிலிருந்தும் தேச பக்தர்கள் பலர் திரள் திரளாக இப்போரில் கலந்துகொண்டனர். தமிழ் நாட்டாரும் இதில் பங்கெடுத்துக்கொண்டனர் என்று சொல்லவேண்டியதில்லை. ராஜாஜியை அரசியல் குருவாகக் கொண்ட ஸ்ரீ வரதாசாரியார், ஸ்ரீ கே. எஸ். சுப்பிரமணியம் முதலியோர் இப்போரின் துவக்கத்திலேயே போய்ச் சேர்ந்தனர். ஸேட் ஜம்னுலால் பஜாஜ் போன்ற தலைவர்கள் சிறைப்பட்டதன் பயனாக, மூன்று மாதத்துக்குள் கொடிப் போரில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே வெற்றி ஏற்பட்டது.

காலச்சக்கரத்தின் வேகத்தில் பல விசித்திரங்கள் நடைபெறுவதுண்டல்லவா! தீவிர ஒத்துழையாத் தலைவர்களின் செல்வாக்கு நாட்டில் வர வரக் குறைந்து வரலாயிற்று. புதிதாக ஏற்பட்ட சுயராஜ்யக் கட்சிக்கே பேராதரவு கிடைத்து வந்தது. பத்திரிகைகளெல்லாங் கூட, சுயராஜ்யக் கட்சியின் கொள்கைகளைத்தான் அதிகமாக ஆதரித்தன. இப்புதிய மாறுதலை எதிர்த்து வேலை செய்த ராஜாஜி போன்ற மாறுதல் வேண்டாத் தலைவர்களுக்கு எவ்வளவு சிரமும் கஷ்டமும் ஏற்பட்டிருக்கும் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. ராஜாஜி போன்ற மாறுதல் வேண்டாத் தலைவர்கள்தாம் தேச முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டையாக இருப்பதாக, சுயராஜ்யக் கட்சியை ஆதரிக்கும் தினசரிப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் குறை கூறின.

டில்லியில் விசேஷ காங்கிரஸ் 15—9—1923-இல் கூடியது. மௌலானா அபுல் கலாம் ஆஸாத் தலைமை வகித்தார். சுயராஜ்யக் கட்சியாரும், மாறுதல் வேண்டாதாரும் அவர் பால் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். இக்காங்கிரஸுக்கு வைதீக ஒத்துழையாதார்களான ராஜாஜியும் ஸ்ரீ ஸி. விஜயராகவாசாரியாரும் வரவில்லை. ஆனால் ராஜாஜியின் சிஷ்யர்களான ஸ்ரீ என். எஸ். வரதாசாரியார் முதலியவர்கள் வந்திருந்தனர்.

தலைவர் தமது பேருரையில் சட்டசபைப் பிரவேசத் திட்டத்தை ஆதரித்துப் பேசினார். மௌலானா முகம்மத் அலி மாறுதல் வேண்டாத் தலைவர்களையும் சட்டசபைப் பிரவேசத்தை ஆதரிப்பவர்களையும் சமரசம் செய்விக்கும் நோக்கத்துடன்,

"பலாத்காரமற்ற ஒத்துழையாமைக் கொள்கையை இக்காங்கிரஸ் உறுதிப்படுத்துவதோடு, சட்டசபை விஷயத்தில், மதம் அல்லது மனச்சாட்சி சம்பந்தமான ஆட்சேபம் இல்லாத காங்கிரஸ்காரர்கள் அடுத்த தேர்தலில் சட்டசபைக்கு அபேட்சகர்களாக நிற்கலாமென்றும் ஓட்டு உரிமையை உபயோகிக்கலாமென்றும் தீர்மானிக்கிறது. இதை முன்னிட்டு, சட்டசபைப் பிரவேசத்துக்கு விரோதமான பிரசாரத்தை நிறுத்தி வைக்கிறது. எல்லாக் காங்கிரஸ்காரர்களும் சீக்கிரத்தில் சுயராஜ்யம் அடையும்பொருட்டு ஒற்றுமை முயற்சி செய்து, நமது மாபெருந் தலைவரான மகாத்மா காந்தியின் நிர்மாணத் திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைப்பதில் பதின்மடங்கு அதிகமாகப் பாடுபடவேண்டும்"

என்று சமரசத் தீர்மானமொன்றைப் பிரேரேபித்து, இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டார்.

இத்தீர்மானத்தை ஆமோதித்த தேசபந்து தாஸும், "இதை ஏகமனதுடன் நிறைவேற்றினால்தான் விசேஷப்

பலன் ஏற்படும்; ஆதலால் இதை எதிர்க்கவேண்டாம்" என்று வேண்டிக்கொண்டார். ஆகவே பாபு ராஜேந்திரப் பிரஸாத், வல்லபபாய் படேல் முதலிய மாறுதல் வேண்டாத் தலைவர்கள் இதனால் ஏற்படக்கூடிய பலாபலன்களுக்கு மௌலானா முகமத் அலியைப் பொறுப்பாளியாக்கி, இச்சமரஸத் தீர்மானத்தை ஏற்றனர். ஆனால் ராஜாஜியின் பரம சிஷ்யரும் அவருக்குப் பிரதிநிதிபோல இக்காங்கிரஸுக்கு வந்திருந்தவருமான ஸ்ரீ என். எஸ் வரதாச்சாரியார் முதலிலேயே இச்சமரஸத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கலானார். "அகம்பாவங் காரணமாக, நான் பேச எழுந்திருப்பதாக எவரும் நினைக்கவேண்டாம். ஒற்றுமை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கம் உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் அந்நோக்கம் தப்பான எண்ணங்களின்மீது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இச்சமரஸத் தீர்மானத்தைப் பிரேரணை செய்ததன் மூலம் மௌலானா முகம்மத் அலி தேசத்துக்கு மிகத் தவறான ஒரு வழியைக் காட்டுகிறார். ஒத்துழையாமைக்குச் சாதகமாக இருந்த உபகரணங்களை நாசமாக்குகிறார். ஒத்துழையாமை உணர்ச்சி அழிந்து போய்விடின் நிர்மாண வேலைகளையாவது, சட்ட மறுப்பையாவது, இத்தேசத்தில் ஒருநாளும் நடத்தமுடியாது" என்று அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறி ராஜாஜியின் கட்சியை நிலைநாட்டினார். எனவே, ஏகமனதாக நிறைவேறவிருந்த சமரஸத் தீர்மானம் ஓட்டுக்கு விடப்பட்டுப் பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் நிறைவேறியது.

இவ்விதம் டில்லி விசேஷ காங்கிரஸ் சமரஸத் தீர்மான வாயிலாகச் சட்டசபைப் பிரவேசத் திட்டத்துக்கு இருந்த தடை நீங்கிவிடவே, தேசம் முழுவதும் நடந்த சட்டசபைத் தேர்தல்களில் சுயராஜ்யக் கட்சியார் நின்று பெரு வெற்றியடைந்தனர். எனினும் வைதீக ஒத்துழையாதாருக்கும் சுயராஜ்யக் கட்சியாருக்கும்

ஏற்பட்டிருந்த பிணக்கு முன்னையினும் அதிகமாகிக் கொண்டே வந்தது.

எனவே, மீண்டும் அடுத்து நடந்த காகிநாடா காங்கிரஸில் ஒற்றுமைக்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டன. "மூவகைப் பகிஷ்காரத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு மீண்டும் அக்கட்சிச் சண்டைகளை இனி நான் வளர்த்துக் கொண்டிருப்பது அழகல்ல" என்று தலைவர் மௌலானா முகம்மத் அலி தமது தலைமைப் பேருரை வாயிலாகக் கேட்டுக் கொண்டதன்பேரில், சுயராஜ்யக் கட்சியாரும் மாறுதல் வேண்டாக் கட்சித் தலைவர்களும் கலந்து யோசித்து ஒரு சமரஸத் தீர்மானத்தைத் தயாரித்தனர். சட்டசபைப் பிரவேசத்தை வெகு மூர்த்தன்யமாக எதிர்த்து வந்த ராஜாஜியே சமரஸத் தீர்மானத்தைப் பிரேரபித்தார். அதாவது:—

"கல்கத்தா, நாகபுரி, அகமதாபாத், கயா, டில்லி முதலிய இடங்களில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாசபைகளில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட ஒத்துழையாமை சம்பந்தமான தீர்மானங்களை இக்காங்கிரஸ் உறுதி செய்கிறது, சட்டசபைப் பிரவேசத்தின் காரணமாகக் காங்கிரஸ் கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்பட்டதாகச் சந்தேகம் இருப்பதால், மூவகைப் பகிஷ்காரத்தின் கொள்கையும் முறையும் மாறவில்லை என்பதை இங்கு வற்புறுத்துகிறது. மேற்கண்ட பகிஷ்காரங்களே நிர்மாணத் திட்டத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பதால், இந்நிர்மாணத் திட்டத்தை ஒற்றுமையுடன் நிறைவேற்றி வைக்கும்படி தேச மகா ஜனங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறது"

என்பதே. இத்தீர்மானத்தைப் பிரேரித்து, ராஜாஜி பேசுகையில்,

"இத் தீர்மானம் டில்லியில் ஏற்பட்ட சமரஸத் தீர்மானத்தைக் கவிழ்க்கவில்லை. அதை மீறி அப்பால் செல்லவும் இல்லை. காங்கிரஸ் கொள்கையில் ஏதாவது

மாறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டதோ என்று சிலருக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் சந்தேகத்தை நீக்கி, பகிஷ்காரக் கொள்கையும் முறையும் மாறிவிடவில்லை என்பதை மட்டும் உறுதிப்படுத்துகிறது. டில்லித் தீர்மானத்தை மீறி நடக்க உத்தேசித்திருப்பவர்கள் அவ்வெண்ணத்தை இனி விட்டு ஒழிக்கும்படி வேண்டுகிறேன். இனி நிர்மாணத் திட்டத்தை அச்சமின்றி நம்பிக்கையுடன் நடத்திவைப்பதில் நாம் முனைய வேண்டும்"

என்று கூறினர். ஆகவே, தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியது,

கடுமையான வயிற்று நோய் காரணமாக அடுத்த வருஷம் நிபந்தனையின்றி விடுதலை செய்யப்பட்ட மகாத்மா காந்தியும் கால தேச வர்த்தமானத்தை யொட்டிச் சுயராஜ்யக் கட்சியார் அவர்கள் விரும்பும் சட்டசபை வேலையைச் செய்வதற்கு அவகாசமளித்துப் பார்க்கவே விரும்பினர். எனவே, காந்தியடிகள் ஆதிக்கத்திலிருந்த காங்கிரஸ் மகாசபை தற்காலிகமாகச் சுயராஜ்யக் கட்சியார் ஆதிக்கத்தில் மாறியது. மகாத்மா காந்தியும் ராஜாஜி முதலிய மாறுதல் வேண்டாத் தலைவர்களும் அரசியலிலிருந்து விலகி, கதர், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை யொழிப்பு ஆகிய நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் விஷயத்தில் தங்கள் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தித் தங்களாலான சேவையைச் செய்து வரலாயினர்.

ஒன்பதாவது அதிகாரம்

காந்தி ஆசிரம ஸ்தாபிதம்

இச் சமயத்தில்தான் அதாவது 1924-ஆம் வருஷத்தில்தான் ராஜாஜி சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள திருச்செங்

கோடு என்னும் ஊரை அடுத்த புதுப்பாளையத்தில் காந்தி சேவாசங்கத்தின் சார்பாகக் காந்தி ஆசிரமத்தை நிறுவினார். இவ்வாசிரம வாயிலாக ராஜாஜி கதர், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை யொழிப்பு ஆகிய நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவைக்கும் வகையில் வேலை செய்துவரலானார்.

ராஜாஜி காந்தி ஆசிரத்துக்குத் தலைவராக இருந்து வந்ததோடு, தாமும் அவ் வாசிரமத்திலுள்ள தொண்டர்களைப் போலவே காலையிலிருந்து மாலைவரை வேலைசெய்து, மேற்குறித்த மூன்று நிர்மாணத் திட்டங்களை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி வந்தார். புதுப்பாளையத்தில் இவ்வாசிரமம் ஏற்பட்டிருப்பதனால் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் சுற்றுப்பக்கத்திலுள்ள கிராம மக்கள் ஆசிரமத்தாரால் பல நன்மைகளை யடைந்துவந்தனர். இவ்வாசிரம வாயிலாக ராஜாஜி செய்துவந்த மதுவிலக்கு வேலையின் அருமையைப் பாராட்டி, அக்காலத்தில் கலால் கமிஷனராயிருந்த மிஸ்டர் காடரல் என்னும் ஐரோப்பியர் ஆசிரமத்தைச் சுற்றியுள்ள 31-மதுபானக் கடைகளை மூடிவிடும்படி செய்தார் என்றால், இவரது மதுவிலக்குத் தொண்டின் மேன்மையை என்னென்பது?

மதுவிலக்குப் பிரசாரத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த வேண்டியே ராஜாஜி "விமோசனம்" என்னும் தமிழ் மாதப் பத்திரிகையைச் சில காலம் நடத்தலானார். மதுபானம் செய்வது தீது என்பதைச் சிறு சிறு கதைகள் வாயிலாகவும், கட்டுரைகள் வாயிலாகவும் மக்களுக்கு அவர் எடுத்து விளக்கிவந்தார்.

இந்தியா முழுவதிலும் மதுவிலக்கு இயக்கத்தைத் திறம்பட நடத்தும் பொறுப்பை ராஜாஜிக்கு மகாத்மா காந்தி முதலிய தலைவர்கள் ஒப்படைத்திருக்கிறார்களென்றால், நம்மைக் காட்டிலும் மற்றவர்கள் ராஜாஜியின் சேவையை எவ்வளவு நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறதல்லவா! இதுவன்றி கிறிஸ்தவப்

பாதிரிகள், பல திறப்பட்ட அரசியல் வாதிகள், அரசியலில் ஈடுபடாத சமூக சீர்திருத்தவாதிகள் முதலியோர் சேர்ந்து ஸ்தாபித்திருக்கும் அகில இந்திய மதுவிலக்குச் சங்கத்திற்கும், காங்கிரஸ் மதுவிலக்குக் கமிட்டிக்கும் ராஜாஜி காரியதரிசியாக இருந்தார்.

இந்தியாவில் முதல் முதலாகத் தமிழ்நாடுதான் கதர் இயக்கத்தில் ஈடுபட்டது. அதிலும் திருப்பூர், கதர்த்துணிகளை உற்பத்தி செய்வதில் முதன்மை பெற்று விளங்கி இந்தியா முழுவதற்கும் வழங்கி வந்தது. தமிழ்நாட்டுக்கு இவ்விதம் புகழ் ஏற்படுவதற்கு ராஜாஜியே மூலகாரணராவர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் கதர் இயக்கத்துக்குத் தந்தை' என்றுகூட ராஜாஜியைக் கூறின் மிகையாகாது.

இவ்வளவு தூரம் காந்தி ஆசிரம வாயிலாக ராஜாஜி அரும்பெரும் சேவை செய்தும், சுற்றுப்புறக் கிராமவாசிகள் இவ்வாசிரமத்தைப் பகிஷ்கரிக்க முயற்சிசெய்து வந்தனர். இதற்கு முக்கிய காரணம், இவ்வாசிரமத் தொண்டர்களில் அங்கமுத்து, முனிசாமி ஆகிய இரு ஆதித்திராவிடர்கள் கலந்திருந்ததே யாகும். இவ்விருவரும் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுச் சிறை சென்றவர்களாவர். தமிழ்நாட்டில் இவர்களைத் தவிர, வேறு ஆதித்திராவிடர்கள் சட்டமறுப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து சிறைசென்றதாகத் தெரியவில்லை. அரசியலில் கலப்பதற்குப் பல காலத்துக்கு முன்பே தீண்டாமையொழிப்புக்குத் தீவிரமாக வேலை செய்துவந்த ராஜாஜி - சமூகப் பகிஷ்காரத்துக்கு ஆளான ராஜாஜி - இப்போது மட்டும் அதுவும் தீண்டாமை யொழிப்பு உட்பட நிர்மாணத் திட்டங்களை நிறைவேற்றிவர வேண்டிய இச்சமயத்தில் அதை விட்டுவிடுவாரா, என்ன! ஜாதி ஹிந்துக்கள், பெரிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்கள், கவுன்ஸிலர்கள் முதலியோரின் பலத்த எதிர்ப்பை லட்சியம்

செய்யாத ராஜாஜியா இக்கிராமவாசிகளின் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சுபவர்? சுற்றுப்புறக் கிராம மக்களின் கிளர்ச்சியைச் சமாளித்துக்கொண்டு ராஜாஜி ஆசிரம வேலையைப் பின்னும் ஊக்கமாகச் செய்துவரலானார்.

ஒத்துழையாமைப் போராட்டத்தின்போது. வக்கீல் தொழிலை உதறித் தள்ளிய ராஜாஜி - மீண்டும் எக்காரணத்தைக் கொண்டும் அதை மேற்கொள்வதில்லை என்ற விரதம் பூண்ட ராஜாஜி, திருப்பதிக் கோயிலில் பிரவேசித்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டுக் கோர்ட்டில் ஆஜர் செய்யப்பட்ட ஆதித்திராவிடர்கள் சிலருக்காக, தாமே வலியப் போய் அவர்கள் சார்பாக வாதித்து அவர்களை விடுதலையடையச் செய்தாரென்றால், அவர் ஆதித்திராவிட சகோதரர்களின் உரிமைக்காக எவ்விதத் தியாகமும் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார் என்று நன்கு விளங்குகிறதல்லவா! ஆகவே அவர் தமது ஆசிரமத்தில் தீண்டாமையை அநுஷ்டானத்தில் ஒழிக்க முயன்று வந்ததில் ஆச்சரியமொன்றுமில்லையன்றோ!

1929-ஆம் வருஷம் 24-ஆம் தேதியன்று வேதாரணியம் அரசியல் மகாநாடு நடக்க ஏற்பாடாயிருந்தது. அதற்குத் தலைமை வகிக்கச் சர்தார் வல்லபபாய் படேலை அழைத்திருந்தார்கள். அச் சமயத்தில் தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராயிருந்த ஸ்ரீ எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்கார் பூரண சுதந்தரத் தீர்மான விஷயத்தில் சர்தார் படேலுடன் மாறுபட்டிருந்ததால் அவர் வருகையை விரும்பவில்லை. இதை எவ்விதமோ அறிந்த சர்தார் தாம் மகாநாட்டுக்கு வர முடியாதென்று கூறி மறுத்துவிட்டார். இதனால் மகாநாடே நடைபெறாது நின்றுவிடும்போலிருந்தது. காந்தி ஆசிரமத் தலைவராயிருந்த ராஜாஜி இச் சங்கட நிலைமையைத் தவிர்க்க முன் வந்து, மகாத்மா காந்திக்குத் தந்தியடித்து வல்லபபாயை எவ்விதமும் வேதாரணிய மகாநாட்டுக்கு அனுப்பும்படி வேண்டிக்

கொண்டார். எனவே, மகாத்மா காந்தியின் கட்டளைப்படி சர்தார் வல்லபபாய் படேல் தமிழ்நாட்டுக்கு விஜயம் செய்து, வேதாரண்யம் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை வகித்து அதை இனிது நடத்திவைத்தார். ராஜாஜிக்கும் ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காருக்கும் அரசியல் விஷயத்தில் எத்தனையோ அபிப்பிராய பேதம் உண்டு. இருப்பினும், சமயம் வாய்க்கும்போது அவ் வபிப்பிராய பேதங்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, இவ்விதம் ஒத்துழைத்து உதவி புரிய விரைந்துவருவது இயல்பாகும். இது ராஜாஜியின் சிறந்த நற்குணங்களிலொன்றாகும்.

ராஜாஜி காந்தி ஆசிரமத்துக்குத் தலைவராயிருந்தாலும், மற்ற ஆசிரமத் தொண்டர்களைப் போலவே தாமும் ஒரு சிறு குடிசையில், ஏழைக் கிராமவாசியைப்போல் வசித்து எளிய வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார். அவருடன் அவரது கடைசிக் குமாரன் நரசிம்மனும், இளைய குமாரி லக்ஷ்மியும் இருந்து வந்தனர். அதுவன்றி இவரது சகோதரர் குமாரர்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பும் இவருக்கு இருந்துவந்தது.

ராஜாஜி கிராமப் புனருத்தாரணத்துக்குரிய நிர்மாண வேலைகளைத் திறம்பட நிறைவேற்றி வைக்கும் ஆற்றலைக் கண்டே, தமிழ்நாடு கதர் போர்டையும் ஹரிஜன சேவா சங்கத்தையும் முறையே இவரது தலைமையிலும், ஆதிக்கத்திலும் விட்டிருந்தனர். ஆந்திரா கதர் போர்டும் இவர் வசத்தில் வருவதற்கிருந்தது. அகில பாரத சர்க்கா சங்கத்திலும், காந்தி சேவா சங்கத்திலும் ராஜாஜி பிரதான புருஷராய்க் கருதப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. இவர் விஜயம் செய்யாது மேற்படி சங்கங்களின் கூட்டமெதுவும் நடைபெறுவதில்லை யென்றால் இவரது சேவையில் வடநாட்டுத் தலைவர்கள் எவ்வளவு மதிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிந்து கொள்ளலாம்.

பத்தாவது அதிகாரம்

உப்பு சத்தியாக்கிரகத் தலைமை

இவ்விதம், தீண்டாமையொழிப்பு, மதுவிலக்கு, கதர் அபிவிருத்தி ஆகிய நிர்மாணத் திட்டங்களில் வெகுவாகக் கவனம் செலுத்தித் தீவிரமாக வேலை செய்துவந்த ராஜாஜி 1930–ஆம் வருஷ ஆரம்பத்தில் மீண்டும் அரசியலில் கலந்து கொள்ளவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இவ் வருடத்தில் லாகூர் காங்கிரஸ் நடைபெற்றது. பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு தலைமை வகித்தார். அக் காங்கிரஸில் மகாத்மாவுக்கு மீண்டும் செல்வாக்கு ஏற்பட்டது. காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரகத் தத்துவத்தின் உயர்வும், நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களின் மேன்மையும் தேசியத் தலைவர்களுக்குப் புலப்பட்டது. சுயராஜ்யக் கட்சியினர் கோலிய சட்டசபை வேலைகளினால் எதிர்பார்த்த பலன் எதுவும் விளையாதது கண்டு, நிஷ்பிரயோஜனமான அவ் வேலையைக் கைவிடுவதே அறிவுடைமையாகும் எனப் பண்டித மோதிலால் போன்ற தலைவர்கள் உணரலாயினர். ஆகவே, லாகூர் காங்கிரஸில் காந்தியடிகளின் ஆலோசனைகளே முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட்டன. முடிவில் மீண்டும் மகாத்மா காந்தி அரசியலில் தலைமைப் பதவியேற்று, பரிபூரண சுயராஜ்யத்துக்காக, சாத்துவிகச் சட்டமறுப்புப் போர் நடத்துவது என அக் காங்கிரஸில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆகவே, மகாத்மாவின் சத்தியாக்கிரகத் தத்துவத்தில் பெரு நம்பிக்கை கொண்டுள்ள தலைவர்களே காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியில் அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டவர்களில் ராஜாஜி ஒருவர் என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ!

லாகூர் காங்கிரஸையடுத்து, வேலூரில் தமிழ் மகாண மகாநாடு கூடியது. அதில், மகாத்மா ஆரம்பித்

திருக்கும் சட்ட மறுப்புப் போருக்கு முழு ஆதரவு தந்த தோடு, அதைத் தமிழ் நாட்டில் தலைமை வகித்துத் திறம்பட நடத்த நம் ராஜாஜிக்கே சர்வாதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. எனவே, ராஜாஜி பழையபடி தமிழ் நாட்டு அரசியலில் தலைமைப் பதவி வகிக்கவேண்டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டது. இம் மகாநாட்டைத் தொடர்ந்து திருச்சியில் நடைபெற்ற மகாநாட்டில் ராஜாஜியே தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

மகாத்மா காந்தி தமது சட்டமறுப்புப் போரை ஆரம்பித்துவிட்டார். சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற உப்பள முற்றுகையைச் செய்ய, தாண்டிக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார். அவரைப் பின்பற்றித் தேசத் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் திரள் திரளாக அந்தப் போரில் இறங்கிவிட்டனர்.

மகாத்மா தாண்டி யாத்திரை செய்தது போலவே, ராஜாஜியும் வேதாரணியம் யாத்திரை செய்யத் தொடங்கினார். அவர் திருச்சியிலிருந்து தஞ்சையைச் சேர்ந்த வேதாரணியத்துக்கு, 1930ஆ ஏப்ரல்மீ 13-ந் தேதியன்று தமது தொண்டர் படையுடன் புறப்பட்டுவிட்டார். பாரதியாரின் 'வந்தேமாதரம்' பாட்டையும், 'அச்சமில்லை' எனும் பாட்டையும், 'கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது' என்ற நாமக்கல் ராமலிங்கம் பிள்ளையின் பாட்டையும் தொண்டர்கள் பாடிக்கொண்டு ராஜாஜி தலைமையில் சென்ற காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியே. ராஜாஜி வேதாரணியம் கடற்கரையில் போய் உப்பள முற்றுகையிடப் போகிறார் என்ற செய்தி அறிந்ததுமே, தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் மிஸ்டர் தாரன் துரை, இச் சட்ட மறுப்பாளருக்கு எவ்வித உதவியோ உபகாரமோ யாரும் செய்யக்கூடாதென்று தடையுத்தரவு போட்டார். இவ்விதம் அவர் பயமுறுத்தியும் பொதுமக்கள் சிறிதும் அஞ்சாது, உள்ளிருந்து எழும் தேசபக்தி உணர்ச்சி உந்த

ராஜாஜிக்கும், அவரது தொண்டர் படைக்கும் வழி நெடுக ராஜோபசாரம் செய்து, தங்களது மனப்பூர்வமான ஆதரவையும் ஆசியையும் வெளிப்படுத்தினர்.

திருச்சியில் ஏப்ரல் மாதம் 13-ந் தேதி ராஜாஜி தொடங்கிய கால்நடைப் பிரயாணம் 28-ஆம் தேதி வேதாரணத்தில் முடிவுற்றது. இவர் வழி நெடுக, காந்தியடிகளின் உப்பளப் போர் பற்றிச் செய்த பிரசங்கங்கள் பொன்னெழுத்தில் பொறிக்கத் தக்கனவாகும். இப் பதினைந்து நாள் கால்நடைப் பிரயாணமே தமிழ் நாட்டு மக்களையெல்லாம் தட்டி யெழுப்பியது. தமிழ் இளைஞர் களும் பெண்மணிகளும் வீறிட்டு எழுந்து போரில் கலந்தனர்.

ராஜாஜி உப்பளப் போரைத் தொடங்குவதற்குமுன் 29-ந் தேதியன்று முழுவதும், அவரும் அவரது தொண்டர் படையினரும் உபவாசம் இருந்தனர். இவ்விதம் உபவாசமிருந்து கடவுளைப் பிரார்த்தனை செய்தபின்னரே மறுநாள் 30-ந் தேதியன்று ராஜாஜி 16 தொண்டர்களோடு கடற்கரை சென்று, அநீத உப்புச் சட்டத்தை மீறி உப்பை அள்ளினார். அடுத்தகணமே ஜில்லா போலீஸ் சூபரிண்டெண்டு ராஜாஜியைக் கைது செய்தார். இவ்விதம் ராஜாஜி நடத்திய வேதாரணிய உப்பளப் போர் சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்றதாகும்.

மன்னார்குடி சப்-டிவிஷனல் மாஜிஸ்டிரேட்டின்முன் ராஜாஜி வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது. உப்புச் சட்டம் 74-வது பிரிவின்படியும், இ. பி. கோ. 146-வது பிரிவின் படியும் ராஜாஜி குற்றம் சாட்டப்பட்டார். ராஜாஜி தம் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றங்களை மறுக்கவில்லை; எதிர் வழக்காடவுமில்லை. மாஜிஸ்டிரேட், "ஏதாயினும் கூறப் போகிறீர்களா?" என்று கேட்டும், "சொல்வதற்கு ஒன்று மில்லை" என்று ராஜாஜி கூறிவிட்டார். எனவே, மாஜிஸ்டிரேட், ராஜாஜி குற்றவாளியென்றே தீர்மானித்து

முதல் குற்றத்துக்கு 200 ரூபாய் அபராதம் அல்லது மூன்றுமாத வெறுங்காவல்; இரண்டாவது குற்றத்துக்கு ஆறுமாத வெறுங்காவல் ஆக ஒன்பது மாதம் சிறைவாசத் தண்டனை அளித்தார். ஆனால், ராஜாஜியை முதல் வகுப்புக் கைதியாக நடத்த வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டார். ராஜாஜி தமக்கு எவ்விதத் தனிச் சலுகையும் காட்ட வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டார். ஆயினும், மாஜிஸ்டிரேட், "என் கடமையை நான் செய்கிறேன்" என்று கூறித் தம் உத்தரவை உறுதிப்படுத்தினர்.

ராஜாஜிக்குச் சிறைவாசத் தண்டனை அளிக்கப்பட்ட செய்தி பரவியதும், தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிலும் வேலைநிறுத்தங்கள் நடந்தன. சர்க்கார் அடக்குமுறையைக் கண்டித்துப் பல பொதுக் கூட்டங்கள் நடைபெற்றன.

ராஜாஜியை முதலில் திருச்சி சிறையில் ஒரு வாரம் வைத்திருந்தனர். பிறகு அவரைச் சென்னை சிறைச் சாலைக்கு மாற்றிவிட்டனர்.

தமிழ் நாட்டில் முதல் முதலாக ராஜாஜியால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உப்பளப் போர் அவரது சிறைவாசத்துக்குப் பிறகு நாடெங்கும் காட்டுத்தீப் போல் வெகு வேகமாகப் பரவிவிட்டது. ஆங்காங்கு பெரிய பெரிய தகுதியிலும் செல்வத்திலும் ஆழ்ந்திருந்த பிரமுகர்களும் வாலிபர்களும் பெண்மணிகளும் இச் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு ஆயிரக்கணக்காகச் சிறை செல்லலாயினர். ராஜாஜிக்குப் பிறகு, வேதாரணியம் உப்பளப் போரை ஸ்ரீமான்கள் வேதரத்தினம் பிள்ளை, கே. சந்தானம், மட்டப்பாறை வேங்கடராம ஐயர், அண்ணாமலைப் பிள்ளை, பந்துலு ஐயர், என். எஸ். வரதாச்சாரி, வைத்தியநாத ஐயர், கே. எஸ். சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் தொடர்ந்து நடத்திச் சிறை சென்றனர்.

இதனிடையே காந்தி - இர்வின் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டதல்லவா! அதன் காரணமாக, மற்றத் தலைவர்களோடு

ராஜாஜியும் விடுதலை செய்யப்பட்டார். இவ்வாறு முதல் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் தொடங்கி எல்லாத் தலைவர்களும் சிறைக்குப் போன பிறகு ராஜாஜி மேற்சொன்ன காரணத்தால் சிறையிலிருந்து வெளிவந்தாரல்லவா! அப்போது ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி தம் சொந்த அசௌகரியங்களை உத்தேசித்துச் சட்டமறுப்பில் தீவிரமாக ஈடுபடவில்லை. இதனால் பொது மக்களுக்கும் மற்றக் காங்கிரஸ்காரர்களும் அவர்பால் அதிருப்தி கொண்டனர். இச்சமயம் ராஜாஜி ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியிடம் சென்று, "தங்களுக்கு அசந்தர்ப்பங்கள் பல இருக்கலாம்; ஆனால் இச்சமயத்தில் காங்கிரஸை விட்டுக் கொடுக்கலாமா?" என்று உருக்கமாகக் கூறினார். அதற்குப் பிறகே ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியும் சட்டத்தை மீறிச் சிறை சென்றார்.

ராஜாஜி மீண்டும் மூன்றாவது முறையாக அவசரச் சட்டங்களின் கீழ்க் கைது செய்யப்பட்டுச் சிறைத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். இவ்விதச் சிறைவாச காலங்களில்தான் ராஜாஜி தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கான முயற்சியில் ஈடுபடலானார்.

பதினோராவது அதிகாரம்

தமிழுக்குச் சேவை

மனிதனாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் தான் பிறந்த நாட்டுக்கும், சமூகத்துக்கும், தாய் மொழிக்கும் தன்னாலான சேவையைச் செய்ய வேண்டுமென்னும் உண்மையை ராஜாஜி தமது வாழ்க்கையில் நெடுக நடத்திக் காட்டிவரலானார். ராஜாஜி என்று சமூகச் சீர்திருத்தத் துறையில் தீவிரமாக இறங்கினாரோ அன்றிருந்தே சாதாரணப் பாமர மக்களுக்கும் புரியக்கூடிய வகையில் எளிமையாகவும், இனிமையாகவும் தமிழிலேயே பேசி வரலானார். ஆங்கிலத்தில் இரண்டு எழுத்துப் பட்டம் வாங்கிவிட்

டால், தங்களைச் சீமையில் பிறந்த ஆங்கிலப் பிரபுக்க ளென நினைத்து இறுமாந்து, 'எனக்குத் தமிழ் சரியாகப் பேசவே வருவதில்லை ; சார்', தமிழ் மொழியே அடியோடு மறந்துபோய்விட்டது' என்றெல்லாம் பெருமையாகவும் கௌரவமாகவும் பேசிக்கொள்ளும் பிரகிருதிகள் நம் நாட்டில் அநேகமாக இருக்கின்றனர் அல்லவா ! அவ்வித மில்லாது ரஜாஜி ஆங்கிலம் பேசவேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தாலல்லது தமிழிலேயே பேசுவதையே பெரும் பாலும் வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறாரென்றால், அவரது தாய்மொழிப் பற்றை என்னென்பது.

ராஜாஜியின் பேச்சு கேட்போருக்கு அறிவு விருந்தா யிருக்கும். சிலரைப்போல் வழவழாவென்று வெகு நேரம் பேசிக் காலத்தைப் போக்கி வீணாக்காது, எவ்வளவு பெரிய விஷயங்களையும் சுருக்கமாகச் சொல்லி விளங்க வைப்பார். அரசியல் விஷயங்களும் சரி ; மற்ற எந்த விஷயங்களாயினும் சரி ; எவ்வளவு சிக்கலாக இருந்தா லும், அவைகளைப் பொருத்தமான உதாரணங்களோடு தெளிவுபடுத்தி விளக்கிப் பேசும் ஆற்றல் ராஜாஜிக்கே உண்டு. கதர்த் திட்டம், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை போன்ற கவர்ச்சியில்லா விஷயங்களைக் கூட, தமது சாது ரிய மிக்க பேச்சால் மிகவும் சுவாரஸ்யமாகச் செய்துவிடு வார். அதாவது ஒவ்வொரு பிரசங்கத்திலும் உயர்தர மான நகைச்சுவை ததும்பி நிற்கும்.

ராஜாஜி சிறந்த பேச்சு வன்மை வாய்ந்தவரல்லர் என்று சிலர் கருதுகிறார்கள். எழுத்து வாசனையே அறி யாத பட்டிக்காட்டு ஜனங்களுக்கும் புரியும்படியாகக் கொச்சை கொச்சையான தமிழிலும், கிராம பாஷை யிலும், அவர் பேசுவதால்தான் அவ்வாறு தவறாக நினைக் கிறார்கள். பேச்சின் இலக்கணம், தத்துவம் என்ன என் பதை அவர்கள் அறிவார்களானால், இவ்விதம் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள். தமது பேச்சுக்கு அரசியல் எதிரி

களும் மறுபேச்சு சொல்ல முடியாதபடி அளந்து பேசக் கூடிய பேராற்றல் வாய்ந்த ராஜாஜியைப் பேச்சு வன்மையற்றவர் என்று சொன்னால் வேறு யாரைத்தான் பெரும் பேச்சாளர் என்று கூறுவது? ஆங்கிலத்தில் பெரிய பெரிய வார்த்தைகளைப் போட்டு மூச்சுவிடாது பேசிப் பிரமிக்க வைக்கும் வழக்கம் ராஜாஜியிடம் இல்லை என்று வேண்டுமானால் சொல்லிக் கொள்ளலாமே ஒழிய, ஆங்கிலத்திலும் வாதத் திறமையோடு சரளமாகப் பேசுவதில் பெரும் பேச்சாளிகள் எவருக்கும் எவ்விதத்திலும் அவர் சளைத்தவரல்லர். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், காங்கிரஸ் மகாநாடுகளிலும் பிரசாரக் கூட்டங்களிலும் தமிழ் மொழிக்கே முக்கிய ஸ்தானத்தை ஏற்படுத்தியவர் ராஜாஜி என்றால் அது மிகையாகாது. ஆங்கிலத்திலேயே பேசும் பழக்கமுடைய பெருந்தலைவர்களை யெல்லாங்கூட தமிழ் மொழியில் பேசும்படிச் செய்த பெருமை ராஜாஜிக்கே உரியதாகும்.

ராஜாஜி சேலத்தில் வக்கீல் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்போதே, தமிழ்மொழி வளர்ச்சியில் பேரார்வமுடைய சில அறிஞர்களோடு சேர்ந்து தமிழில் பரிபாஷையை நிச்சயப் படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் "தமிழ் சாஸ்திர பரிபாஷைச் சங்கம்" என்று ஒன்றை நிறுவி, அதன் சார்பில் பத்திரிகை யொன்றும் நடத்தினர். ஆனால் போதிய ஆதரவு இல்லாமையால், சில மாதங்களிலெல்லாம் இம்முயற்சி நின்றுபோய் விட்டது.

ராஜாஜி தமிழில் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறார். **சிறைவாச அநுபவம், ஸோக்ரதர். கண்ணன் காட்டிய வழி. குடி கெடுக்கும் கள், மார்க்க அரேலியர் உபதேச மொழிகள், ராஜாஜி குட்டிக் கதைகள், உபநிஷதப் பலகணி, திருக்குறள் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு** முதலிய அவரது நூல்கள் தமிழ் மொழியின் மறுமலர்ச்சிக்கும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கும் அவர் செய்த

அரிய சேவையின் பரிணாமங்களாகும். இன்னும் சிசுபாலனம், தாவரங்களின் இல்லறம், தமிழில் வருவா அபேதாவதம் முதலிய பல புத்தகங்களும் எழுதியிருக்கிறார்.

ராஜாஜியின் நூல்கள் அனைத்தும் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தவை. அவரது சிறு கதைகளும், கட்டுரைகளும் பெரும்பாலும், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை யொழிப்பு, கதர் அபிவிருத்தி ஆகிய நிர்மாணத் திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுதப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை அவைகளைப் படித்தவர்கள் அறிவர். படிப்பவர் உள்ளங்களை அப்படியே கவர்ந்து, சீர்திருத்த உணர்ச்சியையும் தேசபக்தியையும் தூண்டிவிடும் சக்தி வாய்ந்தனவாய் அவை இருப்பதோடு, சமரசம், சகோதரத்துவம் ஆகிய நன்னெறிகளில் கொண்டு சேர்க்கும் தன்மை வாய்ந்தனவாயும் இருக்கின்றன என்றால் மிகையாகாது.

அரசியலில் சேர்வதற்கு முன்னர் ராஜாஜி, சம்ஸ்கிருதம் பயிலவில்லை. காந்தி ஆசிரமத்தை ஸ்தாபித்த பிறகு அவர் சம்ஸ்கிருதத்தைப் பயின்றிருக்கிறார். அதன் பயனை நாம், 'கண்ணன் காட்டிய வழி', 'உபநிஷதப் பலகணி' ஆகிய நூல்கள் வழியாகக் காண்கிறோம். இவ்விரு நூல்களிலும் முறையே பகவத் கீதையின் தத்துவங்களையும் உபநிஷதங்களின் உண்மைகளையும் விளக்கித் தம்மைப் போலவே மற்றவர்களும் சுவைத்துப் பயன்பெறும் வகையில் அளித்திருக்கிறார். கடைசியாக, அவர் திருக்குறளுக்கு எழுதிய வியாக்கியானத்தை மட்டும் ஆங்கிலத்தில் எழுதியிருக்கிறார். தமிழ்மொழி இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக்காகச் சேவை செய்த ஸ்ரீ வ. வே. சு. ஐயர், ஸ்ரீ அ. மாதவையா ஆகியவர்களைப்போல், இவரும் திருக்குறளின் மாண்பையும், தமிழ் இலக்கியங்களின் சிறப்பையும் பிறமொழியாளரும், பிற நாட்டாரும் அறிந்து பாராட்ட வேண்டுமென்ற பெரு நோக்குடனேயே இவ்வாறு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்க வேண்டும். இவ்விதம் தமக்

குள்ள பலவித அரசியல், சமூக சீர்திருத்த வேலைகளோடு தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் தேடும் வகையில் பல நூல்களை இயற்றித் தமிழ் மக்களிடையே சமர்ப்பித்து வருவதால், தமிழ் இலக்கிய உலகில் ராஜாஜி ஓர் உன்னத ஸ்தானத்தைத் தேடிக்கொண்டார். பிற்காலத்தில் தமிழ் மொழி மறுமலர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்ட பெரியார்கள் பெயர்களோடு ராஜாஜியின் பெயரும் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறித்து வைக்கப்படும் என்பது திண்ணம்.

பன்னிரண்டாவது அதிகாரம்

லக்ஷ்மி - தேவதாஸ் திருமணம்

ராஜாஜி வாழ்க்கையிலேயே முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்க - மிகவும் புரட்சிகரமான - சம்பவம் அவரது இளைய மகள் லக்ஷ்மியினுடைய திருமண நிகழ்ச்சியாகும். இத் திருமணம் காதல் மணம் மட்டுமல்ல; கலப்பு மணமுமாகும். மணமகள் பிராம்மண குலம், மணமகன் வைசிய குலம்; மணமகள் பாஷை தமிழ், மணமகன் பாஷை குஜராத்தி. இவ்வளவு வேறுபாடுகளுக்கிடையேயும் மணமக்கள் மனம் ஒன்றுபட்டதால், ராஜாஜி இதை முழுமனதுடன் வரவேற்றார்.

எத்தனையோ சமூக சீர்திருத்தக்காரர்கள் மேடைகளில் அழகாகப் பேசுவார்கள்; பிறருக்குச் சீர்திருத்த விஷயங்களை உருக்கமாக எடுத்து உரைப்பார்கள். ஆயினும் தங்கள் சொந்தவிஷயத்தில் அவ்விதச் சீர்திருத்தங்களெல்லாம் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓடிப்போய்விடும். பேச்சளவில் பிரமாதப் படுத்தும் அவர்கள் கிரியாம்சையில் வரும்போது பின்னடைந்து போலிக் காரணங்களில் புகுந்து கொள்ள முயல்வார்கள். ராஜாஜியோ சமூக சீர்திருத்த விஷயங்களிலாகட்டும்; அரசியலிலாகட்டும்; தாம் சொல்லுகிறபடியே செயலிலும் செய்து காட்டு

பவர். இதை அவரது வாழ்க்கையில் நடந்த பல சம்ப வங்களால் அறியலாம். அதிலும் லக்ஷ்மியின் திருமண விஷயம் ராஜாஜியின் சீர்திருத்தங்களுக் கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோலாகும். எக்காரணத்தாலோ யாரோ ஒரு சிலரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட சாதி, சமய வேற்றுமை களில் தமக்குச் சிறிதும் நம்பிக்கையில்லை என்பதை இவ்வரிய செயலால் இனிது எடுத்துக்காட்டிவிட்டார்.

உப்பளப் போர், சட்டமறுப்பு ஆகியவை ஆரம்பிப் பதற்குமுன், மகாத்மாவின் அருமைக் குமாரரான தேவ தாஸ் காந்தி ஹிந்தி பிரசார சம்பந்தமாகத் தமிழ்நாட் டுக்கு விஜயம் செய்தார். அப்போது தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து வருகையில், தேவதாஸ் திருச் செங்கோடு காந்தி ஆசிரமத்தில் சில நாட்கள் ராஜாஜி யுடன் தங்கினர். அச்சமயம் தேவதாஸும் ராஜாஜி யின் இளைய புதல்வியான லக்ஷ்மியும் சந்தித்தனர்.

இருவரும் நெருங்கிப் பழகுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற் பட்டதால் ஒருவர் கருத்தை ஒருவர் அறிந்துகொள்வதற்கு முடிந்தது. சில நாட்களுக்கெல்லாம் இவர்களிடையே முகிழ்த்த காதல் செழித்தோங்கி வளர்ந்து கனிந்த நிலையை அடைந்துவிட்டது. இவர்களது காதல் ராஜா ஜிக்குத் தெரிந்தது. அவர் இத்தொடர்பு அநுசித மென்றோ, முறையற்றதென்றோ, கொள்ளத்தகாத சம் பந்தமென்றோ கூறித் தடுக்கவில்லை. அவர்தாம் சாதி சமய வேற்றுமை கடந்த பெரியாராயிற்றே! உண்மை யான காதலால் ஒன்றுபட்ட உள்ளத்தவர்களான இளை ஞர்கள் கூட்டுறவைச் சிதைக்க விரும்புவாரோ! அவர் இவர்களது காதலுக்கு நல்லாசி கூறினரென்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இவ்விஷயம் மற்றவர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது.

தேவதாஸ் காந்தி சில நாட்களுக்கெல்லாம் தமது தமிழ்நாட்டுச் சுற்றுப்பிரயாணத்தை முடித்துக்கொண்டு

தம் ஊருக்குச் சென்றார். மகாத்மா காந்திக்குத் தம் மகனது காதல் விஷயம் முறையே எட்டியது. அவரும் இத் தொடர்பைத் துணிக்க விரும்பவில்லை. ஆயினும் இளைஞர்களாகிய இவர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் காதல் உண்மையானதா? உறுதியானதா? என்றுமட்டும் அறிய விரும்பினார். ஆகவே, அவர் இருவருக்கும் ஒரு கடுமையான நிபந்தனையை விதிக்கலானார். ஐந்து ஆண்டுகள் வரை காதலர்கள் தங்கள் கல்யாண விஷயத்தைப் பற்றியே நினைக்கக்கூடாது. அந்த ஐந்து வருடங்களும் ஒருவரையொருவர் பார்க்கவோ கடிதப் போக்குவரத்து வைத்துக்கொள்ளவோ கூடாது. இவ்விதம் கழித்த ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னரும் அவர்கள் இப்போது கொண்டுள்ள காதலினின்றும் வழுவாமலிருந்தால் அவர்கள் திருமணம் செய்துகொள்வதற்குத் தாம் முழுச் சம்மதமும் அளிப்பதாக மகாத்மா கூறினார்.

அவ்விதமே இளங்காதலர்கள் இருந்தனர். ஐந்து வருஷங்களும் விரைந்தோடின. ஆயினும் மகாத்மா சோதனை செய்தது அமையாதென்று கடவுளும் சோதனை செய்ய நினைத்தார் போலும்! மகாத்மா இரண்டாவது வட்டமேஜை மகாநாட்டுக்குப் போய்விட்டு லண்டனிலிருந்து திரும்பிவந்தார். சர்க்கார் அவரைக் கைது செய்து எரவாடா சிறைச்சாலையில் வைத்தனர். சிறிது நாட்களுக்கெல்லாம் ராஜாஜியும் சிறை சென்றார். தேவதாஸ் காந்தியும் சிறைக்கோட்டம் புகுந்தார். ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி மட்டும் திருச்செங்கோடு காந்தி ஆசிரமத்தில் நோயால் வருந்தி வரும் தமக்கைக்கு ஆதரவாக இருந்து வந்தார். அப்போது அவரது மனம் எந்நிலையில் இருந்திருக்கும்!

மகாத்மா காந்தி உண்ணுவிரதம் இருந்து வந்ததன் காரணமாக, 1933-வது வருஷம் ஜூன் மாதத்தில் விடுதலையடைந்தார். அதன் பின்னர், ராஜாஜி, தேவதாஸ் காந்தி

முதலியவர்களும் முறையே விடுதலையாயினர். மீண்டும் அவ் வருஷத்தில் ஹிந்தி பிரசார சம்பந்தமாகத் தேவதாஸ் காந்தி தமிழ்நாட்டிற்கு விஜயம் செய்தபோது ராஜாஜி உடனிருந்து சுற்றுப் பிரயாணத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தி வைத்தார். இச்சமயத்தில் தேவதாஸுக்கும் லக்ஷ்மிக்கும் திருமணம் செய்துவிட அனைவரும் விரும்பினர்.

ஜூலைமாதம் 16-தேதியன்று திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஆனால் வெளியார் யாருக்கும் அழைப்பு அனுப்பவே இல்லை. புனாவிலுள்ளவர்கள் ஒரு சிலருக்கே விஷயம் அறிவிக்கப்பட்டது. மகாத்மா தங்கியிருந்த பர்ணகுடியிலேயே விவாகம் சிறப்பாக நடைபெற்றது. ஆயினும் மிக மிக எளிய முறையில் நடத்தப்பெற்றது என்று இங்கே குறிப்பிடவேண்டியது அவசியம். பர்ண குடியின் கீழண்டைத் தாழ்வாரத்தை யடுத்த திறந்த வெளியில் ஒரு சிறு பந்தல் போட்டு அதனடியில் திருமண மேடை அமைக்கப் பட்டிருந்தது. பந்தற்கால்களில் வாழைமரங்கள் கட்டி யிருந்தன. மேடையின் நான்கு மூலைகளிலும் கோலம்போட்ட பானைகள் ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைக்கப்பட்டிருந்தன. மணமக்கள் கதராடை தரித்து வந்து மேடையில் அமர்ந்திருந்தனர். பிரபல மகாராஷ்டிர பண்டிதரான பிரம்மஸ்ரீ லக்ஷ்மண சாஸ்திரியார் வேதமுறைப்படி விவாகச் சடங்கை நடத்திவைத்தார். மணமக்கள் கதர் நூல் மாலைகளையே மாலையாக மாற்றிக்கொண்டனர். தாய் நிலையிலிருந்து — தாயினும் சாலப் பரிந்து பாதுகாத்து வளர்த்து வந்த தம் அருமை மகளை ராஜாஜி தேவதாஸின் கரத்தில் ஒப்படைத்தார். பின்னர் முறையே திருமாங்கலிய தாரணம் முதலியன்வை நடைபெற்றன. பஜனை கீதம் பாடிய பின்னர், எழுந்திருக்கவும் சக்தியற்ற நிலையிலிருந்த மகாத்மா காந்தியை மணமக்கள் வணங்கினர். மகாத்மா கட்டிலின்மீது

சாய்ந்துகொண் டிருந்தவாறே அவர்களை ஆசீர்வதித்து, பகவத்கீதை, பஜனாவளி புத்தகங்கள், கையால் நூற்ற நூல்மாலை ஆகியவைகளைத் திருமணப் பரிசாக அளித்தார். பிறகு அவர் மணமக்களுக்கு இல்வாழ்க்கையின் மாண்பை விளக்கும் முறையில் இதோபதேசம் செய்தார்.

இவ்விவாகத்துக்கு வந்திருந்தவர்களில், அச்சமயம் காங்கிரஸ் தலைவராயிருந்த ஸ்ரீ ஆனே, ஸ்ரீ கேல்கர், ஸ்ரீ ஜம்னலால் பஜாஜ், ஸ்ரீ பிர்லா, ஸ்ரீமதி சரோஜினி தேவி, மகாகனம் ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரியார் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர். சிறையிலிருந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, ஸர்தார் வல்லபபாய் படேல் ஆகியவர்களும், மற்றும் பலரும் மணமக்களுக்கு வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பி யிருந்தனர். இந்தியா ஊழியர் சங்கம் முதலிய சமூக சீர்திருத்த சங்கங்கள் இவ் விவாகத்தை வெகுவாகப் பாராட்டின.

ஆனால் ராஜாஜியின் இவ்வரிய செயலை இகழ்ந்தவர் களும் உண்டு. வைதிகர்களை மட்டும் நாம் இங்கே குறிப் பிடவில்லை. அரசியல் விரோதிகளையே முக்கியமாகக் கூறுகிறோம். 'இது என்ன சீர்திருத்தத் திருமணம்? மகாத்மாகாந்தி உலகப் பிரசித்தி பெற்றவராதலால்தான் அவரது மகனுக்குத் தம் புதல்வியை கொடுக்க இவர் இசைந்தார். மகாத்மாவின் சம்பந்தி என்பது பெரு மையும் புகழுமல்லவோ! அவர் உண்மையிலேயே சீர் திருத்த நோக்கமுடையவரா யிருப்பின், சாதாரண நிலை யிலுள்ள ஒரு வாலிபனுக்குத் தமது மகளைக் கொடுப்பது தானே', என்றெல்லாம் புரளியாகப் பேசி வாதிக்கலா யினர். இவர்களை ராஜாஜியின் உண்மையான மன நிலையை அறியாதவர்க ளென்றோ, அறிந்தும் ஏதோ குறை கூறவேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணமுடையவர்க ளென்றோதான் கூறமுடியும். லக்ஷ்மி, தேவதாஸிடம் கொண்டதுபோல், வேறொரு சாதாரண வாலிபனிடம்

காதல் கொண்டிருந்தால், கட்டாயம் அவனுக்குத்தான் ராஜாஜி விவாகம் செய்து வைத்திருப்பார். இதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

1934-வது வருஷத்தில் மகாத்மா காந்தி ஹரிஜன இயக்கத்தைப் பரவச் செய்ய நிதி திரட்டுவதாகத் தமிழ் நாட்டில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தாரல்லவா! அச்சமயம் ராஜாஜி மூன்றாவது முறையாகச் சிறை சென்று கோவை ஜெயிலில் இருந்தார். மகாத்மா, டாக்டர் ராஜனுடன் 6-ந் தேதி திருப்பூருக்கு விஜயம் செய்தார். அதே நாளில் ராஜாஜி சிறையிலிருந்து விடுதலை அடைந்தார். அவர் சிறைவாசக் கஷ்டத்துக்குச் சிரம பரிகாரம் செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்க, அவ்விதம் செய்யாது, நேராகத் திருப்பூரில் நடைபெறும் கூட்டத்திற்கு ஸ்ரீ ஈ. வே. ராமசாமி நாயக்கரின் மோட்டாரில் வந்து அவர்களுடன் கலந்துகொண்டார். பிறகு, அங்கிருந்து மகாத்மா கோஷ்டியுடனேயே ஸ்ரீரங்கம் முதலிய பல இடங்களுக்குச் சென்று ஹரிஜன இயக்கத்துக்குப் பேராதரவும் நிதியும் சேர்த்துக் கொடுத்தார். 10-ந் தேதி தமது திருச்செங்கோடு ஆசிரமத்தில் மகாத்மா கோஷ்டியினரை வரவழைத்து உபசாரம் செய்தார். வடநாடு செல்லும்வரை அவர் மகாத்மாவுடனேயே எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று தீவிரமாக வேலை செய்யலானார்.

பதின்மூன்றாவது அதிகாரம்

சட்டசபை வேலையில் சிரத்தை

ராஜாஜி சட்டசபை வேலைகளில் சிரத்தை காட்டி ஈடுபட்டார் என்ற செய்தி பலருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கும். முன்னர் தேசபந்து சித்தரஞ்சன தாஸுடன் சட்டசபைப் பிரவேசம் கூடாதென்று தீவிரமாகப் போராடிய ராஜாஜி தேசபந்து தாஸ், பண்டித மோதி

லால் நேரு, ஸ்ரீ விட்டல்பாய், படேல் முதலிய தலைவர்கள் சேர்ந்து தோற்றுவித்த சுயராஜ்யக் கட்சியால் தேச மக்களுக்குப் பலனொன்றும் உண்டாகாதென்று எடுத்துக்காட்டி நிரூபித்து ராஜாஜி – 1934-வது வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் முதலிலிருந்து சட்டசபைப் பிரவேசத்தை ஆதரித்துத் தேர்தல் பிரசாரத்தைச் செய்யத் தொடங்கிவிட்டாரென்றால் அது அனைவருக்கும் ஆச்சரியத்தை விளைவிக்கத்தான் செய்யும்.

கால தேச வர்த்தமானத்தை அநுசரித்துக் காரியம் செய்வதில் ராஜாஜி சிறந்த நிபுணர். தேசபந்து தாஸர் தேச நலத்தை முன்னிட்டே சட்டசபைப் பிரவேசம் செய்ய விரும்பினாரெனினும், அவர் சுயராஜ்யக் கட்சியை ஆரம்பித்த சமயம் அரசியல் நிலைமையும், பொது மக்கள் மனோபாவமும் அவரது நன்னோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குத் தகுந்த பக்குவம் வாய்ந்தனவாக இல்லை. அதனாலேயே சுயராஜ்யக் கட்சியின் தீவிர வேலை எதிர்பார்த்த பலனை யடையாது தோல்வியுற்றது. இந் நிலைமையைத் தீர்க்க தரிசனமாக அறிந்தே ராஜாஜி தேசபந்து தாஸர் முதலியவர்களின் முயற்சியை எதிர்த்தார்.

ராஜாஜி சட்டசபை வேலையில் புகுந்திருக்கும் இச்சமயமே தகுந்த தருணமாகும். 1924-வது வருஷத்து அரசியல் நிலைமையும் 1934-வது வருஷத்து அரசியல் நிலைமையும் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பவர்களுக்கு இந்திய அரசியலில் ஏற்பட்டிருக்கும் அபிவிருத்தியும் முற்போக்கும் நன்கு விளங்கும். பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்திய மாகாண சுயாட்சி வழங்க முன் வந்திருக்கும் காலம். 'மாகாண சுயாட்சி' என்ற சொல்லுக்குரியவாறு இந்திய மக்களுக்கு அரசியல் சுதந்திரம் கொடுக்காவிடினும், அதை நமது கட்டுப்பாடான முயற்சியால் பெற்றுவிடலாம் என்ற நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது. இத்தகைய நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில்

பழுதொன்றும் இல்லை, அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட அரசியல் போராட்டங்களால் அலுத்துப் போயிருக்கும் பொதுமக்களுக்குக் களைப்பாற அவகாசங்கொடுத்து பூரண சுதந்தர லட்சியத்தைப் பெறுவதற்கு நடைபெற விருக்கும் பெரும் போராட்டத்துக்குத் தங்களைத் தயாராக்கிக் கொள்வதற்குப் போதிய அவகாசம் கொடுத்து - இதனிடையே பிரிட்டிஷ் - இந்திய சர்க்கார் வாயிலாகக் கிடைக்கும் அரசியல் உரிமைகளைக் கொண்டு அப் பொதுமக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் நன்மை செய்ய முடியுமோ அவ்வளவும் செய்யலாம் என்ற உயரிய நோக்கோடேயே ராஜாஜி காலமறிந்து இச் சட்டசபை வேலையில் பிரவேசித்துத் தீவிரமாக வேலை செய்யலானார்.

டாக்டர் அன்சாரி, பண்டித மாளவியா, டாக்டர் விதன சந்திர ராய், ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி முதலிய தலைவர்கள் சேர்ந்து பழைய சுயராஜ்யக் கட்சியை உயிர்ப்பித்து, மகாத்மாவினுடைய ஆசியும், காங்கிரஸ் மகாசபையினுடைய ஆதரவும் பெற்றுச் சட்டசபை வேலை செய்யலாம் என்று செய்த முயற்சியை, ராஜாஜி காங்கிரஸ் மகாசபையே நேரிடையாகச் சட்டசபை வேலையில் ஈடுபடுவது தேச நலத்துக்கு மிகவும் உகந்தது என்று உட்கொண்டு அவ்வழியில் திருப்பினார். தீவிர வாதியான பண்டித ஜவாஹர்லால் நேருவும் காங்கிரஸ் இடதுசாரிகளும் காங்கிரஸ் சட்டசபைப் பிரவேசம் செய்யக்கூடாதென்று தீவிரமாக எதிர்த்தும், ராஜாஜி ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியோடு சேர்ந்து அவர்களுக்கெல்லாம் தகுந்த பதிலளித்து முடிவில் சட்டசபைப் பிரவேசத்தைக் காங்கிரஸ் மகாசபை மேற்கொள்ளும்படிச் செய்துவிட்டார்.

சட்டசபைப் பிரவேசமே காங்கிரஸ் மகாசபையின் முக்கிய வேலைத் திட்டமான பிறகு ராஜாஜி யதேச்சாதிகாரங் கொண்ட பிரிட்டிஷ் இந்திய சர்க்காருக்கும் பிற்போக்காளர்களான பிற கட்சியினருக்கும் பதிலளிக்கும்

முறையில் தேர்தல் தந்திரங்களை நியாயமான வழியில் கடைப்பிடித்து இந்திய சட்டசபை, சென்னை ஜனப் பிரதிநிதி சபை, அரசாங்க சபை, சென்னை நகரசபை, வெளியூர் முனிசிபாலிடி, ஜில்லா போர்டுகள் ஆகிய ஸ்தாபனங்களில் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கே வெற்றியை வாங்கிக் கொடுக்கச் செய்த அபார வேலை ராஜாஜியின் சரித்திரத்திலேயே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறித்து வைக்கக்கூடிய குறிப்பிடத்தக்க சம்பவமாகும். சட்டசபைப் பகிஷ்கார வேலையில் எவ்வளவு தீவிர உணர்ச்சி காட்டினரோ, அதேபோல் சட்டசபைப் பிரவேச வேலையிலும் அதி தீவிர உணர்ச்சி காட்டிச் சேவை செய்யலானர்.

1934-வது வருடம் கூடிய தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் ராஜாஜி மீண்டும் தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவராக ஏகமனதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். எனவே, காங்கிரஸ் மகாசபையின் கட்டளைப்படி இந்திய சட்டசபைத் தேர்தலுக்குத் தமிழ்நாட்டில் தகுந்த அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பும், அத்தேர்தலில் காங்கிரஸுக்கே பெரு வெற்றி ஏற்படும்படி செய்யும் பொறுப்பும் ராஜாஜிக்கே ஏற்பட்டன.

ராஜாஜி தகுந்த அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில் மிகவும் சிரத்தை காட்டலானர். தம் சொந்த அபிப்பிராய பேதங் காரணமாக காங்கிரஸிலிருந்து விலகியிருக்கும் டாக்டர் பி. வரதராஜுலு நாயுடு இத்தேர்தலில் ஒரு அபேட்சகராக நிற்க விரும்புவதாக அறிந்ததும், ராஜாஜி அவரிடம் தாமே நேரில் சென்று மீண்டும் காங்கிரஸில் சேர்ந்துவிட்டால் அவரை வடாற்காடு, கோவை, சேலம் ஆகிய தொகுதிகளுக்குக் காங்கிரஸ் அபேட்சகராகப் போட்டுவிடுவதாகக் கூறினர். டாக்டர் நாயுடு காங்கிரஸ் பலத்தைக் காட்டி இப்தம்



கவர்னர் - ஜெனரலாக உபசரிக்கும் ராஜாஜி

சொந்த பலத்தில் அதிக நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததால், காங்கிரஸில் சேர முடியாதென்றும், தம்மைப் போட்டி யின்றி விட்டுவிட வேண்டுமென்றும் பிடிவாதமாகக் கூறினர். ராஜாஜி பழைய தோழமையைக் கருதி டாக்டருக்கு எவ்வளவோ தூரம் சொல்லிப் பார்த் தார்.

டாக்டர் நாயுடு தம் பிடிவாதத்தை விடாதுபோகவே ராஜாஜி அவருக்குப் புத்தி கற்பிக்க விரும்பினர். டாக்டர் நாயுடுவைப் போன்றே, ஸர் ஆர். கே. சண் முகம் செட்டியாரும் தம் மிடுக்கைக் காட்டலானர். சட்டசபைத் தலைவராக இருப்பவர்களைப் போட்டியின் றியே விட்டுவிடுவது வழக்கமாதலால், தமக்கும் காங் கிரஸ் யாரையும் போட்டியாகப் போடக்கூடாதென்று பெருமிதத்தோடு கூறினர். காங்கிரஸ் தமக்குப் போட் டியாக அபேட்சகரைப் போடப்போவதாக அறிந்ததும் அவர் வெகுண்டு எழுந்து, காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் ஒழுங் காக நடக்கிறார்களா என்று பார்ப்பதற்காகத் தாம் கட் டாயம் இத் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று மீண்டும் தலைவ ராகவே வரப்போவதாகவும், சென்ற தேர்தலில் ஒரு தொகுதியில் நின்று வெற்றிபெற்ற தாம், இந்தத் தேர்த லில் சென்னையிலுள்ள எல்லா ஜில்லாக்களும் சேர்ந்த வியாபாரத் தொகுதியில் நின்று பெருவெற்றி பெறப் போவதாகவும் வீறுப்புப் பேசினர்.

இதுவரை அரசியல் கொள்கை காரணமாக ராஜாஜி யுடன் மாறுபட்ட அபிப்பிராயங் கொண்ட மிதவாதக் கட்சியினரும், ஜஸ்டிஸ் கட்சியினரும், தாங்கள் ஏக போகமாக அநுபவித்துவரும் சட்டசபைப் பதவி முதலிய வைகளுக்குக் காங்கிரஸ்காரர்களை அபேட்சகர்களாக நிறுத்தித் தேர்தல் பிரசாரஞ் செய்ய வந்துவிட்டார்க ளென்று அறிந்ததும் அவர்கள் மனங் கலங்கினர். இந்தத் தேர்தலில் தங்கள் பணம், பட்டம், செல்வாக்கு எல்லாம்

பறிமுதல் போய்விடுமென்று ஊகித்துக்கொண்ட அவர்கள் ராஜாஜியைப் பலவிதமாகத் தாக்கினர். ஜஸ்டிஸ் கட்சிப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் ராஜாஜியைப் பற்றி கேவலமாக எழுதித் துஷ்பிரசாரம் செய்தன. ராஜாஜி சென்னை நகரம் முதலிய தொகுதிகளுக்கு முறையே ஸ்ரீமான்கள் எஸ். சத்தியமூர்த்தி, முத்துரங்க முதலியார் டாக்டர் ராஜன், பி. எஸ். குமாரசாமி ராஜா, டி. எஸ். அவிநாசிலிங்கம் ஆகியவர்களை அபேட்சகர்களாக நிறுத்தினர். மற்றெல்லாத் தொகுதிகளைவிட டாக்டர் நாயுடு ஸர். ஆர். கே. சண்முகம் செட்டியார் ஆகியோர் நின்ற வட ஆற்காடு தொகுதி வியாபாரத் தொகுதிகளில்தான் ராஜாஜி தீவிரப் பிரசாரம் செய்தார். அவரது பிரசார வேகத்தையும் சக்தியையும் கண்டு எதிரிகள் நடுங்கினர். ஆரம்பத்தில் வீறுப்புப் பேசிய ஸர் சண்முகம் உள்ளூரப் பயங்கொள்ளலானர். அவர் தலைவர் பதவிக் காலம் முடியுமுன்பே தேர்தல் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கி விட்டார். அவர் தம் பிரசங்கங்களில் ராஜாஜியை எவ்வளவு தூரம் தாக்கிப் பேசமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தீவிரமாகத் தாக்கிப் பேசினர். ராஜாஜிக்குக் "குல்லுக பட்டர்" என்று பட்டம் சூட்டினர். முற்காலத்தில் மநு தர்ம சாஸ்திரத்துக்குக் குல்லுக பட்டர் என்பவர் வியாக்கியானம் செய்துவிட்டுப் போனதுபோல், மகாத்மாவும் காங்கிரஸும் செய்துவரும் வேலைகளுக்கு ராஜாஜி புதுப்புது தத்துவங்களை யெல்லாம் கற்பித்து வியாக்கியானம் செய்து மகிமை உண்டுபண்ணி வருவதாகப் பொருள் படுத்தி அவர் அவ்விதம் கூறினர்.

இதுவன்றி, ஒரு சில வைதிக சநாதனத் தலைவர்கள் ராஜாஜி கடவுள் நம்பிக்கை யற்றவரென்றும், வைதிக ஆசாரங்களினின்றும் வழுவினவரென்றும் அதனால் அவர் சேர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸும் கடவுள், மதம் ஆகிய விஷயங்களில் தக்க பாதுகாப்பளிக்காதென்றும்

பொய்ப் பிரசாரம் செய்து மக்கள் மனத்தைக் கலைக்க முயன்றனர்.

இவ்விதம், ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களும் சநாதனிகளும், பொய்ப்பிரசாரம் செய்தும், ராஜாஜியும் ஆந்திர கேரள காங்கிரஸ் தலைவர்களும் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் பயனாக, சென்னை மாகாணமே எல்லா ஸ்தானங்களிலும் வெற்றி பெற்று, மற்ற மாகாணங்களுக்கும் வழி காட்டியது.

இந்திய சட்டசபைத் தேர்தலை யடுத்து, சென்னைச் சட்டசபையில் ஏற்பட்ட உப தேர்தல்களிலும் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களை நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்த பெருமை ராஜாஜிக்கே உரியதாகும். இதிலிருந்து, ராஜாஜி ஒத்துழையாமை, சட்டமறுப்புப் போராட்டங்களை நடத்துவதில் மட்டுமல்ல; கதர், மதுவிலக்கு, தீண்டாமை யொழிப்பு முதலிய நிர்மாண வேலைத்திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்திருப்பதில் மட்டுமல்ல; சட்டசபைத் தேர்தல் போராட்டங்களைத் திறம்பட நடத்துவதிலும் பேராற்றல் வாய்ந்தவர் என்பது உறுதியாயிற்று.

இங்ஙனம் சட்டசபைத் தேர்தல்களில் காங்கிரஸுக்குப் பெருவெற்றியை வாங்கித்தந்த ராஜாஜி ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மீபதியைப் பாராட்ட சென்னை ஹைகோர்ட்டுக் கடற்கரையில் நடந்த மாபெருங் கூட்டத்தில் "நான் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டு 30-வருஷங்கள் ஆயின. மற்றவர்கள் வேலை செய்வதற்கு இடங்கொடுக்க நான் விலகிக்கொள்கிறேன்" என்று தாம் காங்கிரஸிலிருந்து விலகி ஓய்வு எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக மெள்ள பேச்சோடு பேச்சாகக் கூறிவிட்டார்.

இவ் விஷயத்தை முதலில் யாரும் அவ்வளவாகக் கவனிக்கவில்லை. நாளடைவில்தான் ராஜாஜி அரசியலிலிருந்து விலகி ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளப்போவது உறுதி என அனைவருக்கும் தெரிந்தது. ராஜாஜி 1935-வது

வருஷம் மே மாதம் 12-ஆம் தேதியன்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் பதவியையும் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதவியையும் ராஜீநாமாச் செய்து மேற்படிக் கமிட்டிகளுக்கு முறையே தமது ராஜீநாமாக் கடிதங்களை அனுப்பிவிட்டார். அதன் பிறகுதான் தமிழ் நாட்டில் பரபரப்பு உண்டாயிற்று. வடநாட்டுத் தலைவர்களுக்கும் இவ்விஷயம் வருத்தத்தை உண்டு பண்ணியது. ராஜன் பாபு, வல்லபபாய் படேல், பண்டித நேரு முதலியோர் ராஜாஜியின் ராஜீநாமாவை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளும்படி வேண்டிக்கொண்டனர். மகாத்மா கூட ராஜாஜி விலகுவதை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. தமிழ் நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டியாரும், "நீங்கள் வேண்டுமானால் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; ஆனால், தலைவர் பதவியை ராஜீநாமாச் செய்யவேண்டாம்" என்று வெகு நேரம் வேண்டிக்கொண்டனர். ராஜாஜி சட்டசபைப் பிரவேச காலத்தில் பலவிதமான தொந்தரவுகளும், குழப்பங்களும் ஏற்படும் என்பதை உத்தேசித்தோ என்னவோ இவ் விஷயத்தில் பிடிவாதமாகவே இருந்துவிட்டார்.

அடுத்து, செங்கற்பட்டில் நடைபெற்ற 46-வது தமிழ் மாகாண மகாநாட்டில் ராஜாஜி ராஜீநாமா விஷயம் வெகுவாக விவாதிக்கப்பட்டது. அங்கும் பலர் ராஜாஜியை, "முக்கியமான இச் சமயத்தில் தாங்கள் அரசியலிலிருந்து விலகிக்கொள்வது சரியா?" என்று கேட்டுக்கொண்டனர். அப்போது ராஜாஜி, "தனி மனிதர்கள் வருவார்கள்; போவார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் எப்போதும் நிலைத்து நிற்கும். மக்களின் தேசிய உணர்ச்சியும் சுதந்தர தாகமுந்தான் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் ஜீவசக்தி. ஆகையால் தனி மனிதர்களைப்பற்றி நீங்கள் கவலைப்படக்கூடாது" என்று உருக்கமாக அளித்த பதில் யாரையும் அதற்குமேல் பேசவொட்டாது செய்துவிட்டது.

பதினேன்காவது அதிகாரம்

ராஜாஜியும் சத்தியமூர்த்தியும்

பின்னர், ராஜாஜி விருப்பப்படி ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். ஒரு சிலர் ஸ்ரீ எஸ். ஸ்ரீநிவாஸ ஐயங்காரைக் கொண்டுவர முயன்றனர். ஆனால் பலிக்கவில்லை. முதல் வருஷத்தில் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி செய்த அரிய சேவையைக் கண்டே, காரைக்குடியில் கூடிய 47-வது தமிழ் மாகாண மகாநாட்டில் பதவி மோகங் காரணமாகப் பலத்த போட்டியிருந்தும், ராஜாஜி அவரை மற்றொரு வருஷமும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்குத் தலைவராக வரும்படி செய்தார்; அதற்கேற்ப, மாகாண காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகள் பெரும்பாலாரும் ஆதரித்தனர். ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியின் தலைமையில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ், முன் எப்போதையும் விட பெருஞ் சிறப்பு அடைந்ததே ஒழிய, எவ்வகையிலும் தாழ்ச்சியுறவில்லை. போட்டியும் பொறாமையும், பிளவும் ஏற்படக்கூடிய சட்டசபை முதலியவைகளின் தேர்தல் காலங்களில் காங்கிரஸ் போன்ற ஓர் அரசியல் ஸ்தாபனத்தைத் தலைமை வகித்து நடத்துவதென்பது சாமானிய காரியமன்று. இந்திய அரசியல் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி ஏற்பட்ட பொதுத் தேர்தலில் - அதாவது மாகாண சட்டசபைத் தேர்தலில் - தமிழ் நாட்டுக்கு நிகரற்ற வெற்றியை வாங்கித் தந்த பெருமை ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தியையே சாரும். அவரது சலியா உழைப்பும், சிறந்த பிரசங்கமுமே இன்று சென்னை ஜனப்பிரதிநிதி சபையிலும், அரசாங்க சபையிலும் காங்கிரஸ்காரர்கள் பெரும்பான்மையோராக வீற்றிருப்பதற்கும், காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சிப் பீடத்தில் இருந்து வருவதற்கும் மூலகாரணமென்பதை எவரே மறுக்க வல்லவர்?

மகாத்மா காந்தி காங்கிரஸிலிருந்து விலகியிருந்தாலும் சமயம் நேரும்போது எங்கிருப்பினும் தாமே வந்து கலந்துகொள்வதாகக் கூறியது போல், அவ்விதமே பல முக்கிய சமயங்களிலும், காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வேண்டுகோளின்படி தமது அரிய ஆலோசனைகளைக் கூறி யுதவுவதுபோல், ராஜாஜியும் அரசியலிலிருந்து விலகியிருந்த காலத்தும், காங்கிரஸ் வேலைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளைக் கூறியே வரலானார். பொதுத் தேர்தல் நெருங்கியதும், ராஜாஜி மீண்டும் வந்து கலந்துகொண்டு காங்கிரஸ் வெற்றிக்காகப் பாடுபடலானார்.

இதனிடையே திருச்சி ஜில்லாத் தலைவர் தேர்தலில் ஓர் அசம்பாவிதம் நேர்ந்தது அதில் டாக்டர் ராஜன் உள்ளூர்த் தகராறைப் பெரிதாக எண்ணி, உத்தியோக முறையில் தலைவர் பதவிக்கு நிறுத்தப்பட்ட காங்கிரஸ் அபேட்சகருக்குப் போட்டியாக ஒருவரை நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்து காங்கிரஸ் கட்டுப்பாட்டைக் குலைத்தார். இது ராஜாஜியின் மனத்தைப் பெரிதும் புண்படுத்தியது. தமக்கு மிகவும் அத்தியந்த சிநேகிதராகவும், தமது நம்பிக்கைக்கு மிகவும் பாத்திரமாகவும் உள்ள ஒருவரே இவ்விதம் வரம்பு மீறிச் செய்த செயல் அவருக்குச் சகிக்கக்கூடாததாய்ப் போய்விட்டது. இந் நிலைமையே மீண்டும் காங்கிரஸிலிருந்து ராஜாஜியை விலகும்படி செய்தது.

பின்னர், பொதுத் தேர்தலில் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி தாம் நின்ற சர்வகலாசாலைத் தொகுதியை விட்டுக்கொடுத்து, சர்தார் படேலோடு வற்புறுத்தி நிறுத்தியதன்பேரிலேயே, தவிர்க்க முடியாத நிலைமையில் ராஜாஜி மீண்டும் அரசியலில் கலந்து கொண்டார். அதுவரை, அவர் உபநிஷத ஆராய்ச்சியிலேயே தமது அறிவாற்றலை ஈடுபடுத்தியிருந்தார். பிறகு, அவர் திருச்சி, கோவை முதலிய இடங்களுக்கெல்லாம் போய்த் தீவிரமாகத் தேர்தல் பிரசாரம்

செய்யலானார். இவரது தீவிரப் பிரசாரத்தைக் கண்டு தான், திவான் பகதூர் ஸி. எஸ். ரத்தினசபாபதி முதலியார் போன்ற பிரமுகர்கள் காங்கிரஸ் அபேட்சகர்களோடு போட்டி போடுவதினின்றும் விலகிக் கொண்டனர்.

ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்குப் பதிலாக நின்ற ராஜாஜி, பட்டதாரி வாக்காளர்களை யெல்லாம் தனித் தனியாகக் கடிதம்மூலம் கேட்டுக்கொள்ள முடியாதென்று கூறிப் பத்திரிகையில் விண்ணப்பித்துக்கொண்டார். இவருக்குப் போட்டியாக ஸ்ரீ நாராயண குரூப்பும், ஸ்ரீ எஸ். ராஜகோபாலனும் நின்றனர். இவரது தொகுதியில் மொத்தம் பதிவான 6000 ஓட்டர்களில் ஸ்ரீ ராஜகோபாலன் 270 ஓட்டுகளும், ஸ்ரீ குரூப் 372 ஓட்டுகளுமே பெற்றனர். ஆகவே, இவர்கள் இருவரும் தாங்கள் கட்டிய ஜாமீன் தொகைகளை இழந்தனர்.

எதிர் பார்ப்பதற்கு மேலாகவே, சென்னை மாகாணத்தில் ஜனப்பிரதிநிதி சபைக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் மொத்தம் 215 ஸ்தாபனங்களில் 159 ஸ்தாபனங்களைக் கைப்பற்றினர். இவ்விதமே அரசாங்க சபைக்கும் காங்கிரஸ்காரர்களே பெரும்பான்மையாக வந்தனர்.

பதினைந்தாவது அதிகாரம்

பிரதம மந்திரி பதவி

ஆகவே, ராஜாஜியே காங்கிரஸ் சட்டசபைக் கட்சிக்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பாஷா வாரியாகப் பார்த்தால் இக் காங்கிரஸ் கட்சியில் ஆந்திரர் மலையாளிகள், கர்நாடகர்கள், தமிழர் ஆகிய நால்வகைப் பட்ட மக்களும் அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கின்றனர். இந் நான்கு பிரிவினரும் ஏகோபித்து ராஜாஜியைத்

தங்கள் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுப்பதென்றால், எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் அவரிடம் நம்பிக்கை வைத்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை.

தலைமைப் பதவி வகிக்கக்கூடிய தகுதி ஒரு சிலருக்குத்தான் இயற்கையாக அமைந்திருக்கிறது. அவ்விதப் பெருந் தகுதி வாய்ந்தவர்களில் ராஜாஜி தலை சிறந்தவராவார். ஒரு நாட்டுக்கோ அல்லது ஒரு ஸ்தாபனத்துக்கோ தலைவராக இருப்பவருக்கு அறிவு ஆற்றல் நிர்வாகத் திறமை ஆகியவற்றோடு ராஜதந்திரமும் இருக்க வேண்டியது அவசியம். ராஜாஜி ராஜதந்திரமே ஓர் உருவானவர். அவரது ராஜதந்திர முறையே அரசியல் எதிரிகளையே யன்றி, நண்பர்களையும் நடுங்கவைத்து வருகிறது. அத்தகைய ராஜதந்திரி பல பிரிவினரைக் கொண்ட காங்கிரஸ் கட்சிக்குத் தலைவராகவோ அரசியலில் பிரதம மந்திரியாகவோ வந்ததில் ஆச்சரியமில்லை யல்லவா!

பொதுத் தேர்தலில் ஈடுபடுவதற்கு முன்பிருந்தே காங்கிரஸ் தலைவர்களிடையே மந்திரி பதவி ஏற்பதா? வேண்டாமா? என்ற பிரச்னை இருந்து வந்ததல்லவா? காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆறு மாகாணங்களில் பெரும்பான்மையாக வந்து விடவே, இப்பிரச்னை பற்றி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே, காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியும், அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியும் இப்பிரச்னை பற்றித் தீவிரமாக வாதித்து 'கவர்னர்கள் விசேஷ அதிகாரங்களை உபயோகிப்பதில்லை என்று வாக்குறுதி கொடுத்தால், காங்கிரஸ் காரர்கள் மந்திரி பதவி ஏற்கலாம்' என்று தீர்மானித்தன. இவ்வித முடிவுக்கு ராஜாஜியும் ஸ்ரீ சத்திய மூர்த்தியுமே மூலகாரணர்களாவர். ஆனால் கவர்னர்கள் வாக்குறுதி நிபந்தனையே காங்கிரஸ்காரர்கள் உடனே பதவியேற்க முடியாமற் போனதற்கும், பதவி வேட்டைக்

காரர்கள் இடையில் நான்கு மாதகாலம் ஆட்சியிலிருந்த தற்கும் காரணமாய் முடிந்தது. பிறமி மந்திரிகளுக்கு உயிர்ப்பிச்சை தரவேண்டிச் சட்டசபைகள் கூடக் கூட்டப்படவில்லை.

டில்லியிலிருந்து வந்ததும் கவர்னர் அழைப்பின் மீது ராஜாஜி அவரைக் கண்டு பேசினர்; காங்கிரஸ் தீர்மானப் படி, வாக்குறுதி யளிப்பதாயின் தாம் மந்திரிசபை அமைப்பதாகக் கூறினர். ஆனல் கவர்னர் மேலுத் தரவை யொட்டி இதற்கு இசையவில்லை.

மூன்று மாதங்கள் கழிந்தன. இவ்வித அரசியல் நெருக்கடியைச் சர்க்கார் நீடிக்க விரும்பவில்லை. எனவே, காங்கிரஸ்காரர்கள் ஒத்துழைப்புக்கு வேண்டியபடி, இந்தியா மந்திரியும், வைஸ்ராயும் முதலிலிருந்த தங்கள் தீவிரத்தினின்றும் ஒருபடி இறங்கி அரசியல் நிலைமையை விளக்கி, இம் மாகாண சுயாட்சியில் மந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் சுதந்தரத்தில் கவர்னர்கள் இம்மி யளவும் தலையிடமாட்டார்கள் என்று உறுதி கூறினர். தாங்கள் விதித்த நிபந்தனைப்படி கவர்னர்கள் சார்பில் இந்தியா மந்திரியும், வைஸ்ராயும் மறைமுகமாகவேனும் வாக்களிக்கவே, காங்கிரஸ்காரர்களும் தங்கள் பிடியைத் தளர்த்திக் கொடுத்தனர்.

எனவே, அடுத்துக் கூடிய கமிட்டிகளில் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர்கள் கவர்னர்கள் அழைப்புக்கு இணங்கிப் போய் பதவிகளை ஒப்புக் கொள்ளும்படி தீர்மானிக்கப் பட்டது. அவ்விதமே, ராஜாஜியும் கவர்னர் அழைப்புக்கு இணங்கி மந்திரி சபைகளை அமைத்தார். அவர் அமைத்த மந்திரி சபை இதுவரையில் இல்லாத வகையில் நூதன மான முறையில் இருந்ததைப் பலரும் பாராட்டி வரவேற் றனர். சென்னை மாகாணத்திலுள்ள எல்லாப் பிரிவினர்க் கும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும் முறையில் பத்து மந்திரி களையும், பத்துப் பார்லிமெண்டரிக் காரியதரிசிகளையும்

ராஜாஜி ஏற்படுத்தினார். இன்ன இன்ன வேலைக்கு இன்ன இன்னவர்களை நியமித்தால்தான் காரியம் நன்கு நடைபெறும் என்று அறிந்து ராஜாஜி ஏற்படுத்தியிருக்கும் இவ்வமைப்பில் அனைவருக்கும் பரம திருப்தியேயாயினும் டாக்டர் ராஜன், ஸ்ரீ எஸ். ராமநாதன் ஆகிய இருவரை மந்திரி சபையில் சேர்த்திருப்பதைப் பலர் விரும்பவில்லை. அதற்கு அவர்கள் பல காரணங்கள் கூறினர். அத்துடன், ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்கு மந்திரி சபையில் இடமளிக்காததையும் ஒரு பெருங்குறையாகப் பலர் கருதினர். காங்கிரஸி லிருந்தே விலகிப் போய்விட்ட டாக்டர் ராஜனைச் சென்னை அரசாங்க சபையில் நியமன மெம்பராக நியமித்து மந்திரி சபையில் சேர்த்துக்கொண்டதுபோல், ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்திக்கும் காலியாயிருக்கும் மற்றொரு நியமன ஸ்தானத்தை அளித்து ஏன் மந்திரியாக்கக் கூடாது என்று சிலர் வாதித்தனனர்.

ஸ்ரீ ராமநாதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விளம்பர இலாகா மந்திரிப் பதவி இதுவரை எங்குமே இல்லாத புதிய பதவியாகும். அப்பதவிக்கு ஸ்ரீ ராமநாதன் எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமுடையவர் என்பதை அவரது அறிவாற்றலையும் கல்வித் திறமையும் மேனாட்டு அரசியல் அநுபவத்தையும் உணர்ந்தவர்கள் நன்கு அறிவர்.

ஆனால் ராஜாஜி காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் தாம் பிரதம மந்திரியாகி அமைத்த மந்திரி சபை, காரியதரிசிகள் நியமனங்களிலிருந்து ஒரு விஷயத்தை உணரலாம். ராஜாஜி அரசியல் வாழ்வை மேற்கொண்ட பின்னர், தம் நம்பிக்கைக்கும் அன்புக்கும் பாத்திரமானவர்களை எந்நிலையிலும் மறப்பதில்லை. விடுதலைப் போரில் கலந்து சிறை செல்லும்போதும் சரி, நிர்மாண வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கும் போதும் சரி, இதுபோன்ற பதவிகளை வகிக்க நேரும் போதும் சரி, அவர் அவர்களைக் கைவிடுவதேயில்லை

டாக்டர் ராஜன், ஸ்ரீ எஸ். ராமநாதன் போன்றவர்கள் மந்திரி சபையில் இருப்பதற்கு இதுவே மூலகாரண மாகும்.

ராஜாஜி பிரதம மந்திரியான பிறகு செய்திருக்கும் காரியங்களை அனைவரும் அறிவர். முன்பின் இவ்வித ஆட்சிப் பீடத்திலிருந்து அநுபவமில்லாத ராஜாஜி, பொக்கிஷ மந்திரி என்ற ஹோதாவில் தயாரித்துச் சட்ட சபைகளில் சமர்ப்பித்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கண்டதுமே, அவருடைய நிர்வாகத் திறமையையும் புத்திக் கூர்மையையும் எதிர்க்கட்சியினரும் கண்டுவியப்புற்றனர். அவர் வகுத்த வேலைத் திட்டங்களை - மதுவிலக்குத் திட்டம், கைத்தொழில் பாதுகாப்புத் திட்டம் முதலியவேலைத் திட்டங்களை - ஸர் முகம்மது உஸ்மான், திவான் பகதூர் அப்பாதுரைப் பிள்ளை போன்ற எதிர்க்கட்சிப் பிரமுகர் கள்கூட பலபடப் பாராட்டியிருக்கின்றனர்.

சென்னை ஜனப்பிரதிநிதி சபையும் அரசாங்க சபையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டதும், சென்னைக் கவர்னர் மெம்பர் களுக்கு நம்பிக்கையுண்டாகும் வகையில் புதிய அரசியல் நிலைமையை விளக்கி இப்பிரசங்கம் செய்தாரல்லவா? அவர் வந்து சென்றதுமே, ராஜாஜி மேற்படி அரசியல் திட்டத்தின் போலித்தன்மையைப் புலப்படுத்தியும், இந்திய மக்களின் தேசியக் கோரிக்கைத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி வைத்தார். இதுபோன்றே பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் நம்மீது சுமத்த இருந்த சமஷ்டி, அரசியலையும் கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவந்து இருசபையிலும் நிறைவேற்றினர்.

தங்களுக்குக் குறைந்த சம்பளமாக 500 ரூபாயை ஏற்படுத்திக் கொண்டது போல் சர்க்கார் உத்தியோகஸ் தர்கள் - ஐ.ஸி.எஸ். உத்தியோகஸ்தர்கள் உள்பட அனை வருக்கும் தராதரத்திற்கேற்றபடி சம்பளத்தைக் குறைத்திருப்பதும், நீண்டகாலமாகக் கிளர்ச்சி செய்தும்

அசைக்க முடியாதிருந்த ஜெனரல் நீல் துரையின் உருவச் சிலையை அப்புறப்படுத்திச் சென்னை மியூசியத்தில் கொண்டுபோய் வைத்ததும் ராஜாஜியின் துணிகரமான செயல்களுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

பட்ஜெட் விவாதத்தின்போதும், கடன் நிவாரண மசோதா விவாதத்தின்போதும் எதிர்க் கட்சியினர், ஜஸ்டிஸ் கட்சி, முஸ்லீம் லீக் கட்சி, ஐரோப்பியர் கட்சி ஆகிய சிறுபான்மைக் கட்சிகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து காட்டிய எதிர்ப்புகளையெல்லாம் ராஜாஜியின் ஆணித் தரமான பதில்கள் தவிடுபொடி யாக்கி விட்டன. அவரது திறமையான வாதத்தின் முன் எதிர்க் கட்சியினரின் விதண்டாவாதங்க ளனைத்தும் இருந்த இடந்தெரியாமல் போய்விட்டன

ராஜாஜி காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராயும் பிரதம மந்திரியாயும் இருந்துவருவதால், சில விஷயங்களில் சர்வாதிகாரத்துவ முறையில் நடந்துகொள்கிறார் என்று பிறர் - ஏன்? காங்கிரஸ் கட்சியிலேயே சில ஆந்திரர்களும் சில தமிழ்ச் சகோதரர்களுங்கூட — முணுமுணுத்தனர் - ஆயினும் விவசாயிகள் கடன் நிவாரண மசோதா கொண்டுவரவிருந்த முதல் சட்டசபைக் கூட்டத்தின் போது கூடிய காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டத்தில் ராஜாஜி இதுவரை செய்த காரியங்களை ஆதரித்து அவரிடம் தங்களுக்குப் பூரண நம்பிக்கை இருப்பதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர். அத்தீர்மானத்திற்குப் பாதகமான பேரே - அதுவும் ஆந்திரர்களே - ஓட்டுக்கொடுத்தனர். இவ்விதமே, 1937-இல் வத்தலக்குண்டில் கூடிய 49-வது தமிழ் மாகாண காங்கிரஸ் மகாநாட்டிலும், காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் தேர்தலில் ராஜாஜி அநாவசியமாகத் தலையிட்டார் என்று குறை கூறினர் சிலர். ஆயினும் அங்கும், மந்திரிசபை செய்த காரியங்களையும், ராஜாஜியைத் தலைவராகக் கொண்ட மந்திரிகளைப் பாராட்டி அவர்

களிடம் தங்கள் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து மகாநாட்டில் தீர்மானம் நிறைவேற்றினர்.

ராஜாஜி மேற்கூறியபடி சர்வாதிகார முறையில் நடந்துகொண்டாரென்றால், அது பொதுநலத்தை யொட்டியே இருக்குமேயொழிய, தன்னலத்தைச் சார்ந்திராது என்பது திண்ணம்.

1938-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில் விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம் வைஸ்ராயின் அங்கீகாரமும் பெற்றுவிட்டது. பின்னர் ராஜாஜி சமர்ப்பித்த இரண்டாவது பட்ஜெட்டைக் 'காங்கிரஸ் பட்ஜெட்' என்றும், பொதுமக்களுக்குப் பெரிதும் நன்மை தரக்கூடிய நல்ல பட்ஜெட் என்றும் துணிந்து கூறலாம். இப்பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்கள், கிராம மக்கள் குடிநீர் வசதி திட்டம், விவசாயிகள் கடன் உதவித் திட்டம், கால்நடை மேய்ச்சல் கட்டணக் குறைப்பு, சித்தூர் கடப்பை ஜில்லாக்களில் மதுவிலக்கு முதலியனவாகும்.

நம் மாகாண சரித்திரத்திலேயே பிரசித்தி பெற்ற மதுவிலக்குத் திட்டம் முதல் முதலாகச் சேலம் ஜில்லாவில் அமுலுக்கு வந்தது. மூன்று, நான்கு மாதங்களுக்குள்ளாகவே பரிபூரண வெற்றியை அளித்தால், மேலும் இரண்டு - சித்தூர் கடப்பை - ஜில்லாக்களில் இத்திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர எண்ணினர். மதுவிலக்கால் ஏற்பட்ட பலாபலன்களைப் பற்றிச் சர்க்காருக்குத் தாம் அனுப்பிய அறிக்கை யொன்றில், சேலம் ஜில்லா கலெக்டராயிருந்த மிஸ்டர் டிக்ஸன், "மதுவிலக்கு ஏழைகளுக்கு ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமா யிருக்கிறது. இப்போதுபோலவே சட்டம் திறமையாக அமுல் நடத்தப்படுமானால் குடியானவர்கள், தொழிலாளர்கள் வாழ்க்கையில் மகத்தான சுபிட்சம் ஏற்பட்டு அது நிரந்தரமாக இருக்கும் என்று நம்பிக்கையுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மதுவிலக்கில்

நம்பிக்கையில்லாத, மதுபானப் பழக்கமுடைய ஐரோப்பிய ஐ. ஸி. எஸ். உத்தியோகஸ்தர் ஒருவர் இவ்விதம் கூறியிருக்கிறாரென்றால் நம் மாகாணம் முழுதும் இத் திட்டம் அமுலுக்கு வரின் நம் நாடு சுபிட்சமடைந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமுண்டோ!

ராஜாஜி பிரதம மந்திரியாயிருந்த சுமார் இரண்டேகால் வருஷ காலத்தில் பொதுமக்கள் நன்மைக்கான நல்ல காரியங்கள் பலவற்றைச் செய்திருக்கிறார். முன்னரே கூறிய விவசாயிகள் கடன் நிவாரணச் சட்டம், மதுவிலக்குச் சட்டம் இவையன்றி, ஆலயப் பிரவேசப் பாதுகாப்புச் சட்டம், சுகாதாரச் சட்டம் ஆகியவை குறிப்பிடத் தக்கவை. இவை பொது மக்களுடைய நலனுக்குகந்தனவும் ராஜாஜி மந்திரி சபைக்கு அழியாப் புகழைத் தருவனவுமாகும். மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான இவ்வித சட்டங்களைக் கூடக் காங்கிரஸ் விரோதிகள் குறைகூற முற்பட்டனர் என்றால், ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. உயர்தரப் பாடசாலைகளில் முதல் மூன்று பாரங்களுக்கும், ஹிந்தி பாஷையைக் கட்டாயப் பாடமாக்கியதற்கும், ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசப் பாதுகாப்பு சட்டத்திற்கும் பிரமாதமான எதிர்ப்பு ஏற்பட்டது.

1938-ஆம் ஆண்டில் மதுரையில் ஆலயப் பிரவேச மகாநாடு ஒன்று நடைபெற்றது அதைச் சிறப்பாக நடத்தி வைத்தவர் தமிழ் நாட்டு ஹரிஜன சேவா சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீ ஏ. வைத்தியநாதையர். ராஜாஜி தம் முக்கிய அலுவல்களையும் வைத்துவிட்டு அதில் 'தீவிரப் பங்கெடுத்துக் கொண்டார். ராஜாஜியின் அரிய பிரசங்கத்தினால் உணர்ச்சி மேலிட்ட ஸ்ரீ வைத்தியநாதையர் சில நாடார் சகோதரர்களையும் ஹரிஜனங்களையும் மீனாட்சியம்மையின் கோவிலுள் அழைத்துச்சென்று தரிசனம் செய்வித்தார். கோவில் தலைமைத் தர்மகர்த்தாவான ஸ்ரீ ஆர். எஸ். நாயுடு பேருதவி புரிந்தது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

இதன் எதிரொலி, திருச்செந்தூர் சுப்ரமணியர் கோவில், திருநெல்வேலி ஜில்லா சங்கரநாயினார் கோவில் முதலிய சில கோயில்களை ஹரிஜனங்களுக்குத் திறந்து விடச் செய்துவிட்டது. மதுரையில் வைதிகர்களும் சில சநாதனிகளும் இதற்கு எதிராகக் கிளர்ச்சிசெய்து வழக்கும் தொடர்ந்தனர். நிலைமையைச் சமாளிக்க எண்ணி, ராஜாஜி அவசர அவசரமாக ஆலயப் பிரவேசப் பாது காப்புச் சட்டமொன்று செய்தார். வழக்குகள் செல்லு படியாகாது போயின. பின்னர் கவர்னருக்கும் வைஸ் ராய்க்கும் அனுப்பப்பட்ட விண்ணப்பங்களும் தூது கோஷ்டியும் ஒன்றும் பயன்பெறவில்லை.

ஹிந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி, ஆலயப் பிரவேச எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சி, இவற்றையடுத்து ராஜாஜி புதிதாகத் தமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கொணர்ந்த புகையிலை வரிக்கும், விற்பனை வரிக்கும் எதிராகக் கிளர்ச்சி உண்டாயிற்று. மதுவிலக்கினால் ஏற்பட்ட வருமான நஷ்டத்தை சரிக்கட்டவே இவற்றை விதிக்க நேர்ந்தது. எதை எடுத்தாலும் சில சுயநலமிகளும் எதிர்க் கட்சியினரும், சமயத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு எதிர்ப்பைக் கிளறிவிடுவதே தொழிலாக இருந்தனர். இதற்கு எல்லாம் பயந்து, எடுத்த காரியத்தை விடுவதென்பது ராஜாஜியிடம் இல்லை. எடுத்த காரியம் என்றும் வெற்றிதான்.

ராஜாஜியின் ராஜ தந்திரமும், நுண்ணறிவும் நிர்வாகப் போக்கும் சர்க்கார் காரியாலய நடைமுறையையே மாற்றிவிட்டது. மந்திரிகள், ஐ. ஸி. எஸ். வர்க்கத்தினரின் கைப் பொம்மையாக இல்லாமல், இப்போது மந்திரிகள் கையிலேயே, சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் பொம்மைபோல் ஆடினர். ராஜாஜியின் திறமைக்கே தனிப் பெருமை ஏற்பட்டது. அரசியல் முறை சம்பந்தமான அவ்வப்போதைய பிரச்னைகளுக்கு அவர் கூறிய யோசனைகள் பிரிட்டிஷ் ராஜதந்திரிகளின் மூளைக்கும்

நல்ல வேலையைக் கொடுத்தன என்றால் அதிகம் சொல்வானேன் !

ராஜாஜி அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டைப் போலத் தமக்குக் கிடைத்த அதிகாரத்தைக்கொண்டு எவ்வளவு துரிதமாகப் பொதுநலனைக் கருதிச் சட்டங் களை இயற்றலாமோ, அவ்வளவு சீக்கிரமாகச் செய்து வந்தார். சட்டசபைக் காலங்களிலும் சுற்றுப்பிரயாணக் காலங்களிலும் தவிர மற்றக் காலங்களில் தவறாது காரி யாலயத்துக்குச் சென்று எல்லா அலுவல்களையும் சுறு சுறுப்பாகக் கவனிப்பார். சர்க்கார் காரியாலயமும் வெகு வேகமாக இயங்கும் யந்திரம்போல், சுறுசுறுப்பாக இயங்கியது.

விசேஷ அதிகாரங்களுள்ள மாகாண கவர்னரும் ராஜாஜியின் சொல்லுக்கு அட்டியின்றியே நடந்து வந்தார் என்றால் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றிக் கேட்பானேன் ?

ராஜாஜி பிரதம மந்திரி பதவியை அலங்கார பீட மாகவோ, அனுபவிக்கத்தக்க ஸ்தானமாகவோ கொள்ள வில்லை. முலாம் பூசிய மாகாண சுயாட்சியைத் தகர்த்து எறிவதே நோக்கமாக மந்திரி பதவியை காங்கிரஸ் ஏற்றா லும், அதிகாரம் உள்ள அளவுக்கு பொதுமக்களுக்கு, கூடிய நன்மை புரியவேண்டுமென்றும், அசாத்திய நிலைமை ஏற்படின், பதவியை உதறித் தள்ளவேண்டுமென்ற தீர் மானத்துடனேயே ராஜாஜியின் ஆட்சி நடைபெற்றது. "நாளைக்கு ராஜிநாமா செய்வதற்குத் தயாராகவும் அதே சமயத்தில் 100 வருஷம் இந்தப் பொறுப்பை வகிப்போம் என்ற எண்ணத்துடனும் நாங்கள் ஒவ்வொரு காரியமும் செய்வோம்" என்று ஒரு தடவை ராஜாஜி சொன்னார் என்றும் எதிர்க் கட்சியினரா யிருந்தவர்கள் இதையும் திரித்துக் கூறிக் குறை சொல்லலானார்கள். ராஜாஜி இதையெல்லாம் பொருட்படுத்துபவரல்லர். தாம்

சொல்வதுபோலவே செய்தும் காட்டுவார். ஐரோப்பாவில் யுத்த நெருக்கடி ஏற்பட்டு, காங்கிரஸ் மந்திரிகள் பதவியை விட்டு வெளியேற வேண்டிய சமயம் வந்ததும், மற்ற மாகாணங்களின் மந்திரி சபைகளுக்கு முன்னமே ராஜாஜி தம் மந்திரி சபையைக் கலைத்துவிட்டு வெளியேறினர்.

பதவியிலிருந்த காலத்திலும் சந்தர்ப்பப்பட்டபோதெல்லாம் காரியக் கமிட்டிக்குத் தம் அரிய யோசனைகளை ராஜாஜி கூறிக்கொண்டேயிருந்தார். அம்மாதிரி சமயங்களில் அவருக்கு விசேஷ அழைப்பு வரும். 1938-ஆம் வருஷம் அரசியல் கைதிகள் விடுதலை சம்பந்தமாகப் பீகார், ஐக்கிய மாகாண மந்திரி சபையினர் ராஜிநாமாச் செய்யவே அந்நெருக்கடியைத் தீர்க்க ஹரிபுரா காங்கிரஸில் முயற்சி செய்யப்பட்டது. உடல் நலமின்மை காரணமாக ராஜாஜி ஹரிபுரா செல்லாது குற்றாலத்தில் இருந்தார். பின்னர் அழைப்புத் தந்தி வந்தது. உடல் நலம் இடந்தராததால் ராஜாஜி போகக்கூடவில்லை. காரியக் கமிட்டியே ஒருவாறு நெருக்கடியைச் சமாளித்துக் கொண்டது.

1938-ஆம் வருஷக் கடைசியில் காங்கிரஸில் ஒரு குழப்பமான நிலைமை ஏற்பட்டது அனைவரும் அறிந்ததே. சமஷ்டி அரசியலில் பதவி வகிப்பது சம்பந்தமாய், பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து சில காங்கிரஸ் கட்சியினரும் பேரம் பேசுகிறார்கள் என்ற வதந்தி உலவவே, ராஷ்டிரபதி சுபாஷ் சந்திர போஸ், அப்படியிருப்பின் தாம் தலைமைப் பதவியைத் துறந்தேனும் அம்முயற்சியை எதிர்த்துப் போராட நேரும் என ஒரு அறிக்கை விட்டார். அது கா. க. அங்கத்தினர் சிலருக்கு வருத்தத்தை அளித்தது. அதனால் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பும் வேற்றுமையும் திரிபுரா காங்கிரஸ் தலைவர் தேர்தலில் அமளியை உண்டுபண்ணி விட்டன. சுபாஷ் பாபுவும், பட்டாபி சீதாராமையாவும் தலைவர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டனர். சுபாஷ் போஸ்தான் வெற்றி யடைந்தார். காந்திஜி

இதைக் குறித்து, "பட்டாபியின் தோல்வி என் தோல்வி" என்றதும், (பண்டித நேரு, சரத்சந்திர போஸ் தவிர) கா. க. அங்கத்தினர்கள் தலைவரிடம் பிணக்கங்கொண்டு கட்டுப்பாடாக ராஜிநாமாச் செய்ததும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக நிகழ்ந்தது உலகறிந்ததே.

சர்தார் வல்லபபாய் படேலின் செயல்களுக்கு மகாத்மாஜி ஆதரவு அளிக்கவே ராஜாஜியும் சுபாஷ் சந்திர போஸுக்கு எதிராக வேலைசெய்ய வேண்டியதாயிற்று. ஆகவே தம் சகா மந்திரிகளுடனும் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியினருடனும் திரிபுரா காங்கிரஸுக்குச் சென்று ராஷ்டிரபதிக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்யலானார். திரிபுரா காங்கிரஸ் பொருட்காட்சிப் பந்தலில் நம் ராஜாஜி செய்த பிரசங்கம் வருமாறு:—

"மகாத்மா காந்தி சிறிதளவுதான் தம்மால் செய்ய முடியுமென்று சொல்லி, அதிகமாகச் செய்து காட்டுகிறார். ஆகவே, அவரை நம்புங்கள். அவர் உங்களைப் பத்திரமாகப் பாதுகாத்து வருவார். இப்போது காங்கிரஸாகிய ஆற்றிலே இரு படகுகள் செல்லுகின்றன. ஒன்று பழையது; மிகப் பெரியது; மகாத்மா காந்தியால் செலுத்தப்படுவது. புதிய படகுடன் ஒருவர் வந்திருக்கிறார்; அந்தப்படகு கண்களைக் கவரக்கூடியதாய் மிக அழகாய் இருக்கிறது. அவர் அந்தப் படகில் ஏறிக் கொள்ளுமாறு கூறுகிறார்.

"மகாத்மா காந்தி அநுபவம் வாய்ந்த படகோட்டி, அவர் உங்களைப் பத்திரமாய் ஆற்றின் அக்கரை கொண்டு சேர்ப்பார். புதிய படகு இருக்கிறதே! அது ஓட்டைப் படகு என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த ஓட்டைப் படகிலே நீங்கள் ஏறிக்கொண்டீர்களானால், எல்லோரும் முழுகிப் போவீர்கள், நர்மதா நதி மிகமிக ஆழமானது.

புதிய படகோட்டி என்ன சொல்கிறார்? 'நீங்கள் என்னுடைய படகிலே ஏறிக்கொள்ள முடியாதென்றால்

உங்கள் படகுடன் என் படகினைக் கட்டிவிடுங்கள். என்கிறார். இதுவும் முடியாத காரியம். நல்லபடகுடன் ஓட்டைப் படகைக் கட்டியோட்ட முடியாது. அவ்விதம் ஒன்றுசேர்த்துக் கட்டியோட்டி ஆற்றிலே மூழ்கிப் போகும் ஆபத்துக்கு ஆளாகக்கூடாது. நமக்கு ஒரே ஒரு தலைவரே உண்டு. அவர்தாம் மகாத்மா காந்தி. அவர் சொற்படி கேட்டு நாம் நடக்கவேண்டும். அவரே நம்மைப் பாதுகாக்க வல்லவர். ஆகவே, அவருடைய படகில்தான் நாம் ஏறவேண்டும். அவர் அநுபவம் வாய்ந்தவர். எங்களுக்குத் தெரிந்து இந்த 35 ஆண்டு களாக நாங்கள் அவரைச் சோதித்துத் திருப்தியடைந்து விட்டோம்.

"வெறும் வாய்ச்கூச்சலில் மயங்கி ஓட்டைப்படகில் ஏறிவிடாதீர்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக்கொள் கிறேன். புதிய படகிலே சிறிதுநேரம் ஏறியிருந்து விட்டுப் பழைய படகுக்கு வந்துவிடலாமென்று எண்ணு கிறீர்கள். புதிய படகு ஓட்டையானதாலே, மறுபடியும் பழைய படகில் ஏறும் வரையிலும் நீங்கள் பிழைத்திருக்க மாட்டீர்கள்.

இப்பிரசங்கம் தீவிரவாதிகளுக்கு ஆத்திரமூட்டியது; காந்தியர்களெல்லாம் அதன் ஆழ்ந்த பொருளையும் உவமானத்தையும் உணர்ந்து வியந்து பாராட்டினர். உதாரணத்தைக் கூடார்த்தப் படங்களாகப் பத்திரிகை கள் பிரசுரித்தன.

இதன் பின்னர், பண்டித கோவிந்த வல்லப பந்த் மகாத்மாவிடமும் காரியக் கமிட்டியிடமும் நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபித்தார். பலமான வாதப் பிரதி வாதங்கள் நடைபெற்றன :—

"நாம் ஒவ்வொருவரும் தவறு செய்வது இயற்கை. ஆனல் அதைத் திருத்திக்கொள்ளல் வேண்டும். காங் கிரஸ் சமஷ்டியை எதிர்த்தபோதிலும், முக்கியமான

தலைவர் சிலர், நிபந்தனையுடன் சமஷ்டியை ஏற்கலாம் என்று கூறுகின்றனரென்றும் சமஷ்டி மந்திரிகள் ஜாபிதா தயாராகிவிட்டதென்றும் ராஷ்டிரபதி கூறினார். அது நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ காரியக் கமிட்டியைத் தாக்குகிறது. இத்தகைய அறிக்கைக்குப் பிறகு ஏதாவது செய்தே யாகவேண்டும். சந்தேகத்துக்கிடமான காரியக் கமிட்டியினர் பதவியை வேறு யாரேனும் ஏற்கவேண்டும். ஏனெனில், அரசன் மனைவி பதிவிரதைதானா என்ற சந்தேகம் ஏற்படக்கூடிய நிலையில் இருத்தலாகாது" என்று வெகு சாதுர்யமாகப் பேசி மேற்படி தீர்மானத்துக்கு ஆதரவு தேடிக்கொடுத்தார். பெரும்பான்மை வாக்குகளால் தீர்மானம் நிறைவேறியது.

திரிபுரா காங்கிரஸுக்குப் பின் கல்கத்தாவில் நடைபெற்ற அ. இ. கா. க. கூட்டத்துக்கு ராஜாஜி சென்று, சுபாஷ் போஸின் ராஜிநாமாவுக்குப்பின் பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத் ராஷ்டிரபதியாவதற்கு வேண்டிய உதவி புரிந்தார். கல்கத்தாவில் தென்னிந்திய சங்கத்தின் வரவேற்பு உபசாரத்திற்குப் பிறகு, சென்னை திரும்பி. ராஜாஜி ஜனப் பிரதிநிதி சபையிலும், சட்டசபையிலும், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவில் ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபை ஏற்படுத்த வேண்டுமெனக் கோரி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றினர்.

பதினாறாவது அதிகாரம்

தேசீய சர்க்கார் யோசனை

உலக நிலையைக் கவனித்து, எந்நேரத்திலும் ஐரோப்பாவிலும் யுத்தம் மூளலாம் என்று எதிர்பார்த்தே திரிபுரா காங்கிரஸில் யுத்த சம்பந்தமான தீர்மானம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. 1939-ஆம் வருஷம்

செப்டம்பர் மாதம் 3-ந் தேதி யுத்த நெருக்கடி ஐரோப்பாவில் தோன்றிற்று. அது எந்தவிதமாகவோ இந்தியாவிலும் அரசியல் நெருக்கடியை உண்டுபண்ணிவிட்டது. யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட பிரிட்டிஷார், இந்தியர்களைக் கேளாமலே இந்தியாவைப் போரில் சம்பந்தப்படுத்திப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் எனப் பலகட்டுப்பாடுகளைச் செய்துகொண்டனர். இதையெல்லாம் பார்த்த காங்கிரஸ், ' இந்த யுத்தத்தில் இந்தியாவின் தகுதி என்ன? ஜனநாயகத்தையும் சுதந்தரத்தையும் நிலைநாட்ட இந்த யுத்தம் நடைபெறுவதாகக் கூறப்படுகிறதே! அப்படியானால் இந்தியாவுக்கும் உண்மையான ஜனநாயகமும் சுதந்தரமும் உண்டா? யுத்த முடிவிலாயினும் இச்சுதந்தரம் அளிக்கப்படுமா?'' என்றெல்லாம் கேட்கத் தொடங்கியது. மகாத்மா காந்தி வைஸ்ராயைப் பலதடவை பேட்டி கண்டார். பண்டித நேருவும் பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத் முதலிய தலைவர்களும் பேட்டி கண்டு மக்களின் அபிப்பிராயத்தையும் நிலைமையையும் எடுத்துரைத்தனர். ஆனால் நன்முடிவு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஓரளவேனும் விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. எனவே காங்கிரஸ் மந்திரிகளை ராஜிநாமாச் செய்துவிட்டு, வெளியேறச் சொல்லவேண்டியதாயிற்று. ராஜாஜி எல்லோருக்குமுன் ராஜிநாமாவை நீட்டிவிட்டு மந்திரி சபையைக் கலைத்துவிட்டார்.

மிக நெருக்கடியான இச்சமயத்தில், ராஜாஜியின் அரிய யோசனைகளைப் பெற எண்ணியே ராம்கார் காங்கிரஸில் ராஷ்டிரபதி நம் ராஜாஜியைத் தமது மந்திராலோசனை சபையில் அங்கத்தினராக்கினர். காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும் மகாத்மாவுக்கும் ஏற்படும் அபிப்பிராய பேதங்களையும் தமக்குள் ஆழ்ந்து சிந்தித்து வந்ததுடன், அதே சமயம் சர்க்கார் வெளியிட்டு வந்த அறிக்கைகளையும் ராஜாஜி கூர்ந்து கவனித்து அவற்றிற்கும் ஆணித்தரமாகப் பதிலளித்து வந்தார்.

இப்படியிருக்க, திருநெல்வேலி ஜில்லா காங்கிரஸ் காரர்கள் 12-வது அரசியல் மகாநாட்டை நடத்த ஏற்பாடு செய்து, தலைவர் பதவிக்கு ராஜாஜியே தகுந்தவரென முடிவுசெய்து, ராஜாஜியின் சம்மதத்தையும் பெற்றனர். தாம் யோசித்து முடிவு செய்திருக்கும் விஷயங்களை வெளியிட இம்மகாநாடு ஏற்ற சந்தர்ப்பமாயிருக்குமெனக் கருதியே ராஜாஜி இசைந்தார். மகாநாடு அம்பா சமுத்திரத்தில் 9-6-1940-இல் நடைபெற்றது. சரோஜினி தேவியார் மகாநாட்டைத் திறந்துவைத்தார். ஸ்ரீ கோபால ரெட்டியார் (மாஜி மந்திரி) கொடியேற்றினார். இவ் வைபவங்களுக்குப்பின் ராஜாஜி தம் அரிய சொற் பொழிவை நிகழ்த்தினார். அது காங்கிரஸிற்கே ஒரு வழி காட்டியாய் விளங்கியது. ராஜாஜி கூறிய தேசீய சர்க் கார் அமைப்பு யோசனையை தேச நலம் நாடுவோர் அனைவரும் மனமுவந்து ஏற்றனர். எனவே, காங்கிரஸ் கமிட்டியாரும் ராஜாஜியின் தேசீயசர்க்கார்யோசனையை அப்படியே அங்கீகரித்தனர்; வர்தா கூட்டத்துக்குப் பின் புனாவில் நடந்த காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் ராஜாஜியைக் கொண்டே, இந்த யோசனை அடிப்படை யில் ஒரு தீர்மானத்தைத் தயாரித்து நிறைவேற்றினர்; பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இணங்கினால், காங்கிரஸ் தனது அஹிம்ஸா தர்மத்தைக்கூட சற்று ஒதுக்கிவைத்து யுத்த முயற்சிக்கு ஆதரவு தர முற்படும் என்று இத்தீர்மான வாயிலாகச் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

காந்திஜியோ, காரியக் கமிட்டியினர் தம்மை விட்டு விலகி வெகுதூரம் சென்றுவிட்டனர் என்று கூறி அரசியலினின்றும் விலகி நின்றார். இது அனைவருக்கும் வருத்தமளித்தது. இந்நிலையில், மக்களிடையே அமைதியை நிலவச் செய்ய என்றே, புனாத் தீர்மானத்தை அடுத்து டில்லியில் நடந்த கமிட்டிக்கூட்டத்தில் உறுதி செய்தனர்.

ஆனால் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரோ இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லை; யுத்த நிலையை உத்தேசித்து, காங்கிரஸ் மிகவும் விட்டுக்கொடுத்து வெளியிட்ட குறைந்தபட்சக் கோரிக்கையை அலட்சியம் செய்தனர். ஆகவே, பம்பாயில் நடந்த அ. இ. கா. கமிட்டிக் கூட்டத்தில், டில்லித் தீர்மானம் ரத்து செய்யப்பட்டு காந்திஜிக்கு மீண்டும் சர்வாதிகாரம் அளித்துப் போராட்டத்தை தொடங்குவதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இச்சமயத்தில் சோஷலிஸ்டுகளும் இதர தீவிரவாதிகளும் ராஜாஜியைக் கேலி செய்யலாயினர். ராஜாஜி அதைப் பொருட்படுத்தாது, சாதுர்யமாகப் பதில் கூறி, அவர்களை வாயடக்கினர். இச்சம்பவத்தை யொட்டி, ஓர் அறிஞர் 'நேஷனல் ஹெரால்ட்' பத்திரிகையில் எழுதியது இங்கே குறிப்பிடத் தக்கது.

"மிகப் புத்திசாதுர்யம் வாய்ந்தவர்களிடம் ஜனங்களுக்கு ஒருவிதமான சந்தேகம் ஏற்படுவதுண்டு. மிகப் பிரசித்தி வாய்ந்த பெரியோர்களிடமும் இம்மாதிரியான சந்தேகம் ஏற்படுவதுண்டு. ராஜாஜி மிகவும் புத்தி சாதுர்யம் வாய்ந்தவர். இந்தத் தேசத்தில் ஜனங்களின் தவறான அபிப்பிராயத்திற்கு ஆளானவர் ஸ்ரீ ராஜாஜி. ஆனால் அவர்மீது குற்றமொன்றுமில்லை.........

"காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களுக்குக் காந்திஜியிடம் சந்தேகமில்லை. அ. இ. கா. கமிட்டியிடத்தும் சந்தேகமில்லை. சந்தேகமெல்லாம் ராஜாஜியிடமே. ஏனென்றால், அவர் அவ்வளவு பேராற்றல் வாய்ந்தவர். சமீபத்தில் மகாத்மாவைக் கூடத் தலைவர் பதவியிலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட்டுத் தாமே தலைவராகிவிடுவாரோ என்று அச்சப்படக்கூடிய நிலைமையை அவர் உண்டாக்கி விட்டார் அல்லவா?

காந்திஜியை நோக்கி "உங்களுக்கு வயதாகி விட்டது. அதனால் புத்தி சற்று மழுங்கியிருக்கிறது"

என்று கூறுவதற்கு எவ்வளவு துணிச்சல் இருக்க வேண்டும்? ஆனால் ராஜாஜியினால்தான் அவ்வாறு சொல்ல முடிந்தது. ஏனெனில், ராஜாஜிக்கும் காந்திஜிக்கும் உள்ள பரஸ்பர நேசமும் அன்பும் அவ்வளவு அதிகம்; இருவரும் மனத்தில் ஒன்றையும் ஒளியாமல் பேசிக் கொள்ளும் நட்புரிமையுடையவர்கள்.

"உலகத்தில் ஜனங்கள் புத்திசாலிகளைக் கண்டு பிரமிப்பது சகஜம். அப்பேர்ப்பட்ட சந்தேகத்திற்கு ராஜாஜி ஆளானதில் அதிசயமென்ன விருக்கிறது? டில்லி காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் ராஜாஜியின் தீர்மானம் அரசியல் சதுரங்கத்தில் முதல்தரமான யுக்தி வாய்ந்ததாகும். அதுமட்டுமல்ல; காங்கிரஸின் தேசபக்தியின் அளவுக்கும் புத்திசாதுர்யத்தின் அளவுக்கும் ஒரு சின்னமாகவும் இருந்தது. அத் தீர்மானத்தைச் சர்க்கார் அங்கீகரித்திருந்தால் இந்திய அரசியலின் போக்கே தலைகீழாக மாறிவிட்டிருக்குமல்லவா? ஆனால் அடிமைப்பட்டு விடுதலைக்குப் போராடும் ஒரு தேசம், அதன் எஜமானர்கள் இழைக்கும் தவறுகளாலேயே விருத்தியடைய வேண்டுமென்பது விதியாக இருக்கிறதே, என் செய்வது!

"சி. ஆர்."— இதுதான் ராஜாஜியின் பக்தர்கள் அவருக்கு இட்ட அன்புப் பெயர்; அவருடைய புத்தி சாதுர்யத்தின் மேன்மையை மெச்சி இச் சுருக்கிய பெயராலேயே அவரை அன்புடன் அழைப்பர். ராஜாஜி அரசியலில் சாமர்த்தியத்தினால்தான் தலைவராக விளங்குவதாகக் கருதிவிடக்கூடாது. அந்தச் சாமர்த்தியத்தை அகற்றி நோக்கினும், அவர் தலைவராகவே இருப்பார்."

பம்பாய் கா. கமிட்டிக் கூட்டத்தில் தீவிரவாதிகளும் மற்றும் சிலரும் ராஜாஜியைப்பற்றித் தவறான அபிப்பிராயங்கொண்டு, கடுமையாகவும் நியாயமற்ற முறையிலும் அவரைத் தாக்கிப் பேசியது கண்டு காந்திஜி வருந்தினார்.

தம்முடைய முன்னைய அபிப்பிராயமே மற்றவர்களை இவ்வளவு தூரம் இட்டுச்சென்றது என்றறிந்து, காந்திஜீ அதற்குப் பரிகாரமாக, 22–9–40 "ஹரிஜன்" இதழில் தமது அபிப்பிராயத்தை ஒளிவு மறைவின்றி எழுதினார். அதில், 'ராஜாஜீ தைரியமாகவும் சரியான முறையிலுமே எல்லாக் காரியங்களையும் செய்திருக்கிறார்; நான்தான் தவறி நடந்திருக்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்குப் பதிலாக ராஜாஜீ, காந்திஜீக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். காந்திஜியும் ராஜாஜியின் பெருந்தன்மையான மனோபாவத்தை மெச்சி அதற்குப் பதில் எழுதினார்.

காந்திஜியின் கட்டுரை

"ராஜாஜியை நான் நன்றாக அறிவேன். அவர் எதற்கும் பிறர் ஆதரவை எதிர்பார்க்கக்கூடியவரல்லர். அவர் மிகவும் பரந்த மனோபாவம் வாய்ந்தவராதலால், எந்த அபகாரத்தையும் பொருட்படுத்த மாட்டார். அவர் ஹாஸ்யச்சுவை நிறைந்தவராக இருப்பதால், தம்மைப் பற்றிய எந்தப் பரிகாசத்தையும் சந்தோஷமாகவே ஏற்றுக்கொள்ளும் சுபாவமுடையவர். ஆகையால் என்னுடைய திருப்திக்காகவே இந்த விஷயத்தை வெளியிடுகிறேன்.

"நான் ராஜாஜியைத் தூண்டிவிடாமலிருந்தால், அவர் தம்முடைய தீர்மானத்தைப் புதிய டில்லியில் கொண்டு வந்திருக்கமாட்டார் என்று நான் பொதுமக்களுக்குச் சொன்னேன். அஹிம்சா தத்துவத்தை உபயோகிக்கும் முறையைப் பற்றியும், அதன் உள்-கருத்தைப்பற்றியும், நான் நினைப்பது தவறு என்றும், அவர் சொல்லுவதுதான் சரி என்றும் அவர் வற்புறுத்திச் சொன்னபொழுது அவருடைய உண்மை மனோபாவத்தையும், அவருடைய தீர்ப்பில் எனக்கு இருந்த நம்பிக்கையையும் உத்தேசித்து நான், அஹிம்சா தத்துவ முறையைப்பற்றி அர்த்தம்

செய்வது தவறு என்று சந்தேகப்படக்கூடிய வகையில் அவரைத் தம் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தும்படி நான் செய்தேன். இவ்விஷயத்தில் நான் அதைரியத்தைக் காண்பித்ததுடன், அவரிடமும் நியாயமற்ற முறையில் நடக்க வேண்டியதாயிற்று. உண்மையில் பலவீனமாக இருப்பவன் நியாயமாக நடப்பது அகஸ்மாத்தான காரியமே. அஹிம்சா முறையைக் கைப்பற்றிய பலசாலி அநியாயமாக நடப்பதும் அகஸ்மாத்தான காரியமே. ராஜாஜியிடம் நான் நியாயமாக நடந்துகொள்ளவில்லை. ஏனென்றால், அவரை அன்பற்ற முறையில் தாக்குவதற்கும், அவர் பரிகாசம் செய்யப்படுவதற்கும் நான் அவரைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்டேன். இதனால் காங்கிரஸிற்கு ஒரு கெடுதலும் ஏற்படவில்லை என்றாலும், நான் தவறாக நினைத்திருந்த விஷயம் சீர்திருத்தப்பட்டு விட்டபோதிலும், ஒரு பெரிய தலைவரின் வேலையைத் திடீரென்று கெடுப்பது நல்லதல்ல. இன்னமும் ராஜாஜி தம்முடைய அபிப்பிராயந்தான் சரி என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் அபிப்பிராயம் ஆமோதிக்கப்பட்டிருந்தால், இப்பொழுது நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள தீர்மானம் இந்த உருவைப் பெற்றிராது. நான் இன்னமும் காங்கிரஸுக்கு வெளியில் தான் இருந்துகொண்டிருப்பேன். டில்லித் தீர்மானம், வர்தாத் தீர்மானத்தின் விளைவாக வருவதற்கு முன்னமேயே நான் காங்கிரஸை விட்டு விலகி விட்டேன்.

ராஜாஜியிடம் மட்டுமின்றிக் காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டியிடங்கூட நான் நியாயமாக நடந்துகொள்ளவில்லை. ஏனெனில், நான் பிடிவாதமாக இருந்திருந்தால், வர்தாத் தீர்மானங்கூட நிறைவேறியிராது. சத்தியாக்கிரக தர்மத்துக்கும், அதன் தத்துவங்களுக்கும் கர்த்தா நான்தான் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதால், அந்த விஷயங்களை ஓட்டுக்கு விடக்கூடாது. அவைகளைப்பற்றி

என் சகோதரத் தலைவர்கள் நன்றாக விவாதித்து அவை கள்மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயம் சரி என்று என்னை நம்பும்படி செய்ய முயலலாம். அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டால் சத்தியாக்கிரக யுத்தத்தின் கர்த்தா என்கிற ஹோதாவிலும் சத்தியாக்கிரக யுத்தத்தின் சேனாதிபதி என்கிற ஹோதாவிலும் என்னுடைய தீர்ப்பே ஒப்புக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

"என்னை அந்த இயக்கத்திலிருந்து விலக்குவதன் மூலமே என் சிநேகிதர்கள் என் யோசனையை நிராகரிக்க முடியும். வர்தாவில் அவர்கள் அப்படிச் சொல்லியே என்னை விலக்கினார்கள். ஆனால் நான் விலக வேண்டுமென்கிற அர்த்தம் அவர்கள் வார்த்தைகளில் தொனிக்கவில்லை. என்னை விலக்குவதற்கு அவர்கள் விரும்பவில்லை. நானே அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி என்னை விலக்கிக் கொண்டேன். என்னுடைய பலவீனம் வார்தாவிலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒரு பெரிய நெருக்கடி ஏற்பட்ட பொழுது அது யாருடைய அதிகாரத்துக்குட்பட்டது என்கிற விஷயத்தை நான் கிளப்பியிருக்க வேண்டும். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி நன்றாக அறிந்த நிபுணனும் அதை நடத்தவேண்டியவனாகவும் இருக்கிற நான் அந்த விஷயத்தைப்பற்றித் தீர்மானிக்கக் காரியக் கமிட்டிக்கு அதிகாரமில்லை என்று தெரிவித்திருக்க வேண்டும்.

"அதிகார எல்லையைப்பற்றி என் அபிப்பிராயத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. என்பது எனக்குத் தெரியும். அது தீர்மானத்துக்கும் வரவில்லை. இப்பொழுது தேசத்திற்கு முன்பு வெளிவந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானம் விவாதத்திற்கு வந்த பொழுது கமிட்டி முன்பு நான் இந்த விஷயங்களை வெளிப்படுத்தியதை என்னுடைய மதிப்புக்குரிய சக

ஊழியருக்காக நான் இங்கே பிரசுரம் செய்துள்ளேன்.

"சென்ற வர்தாக் கூட்டத்தில் நடைபெற்ற அங்கத்தினர்களின் தொடர்ச்சியான நிகழ்ச்சிகள் மூலம் இந்தத் தீர்மானம் முடிவாக நிறைவேறி யிருக்கிறது. ஆகவே நாம் ஒரு தேசிய விபத்திலிருந்து தப்பித்துவிட்டோம். இந்தத் தீர்மானமுடிவிற்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சரியானபடி ஆதரவு அளித்தால் இந்தியாவுக்கு எப்பொழுதுமில்லாத புதிய நிலைமை ஏற்படுவதுடன் கூடியசீக்கிரத்தில் இந்தியா தன் லட்சியத்தை அடைந்துவிடுமென்பது நிச்சயம். நான் நினைப்பது சரியா இல்லையா என்பது காலக்கிரமத்தில்தான் தெரியும். இது ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; காரியக் கமிட்டியின் அதிகார எல்லையைக் குறித்து நான் கொண்டுள்ள அபிப்பிராயத்தை வாசகர்கள் ஒப்புக் கொள்ளும்படி செய்வதற்காக இந்தக் கட்டுரை வரையப்படவில்லை. என்னுடைய பிழையை உணர்த்துவதற்காகவே அந்த விஷயம் இங்கே பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தன் சக ஊழியரின் அபிப்பிராயம் சரியென்று - சரியாக இருக்கலாம் என்று அல்ல - நன்ருகத் தெரிந்துகொண்டாலொழிய ஒரு சேனுதிபதி தன் அபிப்பிராயத்தை விட்டுக் கொடுப்பது அபாயகரமானது; ஆகவே ராஜாஜி செய்தது சரி என்றும் நியாயமென்றும் அதன் பிழைக்கு நான் தான் ஜவாப்தாரி என்றும் நான் சொல்லுகிறேன்.

"முஸ்லீம்களுக்கு ராஜாஜி விடுத்த யோசனையைப் பற்றியும் நான் இம்மாதிரியே அபிப்பிராயப்படுகிறேன். அதை ஆதரிப்பதற்காக நான் இந்த விஷயங்களை வெளியிடவில்லை. புனு தீர்மானத்தில் உண்மையான தத்துவம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால் ராஜாஜியின் யோசனை தைரியமான யோசனை என்றே தோன்றும். இந்திய முஸ்லிம்களின் சலுகையைப் பெற்ற பெரிய ஸ்தாபனமென்றே

நாம் முஸ்லிம் லீகைப்பற்றி நினைக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் இதைப்பற்றி ஏற்கனவே கவனித்திருக்கிறது. இன்னமும் காங்கிரஸ் முஸ்லீம் லீகைப்பற்றி அவசியம் கவனிக்கப் போவதாக நான் நம்புகிறேன். நமது அபிப்பிராயப்படி ஜின்னு தவருக நடந்ததாக இருந்தபோதிலும், நம்முடைய விஷயங்களில் நாம் விரும்புவதுபோல் அவருடைய விஷயத்திலும் அவர் யோக்கியமாக நடந்து கொள்ளுகிறதாக நாம் நம்பவேண்டும். யுத்த மேகங்கள் மறைந்த பிறகு இந்தியா சுயேச்சை பெற்றவுடன் முகம்மதியரையோ, கிறிஸ்தவரையோ, பார்ஸிக்காரரையோ, சீக்கியரையோ, காங்கிரஸில் இல்லாத வேறு யாரையோ, இந்தியாவின் பிரதம மந்திரியாகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் வரவேற்கக் கூடும். ஆகவே ராஜாஜியின் யோசனை இதைத்தான் வெளியிட்டது என்பதில் பிசகில்லை. அவரைக் குறை கூறுகிறவர்கள் நிதானமாகக் கவனித்தால் அவருடைய யோசனையில் இதைத்தான் தெரிந்து கொள்வார்கள். பொதுநல ஊழியரைப்பற்றிச் சந்தேகிப்பது பிசகு. அதுவும் ராஜாஜியைப் போன்ற மனப்பான்மை யுடையவர்களைச் சந்தேகிப்பது மிகவும் பிசகு. இந்தத் தப்பு அபிப்பிராயத்தினுல் அவருக்கு நஷ்டம் ஒன்றுமில்லை. ஆனுல் தேசத்தின் உண்மையான பொது ஊழியரைச் சந்தேகித்து அவருடைய வேலைகளை இழப்பதனுல் தேசத்திற்குத் தான் கெடுதல் நேரிடும். ஆகவே அடிப்படையான சுதந்தரத்திற்காகக் காங்கிரஸில் ஒரு பெரிய அஹிம்சா யுத்தத்தை ஆரம்பிக்கக்கூடுமாதலால், காங்கிரஸ்காரர்கள் கடுமையானதும் அவசரப்பட்டதும் நியாயமில்லாததுமான அபிப்பிராயங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் தங்களைத் தடைப்படுத்திக் கொள்வது அவசியம்.''

இந்தக் கட்டுரை சம்பந்தமாக ராஜாஜி காந்திஜிக்கு எழுதிய கடிதம் அடுத்த வார 'ஹரிஜனி'ல் வெளியானது. விவரம் வருமாறு:—

" அன்புள்ள காந்திஜிக்கு,

தாங்கள் செப்டம்பர் மாதம் 22-ந்தேதி பத்திரிகைக்காக எழுதிய தலையங்கத்தின் கையெழுத்துப் பிரதியை ஸ்ரீ சந்திர சங்கர் உதவியால் நான் புனாவிலிருந்தபோது பார்த்தேன். தாங்கள் அந்தக் கட்டுரையை எழுதியதன் காரணம் இன்னதென்ன எனக்கு நன்றாக விளங்குகிறது. ஆனால் அந்தக் கட்டுரையை வெளியிடாமல் நிறுத்தியிருக்கவேண்டும், அல்லது ஒரு குறிப்பையும் சேர்த்து வெளியிட்டிருக்கவேண்டும். இப்போது அது பத்திரிகையில் வெளியாகிவிட்டதால் நான் என் நிலையைச் சரியாக வெளியிடக்கூடுமென்று நினைக்கிறேன். என்னைத் தாங்கள் கேவலப்படுத்திவிட்டதாக நான் நினைக்கவேயில்லை. புனா தீர்மானத்தைப் பம்பாயில் தாக்கிப் பேசியதற்காக நான் அன்று வருத்தமடையவும் இல்லை. அந்த நிலைமையில் எது சரியென எங்களுக்குத் தோன்றியதோ அதையே புது தீர்மானத்தில் சொல்லியிருந்தோம். அந்தத் தீர்மானத்துக்குப் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இணங்கவில்லை. அதனால் அந்த யோசனை கைவிடப்பட்டது. அதைக் கொண்டு அப்போதிருந்த காரணங்கள் சரியல்லவென நினைக்கக்கூடாது. இந்தியாவிலுள்ள அறிவாளிகள் அனைவரும் புனா தீர்மானத்தை வரவேற்றார்கள். தாங்கள் மட்டும் அதைத் தவறெனக் கருதினீர்கள். ஏனெனில் யுத்தத்தில் சம்பந்தப்பட அத்தீர்மானம் இடங்கொடுத்ததாலேயே. இந்தியப் பாதுகாப்புக்காகவே யுத்தத்தில் கலப்பதாக விருந்தாலும் சரியே. புனா தீர்மானத்தைப் பிரிட்டிஷார் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்றும், நாம் பிரிட்டனோடு ஒத்துழைக்க வேண்டியிருக்கும் என்றும், அது தங்களுக்குச் சம்மதமாக இருக்காதென்றும் கருதி சிலர் அஞ்சினார்கள். சிலர் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒரு யோசனையை வெளியிடுவது அவமானம் எனக் கருதுகிறார்கள்; இன்னும் சிலர் குழப்பம் அதிகரிக்க வேண்டு

மென்றும் அப்போது நமது நாட்டின் பிற்கால நிலை சீர்ப்படுமென்றும் கருதுகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் அவ்விதக் குழப்பத்தை அடக்கக்கூடிய காரியங்களை எதிர்ப்பார்கள். இத்தகையவர்கள் போக, நாட்டிலுள்ள பெரும்பகுதியினரான அறிவாளிகள் புனாவில் வெளியிட்ட யோசனையை மிக்க உற்சாகத்துடன் அங்கீகரித்தனர்.

"தாங்கள் இப்போதிருந்தே காங்கிரஸை யுத்தமே சம்பவிக்கக்கூடாத ஒருநிலைமை ஏற்படுவதற்கு உழைக்கச் சொல்லுகிறீர்கள். நமது தேசிய லட்சியத்துக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தாங்கள் கருதுகிறீர்கள். ஆகவே, தாங்கள் இந்த யுத்தத்தில் எவ்விதக் காரணங் கொண்டும் கலந்துகொள்ளக் கூடாதெனக் கருதுகிறீர்கள்.

"நானுந்தான் உலகில் சமாதானம் ஏற்படவேண்டுமெனவும், யுத்தம் சீக்கிரத்தில் ஒழியவேண்டுமென்றும் கோருகிறேன். இதற்கு வழி என்னவென்றால் சர்வ தேச ஒத்துழைப்பு உணர்ச்சி ஏற்படும்படி அறிவு வளர வேண்டும். ஒருவர் நோக்கத்தையும் அவாவையும் கெடுக்க இன்னொருவர் மாறுபட்ட மார்க்கங்களை அநுஷ்டிப்பதால் அக்காரியம் கைகூடாது. பிரிட்டிஷார் புனா தீர்மானத்தை ஏற்க மறுத்துவிட்டதால் நாம் யுத்தத்தில் ஈடுபடாமல் காப்பாற்றப்பட்டதாகக் கருதித் தாங்கள் சந்தோஷிக்கிறீர்கள் ஆனால் அவ்வித உணர்ச்சி எனக்கு இல்லை.

"புனா தீர்மானம் தவறாக இருக்கிறதென்ற காரணத்தைக் கொண்டு நான் பம்பாய்த் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கவில்லை. நான் பின்கண்ட காரணங்களை முன்னிட்டு அத்தீர்மானத்தை ஆதரித்தேன்.

"இந்தியரைக் கேட்காமல் இன்னொரு தேசத்துடன் இந்திய மக்கள் போர் தொடுத்திருப்பதாகப் பிரிட்டிஷார் தெரிவிப்பது தவறாகும். யுத்தமென்றால் கொஞ்சம் பணம் கொடுப்பது, யுத்தத் தளவாடங்களை உற்பத்தி செய்வது

என்று மட்டும் அர்த்தமல்ல. லண்டனில் நிகழ்வது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இங்கே சுலபமாக ஏற்படக்கூடும். அந்த நிலையிலிருந்தே இதனைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 40 கோடி மக்களைக் கேட்காமலே அவர் விருப்பத்திற்கு மாறுகவோ அத்தகைய நிலைமைக்கு உட்படுத்தக்கூடாது. யுத்தத்தில் சேராமலும் அவசியமான அளவுக்குமேல் யுத்தம் பரவும்படி செய்யாமலும் நாம் பிரிட்டிஷ் கட்சியின் நியாயத்தை அங்கீகரிப்பது சாத்தியமாகும், அமெரிக்கா பிரிட்டனுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்புக் கூறலாம். ஆனால் அமெரிக்கா யுத்தத்தில் சேர மறுக்கிறது. சீனாவின் கட்சியில் நியாயமிருந்தபோதிலும் சீன - ஜப்பானிய யுத்தத்தில் நாம் சேரவில்லை. புனா பிரேரணை சுயமரியாதைக் கிணங்கிய முறையில் நாம் யுத்தத்தில் கலக்கும்படி செய்ய முயன்றது. அது நமது தலையீட்டைப் பலனுள்ளதாகவும் செய்ய முயன்றது. ஆனால் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டார் அந்தப் பிரேரணையை நிராகரித்து விட்டார்கள். இதனால் இந்தியா யுத்தத்தில் கலக்க முடியாதென மறுக்க உரிமை பெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்தியா சுயேச்சையான அந்தஸ்து இல்லாத ஏகாதிபத்திய நாடு என்ற ஹோதாவில் யுத்தத்தில் கலக்கும்படியும் அதற்கு உதவி செய்யும்படியும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது. யுத்தத்தில் சேருவதா, அன்றி நடுநிலைமை வகிப்பதா என்பதைத் தெரிந்தெடுக்க இந்தியாவுக்கு உரிமை இல்லை. இந்தியா தனக்கு வலுவில் உதவி செய்வதாகப் பிரிட்டன் கூறிவருகிறது. யுத்தத்தில் கலக்கக்கூடாதென்று பிரசாரம் செய்கிறவர்கள் சிறையிலிடப்பட்டு அடக்கப்படாமலிருந்தால் பிரிட்டனின் கூற்று நியாயமானதெனக் கூறலாம். அல்லது அதற்குள்ள ஆட்சேபத்தை எவ்வளவு தூரம் குறைக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைத்துவிடும். அப்படிச் செய்தால் யுத்தத்தில் கலக்கக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்யவேண்டிய

போதிலும் இந்தியாவில் கிடைக்கும் ஒத்துழைப்பு உண்மையிலேயே வலுவில் மனப்பூர்வமாகக் கிடைக்கும் ஒத்துழைப்பு என்று கூறமுடியும். இந்திய மக்களைத் தங்கள் சம்மதமின்றித் தற்கால யுத்தக் கொடுமைகளுக்குள்ளாக்கும்படி இழுத்துவிடும் குற்றத்தைக் குறைப்பதற்காக இப் பிரசார சுதந்தரமேனும் அளிக்கப்பட வேண்டும்.

இக் கடிதம் பற்றி காந்திஜி வெளியிட்ட அபிப்பிராயம் வருமாறு:

"ராஜாஜி கேலிசெய்வதைப் பொருட்படுத்துபவராக இருந்தால் அவர் ராஜாஜியாகவே இருக்க முடியாது. அவரது மனோபாவத்திலிருந்து பார்க்குமிடத்து அவரது நிலை சற்றும் அசைக்க முடியாததாகும். ஆனால் அது 20 வருஷமாக காங்கிரஸ் செய்த வேலையை மறுக்கிறதென்பது இல்லாமல் போகாது. புனா சமிக்ஞையை ஏற்று நடந்திருந்தால் காங்கிரஸ் சமாதான மனோபாவத்துடன் இல்லாமல் திடீரென்று யுத்த மனோபாவத்தை மேற்கொண்டிருக்கும். ராஜாஜிகூட இதனைச் சாதித்திருக்க முடியாது. ஆனால் அதெல்லாம் கழிந்துபோன விஷயமாகும். நான் எனது பிழையை ஒப்புக்கொண்டு எழுதியவற்றிற்கும் ராஜாஜியின் குறிப்புக்கும் எவ்விதத்திலும் அது பொருத்தமானதல்ல."

இதனிடையே ராஜாஜி இந்திய அரசியல் நெருக்கடி சம்பந்தமாக, அவ்வப்போது வைஸ்ராயும், இந்தியா மந்திரியும் வெளியிட்டுவந்த அறிக்கைகளுக்கும், செய்து வந்த பிரசங்கங்களுக்கும் சரியான பதிலளித்து, இந்திய மக்களின் அபிப்பிராயத்தை உலகுக்குத் தெரிவித்து வந்தார். 1940-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாத மத்தியில் இந்தியா மந்திரி கர்னல் அமெரி, வைஸ்ராய்க்கும் புதிய அதிகாரமளிக்கவேண்டி, காமன்ஸ் சபையில் ஒரு மசோதாவைப் பிரேரணை செய்து நிறைவேற்றினர்.

அதைப் பலமாகக் கண்டித்தவர்களில் ராஜாஜியும் ஒருவர். கர்னல் அமெரியின் மசோதாவைப்பற்றிய அவரது அபிப்பிராயத்தில் ராஜாஜியினுடைய அரசியல் நிபுணத்துவம் நன்கு பிரதிபலிக்கிறது. அவ்வபிப்பிராயம் பின்வருமாறு :—

"சாம்ராஜ்ய நாடுகளை ஜெர்மன் கொடுமை அதிகமாகத் தாக்குவதால் ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையின் சகஜமான விளைவே புதிய இந்திய மசோதா. இரண்டு சாம்ராஜ்ய நாடுகளில் மத்தியமான பாகங்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குடியேற்ற நாடுகள் ஏதாவதொரு கொள்கையைப் பின்பற்றி நடக்க இப்பொழுது விரைகின்றன, தென்னாப்பிரிக்கா, கானடா மற்றும் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்த இதர சுயாட்சி பெற்ற குடியேற்ற நாடுகளும் உள்நாட்டு நிர்வாகத்தையாவது நடத்திக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்தியாவோ வேண்டுமென்றே ஒருவகையான ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆட்சிக்கு, குறைந்தது சென்ற 50 வருஷங்களாகவாவது, யாதொரு அவசியமும் இல்லை. அந்தக் கொடுமை இப்பொழுதுதான் நன்கு புலனாகிறது. தன்னைத்தானே காத்துக்கொள்ள இந்தியா வழியற்றதாக இருக்கிறது. இந்தியாவிற்கென ஒரு தேசிய சர்க்காருமில்லை. கண்ணைக் கட்டிக் காட்டில் விட்டுவிட்டால் எப்படியிருக்குமோ அதே நிலையில்தான் இருக்கிறது இப்பொழுது இந்தியா. ஆனால் நாம் திக்கற்றவர்களல்ல என்ற உணர்ச்சியை மக்கள் மனத்திலேயே ஊட்டச் சென்ற 20 வருஷங்களில் காந்திஜி சிறிது சேவை புரிந்திருக்கிறார். ஆனால் அவ்வளவுதான்; அதற்குமேல் ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

"இந்தியா சம்பந்தமான சகல அதிகாரமும் இப்பொழுது ஒரு தனிப்பட்டவரின் முடிவுகளையே பொறுத்திருக்கிறது. இதில் ஒரு விஷயத்தை நாம் மனத்தில்

கொள்ள வேண்டும். அதாவது ஹிட்லர், முஸோலினி க்ராம்வெல், நெப்போலியன் இவர்களைப்போல் இந்திய ராஜப்பிரதிநிதி, நிலைமைக்குத் தக்கவாறு நடந்து கொள்ளக் கூடியவரல்லர்.

"யுத்தம் ஆரம்பித்தது முதல் நாம் ஓயாமல் கூச்சலிட்டு வருகிறோம். அது என்ன? ஜனங்களின் ஆதரவு துளிக்கூட இல்லாமல் இந்தியாவில் எதேச்சாதிகாரம் தாண்டவமாடுவதன் கொடுமையை நாம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். பிரிட்டிஷ் மகாஜனங்களும், பார்லிமெண்டும், மந்திரிகளும் இப்பொழுது அதிகாரமற்றவர்களாக ஆகி வருகின்றனர். இதற்கு ஒரு காரணம் அவர்களுக்குள்ள இதர அலுவல்கள்; இரண்டாவது காரணம் போக்குவரத்துகளில் ஏற்பட்டுவரும் கஷ்டங்கள்.

"அமெரியின் மசோதா ஒரு பதிலாக இருக்க முடியாது. துரிதமாகப் பெருகிவரும் தனித்த தன்மையில் ராஜப்பிரதிநிதி அதிகாரத்தை நடத்தித்தான் ஆகவேண்டும். பொதுமக்களின் ஆதரவு இல்லாமல் மாத்திரமல்ல; அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்துக்கு விரோதமாகவும் அவர் நிர்வாகத்தை நடத்தியே ஆகவேண்டும். இத்தகைய நிலைமையில் இந்தியர் எவரும் கவலை கொள்ளாமலிருக்க முடியுமென்று நான் எண்ணவில்லை."

உலகத்தில் ஜனநாயகத்தையும், சுதந்தரத்தையும் நிலைநாட்டுவதற்காகவும், சிறு தேசங்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவுமே யுத்தம் செய்வதாகவும், ஐரோப்பாவிலும் உலகிலும் ஒரு புதிய சகாப்தத்தை யுண்டாக்கி மனித வர்க்கத்துக்கு நன்மை செய்யப்போவதாக ஒருபுறம் கூறிவரும் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியா விஷயத்தில் மட்டும் விபரீத மனோபாவங் காட்டித் தவறான வழியில், நடந்து, அரசியல் நெருக்கடியை நீளவிட்டுக் கொண்டிருக்கும் விசித்திரத்தை ராஜாஜி எங்கே போனாலும் எக்கூட்டத்திலும் கண்டித்துப் பேசிவரலானார்.

பின்னர் மகாத்மா காந்தி, மந்திரி பதவி வகித்தவர்களையும், சட்டசபைகளில் அங்கம் வகித்தவர்களையும், மற்றும் பொறுப்புள்ள ஸ்தாபனங்களில் இருந்தவர்களையும், தாம் தொடங்கியிருக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் சத்தியாக்கிரகத்தில், கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கட்டளையிடவே, ராஜாஜி தமிழ் நாட்டில் சத்தியாக்கிரகத்தைச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டி, தகுந்த ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்யலானார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவருக்கு இவ்வகையில் வேண்டிய உதவிபுரிந்தார். தமது அத்யந்த நண்பரான டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜனை முதல் முதலாகச் சத்தியாக்கிரகஞ் செய்ய வைத்து மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டச் செய்தார். டாக்டர் ராஜனைத் தொடர்ந்து, திருச்சி பி. ஆர். தேவர், பட்டுக்கோட்டை நாடிமுத்துப் பிள்ளை, டாக்டர் சுப்பராயன் தம்பதிகள், ஸ்ரீ கே. வெங்கடசாமி நாயுடு போன்ற சுகபுருஷர்களும், செல்வவந்தர்களுமெல்லாம் சத்தியாக்கிரகம் செய்து சிறைபுகுந்தார்களென்றால், ராஜாஜியின் அரிய உபதேசமும் தியாக உணர்ச்சியுமே அதற்குக் காரணமாகும். இவ்விதம், தமிழ்நாட்டில் சத்தியாக்கிரகம் ஒழுங்காக நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்தபின், ராஜாஜி தாமும் சிறை புகுவதற்குத் தயாரானார். அதற்குமுன், அவர் காங்கிரஸ் மாளிகை மைதானத்தில் ஸ்ரீ சாம்பமூர்த்தி தலைமையில் ஸ்ரீ சத்தியமூர்த்தி இந்தியா சட்ட சபையில் நடந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி பேசிய ஒரு மாபெருங் கூட்டத்திற்கு விஜயஞ்செய்து, சென்னை நகர மக்களுக்கு மகாத்மாவின் சத்தியாக்கிரகத் தத்துவத்தை எடுத்துரைத்து, மக்களிடம் பிரியா விடை பெற்றுக்கொண்டார். அச்சமயம் அவர் செய்த அரிய பிரசங்கம் பொன் எழுத்துக்களால் பொறித்துப் போற்றத் தக்கதாகும். அதைக் கீழே தருகிறோம்.

"உலகத்துக்கே ரொம்பப் பெரியதான பிரச்னை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை நாமே ஒப்புக்கொள்கிறோம். அப்படியிருக்க, இவ்வளவு பெரிய யுத்தம் நடந்துகொண்டிருக்கையில் இவ்வளவு அசந்தர்ப்பமான நிலைமை இந்தியாவில் ஏன் ஏற்பட்டது? இந்த நிலைமை தேசத்தில் ஏற்பட்டது தவறு என்பதில் சந்தேகமில்லை. இதை நாமும் ஒப்புக்கொள்கிறோம்; ஆங்கிலேயரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். இது யார் தவறு என்பதுதான் கேள்வி. சாந்தமே உருவான மகாத்மாவுக்கும் பிரிட்டனுக்கும் ஏன் இந்த மனஸ்தாபம்? அவர்கள் பேரில்தான் தவறு என்பது எனக்குத் தெரியும். பிற்காலத்தில் இந்திய சரித்திரத்தில் இப்படித்தான் எழுதப்படும்.

"இந்தியாவின் கோரிக்கை என்ன? சுதந்தரம் பெறத் தனக்குள்ள உரிமையை ஒப்புக்கொள்ளும்படி இந்தியா கேட்டது. 'நமக்குக் கவலை நம்முடைய தேசத்தைப் பற்றி; உங்களுக்குக் கவலை உங்கள் தேசத்தைப்பற்றி; ஆகையால் எங்கள் தேசத்தைப் பாதுகாக்க எங்கள் ஆட்சியை ஏற்படுத்துங்கள்' என்று சொன்னோம். இதற்காகப் புதிய தேர்தல்கூட நடத்தச் சொல்லவில்லை. 'உங்கள் இஷ்டப்படி ஏற்படுத்தியிருக்கும் மத்திய சட்டசபைக்குப் பொறுப்புள்ள சர்க்காரை ஏற்படுத்துங்கள்' என்று சொன்னோம். அதற்கு அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. நம்முடைய சண்டையெல்லாம் இங்கிலீஷ் வாய்க்காலிலேயே நடப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏதேதோ கதைகளை எல்லாம் சொல்கிறார்கள். நேராகப் பதில் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. இதற்காகத்தான் நாம் போராடுகிறோம்.

"இந்தச் சத்தியாக்கிரகம் என்ன பிரச்னையை முன்னிட்டு நடக்கிறது என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். எந்தப் பிரச்னைக்காக நடக்கிறதென்பது தெளிவாக இல்லை என்கிறார்கள் சிலர். யுத்தத்துக்குப் பிரிட்டிஷ்காரர்கள்

சொல்லும் பிரச்னையைவிட நாம் நமது சத்தியாக்கிரகத்துக்குச் சொல்லும் பிரச்னை மிக மிகத் தெளிவாயிருக்கிறது. நமது பிரச்னை இதுதான். இந்தக் காலத்து யுத்தம் பழைய யுத்தங்களைப்போல் அல்ல. ஆண், பெண் குழந்தைகள் எல்லோரும் இதில் மடிகிறார்கள்; ஆகவே இதில் நாம் யோசித்துத்தான் சேரவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு, நமக்கு அவர்கள் இடங்கொடுக்கவில்லை. இங்கிலீஷ்காரர்கள்தான் யோசித்து யுத்தத்தில் சேர்ந்து இருக்கிறார்களே, அவர்களுடன் நாமும் சேர்ந்தால் என்ன? என்று சிலர் கேட்கிறார்கள். அப்படித்தான் சேரலாமென்றால், நம்மைக் கேட்கவாவது செய்தார்களா? சரி, அப்பொழுதுதான் கேட்கவில்லை. இப்பொழுது அசெம்பிளியில் கேள்வி கேட்டார்களே! என்ன பதில் கிடைத்துவிட்டது? அப்புறமும் என்ன செய்கிறார்கள்? ஏதாவது மாறுதல் உண்டா? இல்லை. நம்மை அவர்கள் அலட்சியம் செய்கிறார்கள்; நம்மை மனிதர்களாகவே கருதவில்லை. அதனால்தான் எதிர்ப்பு. இதுதான் நமது சத்தியாக்கிரகப் பிரச்னை.

"நாம் 40 கோடிப் பேரும் சேர்ந்தால் 10 பிரான்ஸ் சேர்ந்ததுபோலாகுமே என்று சொன்னோம். அதை அவர்கள் கேட்கவில்லை. நமது யோசனையைத் தள்ளிவிட்டார்கள். இதற்கு உண்மைக் காரணமென்ன? அதை ஜின்னாவே சொல்லிவிட்டார். அதிகாரத்தை இந்தியர்களிடம் மாற்ற அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லை. இந்த விஷயத்தில் ஜின்னாவே முடிவு சொல்லிவிட்டதால் அதை 'வசிஷ்டர் வாக்கு' என வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த இரண்டு காரணங்களுக்காகத்தான் சத்தியாக்கிரகம் நடக்கிறது.

"இந்தச் சத்தியாக்கிரகத்தில் எல்லோரும் ஜெயிலுக்குப் போகக்கூடாது. மகாத்மாஜி குறிப்பிடுபவர்கள்தாம்

போகலாம். அவசரப்பட்டு எதையும் செய்யக்கூடாது. நல்ல ஏரியிலுள்ள ஜலத்தில் காலை வைத்துச் சேற்றைக் கலக்கிவிட்டால், நீரைக் குடிக்க முடியாது. நிதானமாகக் காரியம் செய்தால் சுத்தமான நீரைக் குடித்து சுதந்தர தாகத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம்.

"இந்தியாவின் எல்லை ரப்பரைப்போல் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக நீண்டுகொண்டே போய் இப்பொழுது இங்கிலீஷ் வாய்க்காலுக்கருகில் சென்றுவிட்டது. அப்படி இங்கிலாந்தும் இந்தியாவும் ஒன்ருகப் போய்விட்டாலும், இந்திய மக்களே பெரும்பான்மையோர் ஆகையால், இந்தியர்தாம் இங்கிலாந்தையும் ஆளும்படியாக விருக்கும்."

கடைசியாக ராஜாஜி, 1940-ஆம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முதல் தேதியன்று, யுத்தக் கமிட்டியில் அங்கத்தினரான மேயர் வாசுதேவ முதலியாருக்கு, யுத்த முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டாமெனக் கூறிக் கடிதங்கள் எழுதித் தபாலில் அனுப்பினுர். மறுநாள் காலை, பத்திரிகைகளிலே இச்செய்தி வெளியானது. அத்துடன் ராஜாஜி கைது செய்யப்படலாமென்ற குறிப்பும் வெளியிடப்பட்டதால் பொதுமக்கள் பரபரப்பு அடைந்தனர். கைதாவது நிச்சயம் என்று தெரிந்ததும் சஞ்சலமுற்ற பொதுமக்கள், தியாகராயநகரில் பஸுலுல்லா ரோடிலுள்ள, ராஜாஜியின் பங்களாவை நோக்கித் திரள்திரளாகச் செல்லலாயினர். எல்லோர் முகத்திலும் கவலையும் ஆவலும் காணப்பட்டன. ராஜாஜியின் அரசியல் சகாக்களும், நண்பர்களும் வருவதும், சற்று உரையாடுவதும், திரும்பிச் செல்வதுமாக இருந்தனர்.

போலீஸார் எச்சமயம் வந்தாலும் தாம் செல்லத் தயாராக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன், தம்முடன் சிறைக்கு எடுத்துச் செல்லவேண்டிய படுக்கை முதலியவற்றை எடுத்துத் தயாராக வைத்திருந்தார்.

மக்கள் ஆவல் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக இருந்ததோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஏமாற்றமும் ஏற்பட்டது. பகல் கழிந்தும், போலீஸார் வந்தபாடில்லை. இரவு வந்ததும், சோதனைபோல, மழையும் பெய்ய ஆரம்பித்தது. கூட்டமோ கலைந்தபாடில்லை. இந்நிலையிலே, இரவும் கழிந்து மறுநாள் காலை சிறு தூற்றலுடன் புலர்ந்தது. அன்று ஜனக்கூட்டம் அதிகம். சுமார் எட்டரை மணிக்கு போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள் ஒரு லாரியில் வந்திறங்கி ஜனங்களை ஒரு புறமாக இருக்கச்செய்து, காவல் புரியலாயினர். ஜனங்களைக் கலைந்துபோகுமாறு ராஜாஜியே கேட்டுக்கொண்டார். சரியாக 9-50க்கு சென்னை, தெற்கு வட்டம், உதவி போலீஸ் கமிஷனர், ஸ்ரீ சையத் யூசப் அலி ராஜாஜி மாளிகைக்கு வந்துசேர்ந்தார். பத்து நிமிஷத்துக்கெல்லாம், ராஜாஜி தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொண்டு அவருடன் காரில் புறப்பட்டுவிட்டார். தம் குடும்பத்தாரிடமும், மற்றவர்களிடமும் ராஜாஜி விடைபெற்றுப்பிரிந்த காட்சி மனத்தை உருக்கும்படியாக இருந்தது. கார் புறப்பட்டது; ஜனங்கள் 'ராஜாஜிக்கு ஜே' என்று கூவினர்; காரின்மீது மலர்மாரி பொழிந்தனர் சிலர்.

சிறை செல்லுமுன் தமிழ் மக்களுக்கு ராஜாஜி கீழ்க் காணும் செய்தியை அளித்தார்:—

"ஜவாஹர்லால் நேருவும், வல்லபபாய் படேலும் சிறையிலிருக்கையில் இந்த யுத்தத்தில் பிரிட்டனுடன் இந்தியா தானகவே நிர்ப்பந்தமில்லாமல் சேர்ந்திருக்கிறது என்று நிரூபிப்பது சிரமமான காரியந்தான். இந்தியாவிலுள்ள வசதிகளைத் தமக்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வரம்பைக் குறைக்கக்கூடிய எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளாமலிருப்பதுதான் பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் கொள்கை என்பது இப்பொழுது வியக்தமாய் விட்டது. மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு (எந்த வகுப்பினர்

ஆயினும்சரி) ஆதிக்கத்தை மாற்றுவது பேராபத்து என்று அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். ஏதாவது ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி, அதிகாரம் மாற்றப்படுவதை அவர்கள் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

"இது அவர்களுடைய திடமான உறுதி என்பது இதுவரை எனக்குத் தெரியாமலிருந்தது. அவர்களுடைய மனத்திலிருப்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் நான் தவறிப் போனேன் என்பது இப்பொழுது தெரிகிறது."

"நான் வெறும் கனவு காண்பவனல்ல, முரட்டுப் பிடிவாதமோ, பிரிட்டனிடம் துவேஷமோ எனக்கு இல்லை. பொது வாழ்வில் பிரதாபம் அல்லது பொது மக்களின் வாழ்த்துக்குள்ள மதிப்பு இவைகளைப்பற்றிப் பிரமை எதுவும் எனக்கு இல்லை. நான் திடமாக ஊன்றி நடப்பவன், நம்மைக் கேவலமாக நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்."

"நான் சண்டைக்காரன் அல்ல. பொறுப்பும் அதிகாரமும் வகித்து அநுபவமடைந்தவன். சமாதானத்திற்காக, நியாயமான முயற்சிகளெல்லாம் செய்து பார்த்து விட்டுச் சலித்துப்போனேன். பிற நாட்டாரைப்போல் நாமும் சுதந்தரமாகவும் கௌரவமாகவும் வாழவேண்டுமென்றே சந்தோஷமாகச் சிறை செல்லுகிறேன். சாந்தமாகவும் உறுதியாகவும் இருப்போமானால் ஆண்டவன் அருள்வான்."

போலீஸ் கமிஷனரின் கார் பத்தேகால் மணிக்கு எழும்பூர் போலீஸ் கோர்ட்டை அடைந்தது. இதற்குள் ஏராளமான ஜனங்கள் அங்கே குழுமிவிட்டனர். கோர்ட்டுக்குள் போலீஸ் பந்தோபஸ்து பலமாயிருந்தது; பொது ஜனங்கள் உள்ளே விடப்படவில்லை. தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார், மாஜி மந்திரி எஸ். ராமநாதன், ஸ்ரீமதி ராதாபாய் சுப்பராயன், ராஜாஜியின் மூத்த புதல்வி, ஸ்ரீ ரகுராஜ பாரதி, ஸ்ரீமதி

ராஜம் பாரதி, ஸ்ரீ சி. எஸ். நாராயணசாமி ஐயர், ஜனுப் ஷாபி முகம்மது முதலிய தலைவர்களும், ஆந்திரத் தலைவர்கள் சிலரும் மட்டும், மண்டபத்தினுள் அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

தலைமைப் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்டிரேட் ஜனுப் அப்பாஸ் அலி முன்னிலையில் ராஜாஜி வழக்கு விசாரணை நடைபெற்றது. ராஜாஜி உள் நுழைந்ததும் அனைவரும் எழுந்து மரியாதை செய்தனர். அவருக்கு உட்கார ஆசனம் அளிக்கப்பட்டது. ராஜாஜி மாஜிஸ்டிரேட்டுக்கு வந்தனமளித்தார்; மாஜிஸ்டிரேட்டும் ராஜாஜிக்கு பிரதி வந்தனம் செலுத்தினர். பின்னர் வழக்கு விசாரணைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

முதலாவதாக, மேயரின் குமாஸ்தா ஸ்ரீ விசுவநாத முதலியாரும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டரும், சென்னை செக்ரடேரியட் குமாஸ்தா ஸ்ரீ வலியானந்த நாயனுர் ஆகியோரும் சர்க்கார் சார்பில் சாட்சியம் கூறினர். பின்னர் மாஜிஸ்டிரேட் ராஜாஜியை நோக்கி, "ஏதாவது சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். ராஜாஜியும் பின்வரும் வாக்குமூலத்தை வெளியிட்டார்.

"இந்தியாவில் சட்டசபைகளின் அபிப்பிராயம்என்னவென்று கேட்காமல் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவை யுத்தத்தில் இழுத்தது. இந்தியாவைவிடப் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் ஜனத்தொகை மிகக் குறைவாகவும், அதே சமயம் யுத்தத் தற்காப்புப் பலத்தில் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும் நாடுகள், யுத்தத்தில் வேண்டுமானால் நடுநிலைமையாக இருக்கலாம் என்று அந்த அந்த நாட்டின் இஷ்டப்படி நடக்க இடம் தரப்பட்டது. பிரதம மந்திரி என்ற ஹோதாவில் நான் இம் மாகாணத்தின் சட்டசபையை வழிகாட்டித் தலைமை வகித்து நடத்தியிருக்கிறேன். அந்தச் சட்டசபையானது 1939 அக்டோபரில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. நடுநிலைமை வகிக்கும்

உரிமையைக் கோரவும், இப்போதைய நிர்வாகத்தால் எதற்காக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளேனோ அதே வேண்டு கோளை விடுவிக்கவும், இந்தியாவுக்குப் பாத்தியதை உண்டென்று கூறிய அத்தீர்மானம் பெருவாரியான மெஜாரிடியுடன் நிறைவேறியது. அத்தீர்மானத்துக்குச் சாதகமாக 155 வோட்டுகளும் எதிராக 22 வோட்டுகளும் பதிவு செய்யப்பட்டன. அந்தச் சட்டசபையில் நிர்ணயமான தீர்மானம் அலட்சியம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சத்தியாக்கிரகம் புரிவதன் மூலம் நான், சட்டசபைத் தலைமை வகித்து வழிகாட்டியவன் என்ற ஹோதாவில், என் மீதுள்ள தார்மீகப் பொறுப்பையே நிறைவேற்று கிறேன்.

"இந்தியாவில், யுத்த முயற்சியானது மனப்பூர்வமான சம்மதத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு நடத்தப்படுகிறது என்று பாத்தியதை கொண்டாடப்படும் வரையில், சுலோகங்கள் மூலமோ, கடிதங்கள் மூலமோ (என்னைப் போல) வேண்டுகோள் விடுக்க ஒவ்வொரு பிரஜைக்கும் உரிமையுண்டு என்றும், அது சட்ட சம்மதமே என்றும் பாத்தியதை கொண்டாடுவது என் கடமையாகும். இவ்வுரிமை இல்லையாயின் யுத்த முயற்சியானது சம்பந்தப்பட்டோரின் மனப்பூர்வமான சம்மதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதே என்று வாதிப்பது வெறும் பாசாங்கேயாகும். என் மீதுள்ள குற்றச்சாட்டில் காணப்படும் நிகழ்ச்சித் தகவல்கள் உண்மையே என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

அதன்பின் மாஜிஸ்டிரேட், ராஜாஜிமீது குற்றப் பத்திரிகை வாசித்தார். எதிரி அனுப்பியுள்ள கடிதங்களில் இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் நெ. 34-6ஏ. பிரிவுப்படி சட்ட விரோதமான அம்சங்கள் இருப்பதாகவும் அதற்காக அவர்மீது இந்திய பாதுகாப்புச் சட்டம் 38 (5), 38, 1 - ஸி. பிரிவுகளின்படி, குற்றப் பத்திரிகை

படிப்பதாகவும் கூறினர். பிறகு அவர் ராஜாஜியைப் பார்த்து, "தாங்கள் குற்றவாளியா? இல்லையா?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு ராஜாஜி, "ஆம், நான் குற்றவாளிதான்" என்று கூறிக் குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டார். மாஜிஸ்டிரேட் ராஜாஜியினது உடல் நிலையைப்பற்றி விசாரித்து விட்டுக் கடைசியாக, தமது தீர்ப்பைக் கூறினர். அவ்விதம் தீர்ப்புக்கூறும் சமயத்தில் ஜனப் அப்பாஸ் அலி உணர்ச்சி மேலிட்டால் சில விநாடிகள் பேசாதிருந்தார். பிறகே அவர், "சென்னை சர்க்காரின் மாஜி பிரதம மந்திரியான எதிரி, இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி ஆட்சேபகரமான அம்சங்கள் கொண்ட சில கடிதங்களை அனுப்பியதாக என் முன்பு குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார். சென்னை யுத்தப் படை திரட்டும் கமிட்டிக் காரியதரிசிக்கும் மற்றும் சிலருக்கும் இவ்விதக் கடிதமொன்று அனுப்பியிருக்கிறார். இது சம்பந்தமாக மூன்றுபேர் சாட்சி கூறியிருக்கின்றனர். இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டம் 38 (5), 38–1–ஸி. பிரிவுகளின்படி எதிரியின்மீது சாட்டப்பட்ட குற்றத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆகவே, அவர் குற்றவாளி எனத் தீர்மானித்து, அவருக்கு ஒரு வருஷ வெறுங்காவல் தண்டனை விதிக்கிறேன். அரசாங்கத்தார் உத்தரவிடும்வரை அவர் 'ஏ' வகுப்புக் கைதியாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நான் உத்தரவிடுகிறேன்" என்று சிரமத்துடன் கூறி முடித்தார். அவரது குரலில் தழுதழுப்புத் தொனித்தது. வாயிதழ் துடிப்பு அவரது உள்ளத் துடிப்பை ஒருவாறு புலப்படுத்தியது.

ஜனப் அப்பாஸ் அலி தாம் எவ்வளவு மனவேதனையுடன் இவ்வழக்கை விசாரித்து தீர்ப்பு அளிக்க நேர்ந்ததென்பதை உணர்த்தும் முறையில் ராஜாஜியை நோக்கிப் பேசத் தொடங்கி,

"ஸீதந்தி மம காத்ராணி
முகம் ச பரிசுஷ்யதி
வேபதுஸ்ச சரீரம் மே
ரோமஹார்ஷஸ்ச ஜாயதே

[என்னுடைய அவயவங்கள் அயர்வடைகின்றன. என் நா உலர்கிறது. எனது உடல் விதிர்ப்புறுகிறது. மயிர் கூச்செறிகிறது.]

"காண்டீவம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தா
த்வக்சைவ பார்தஹ்யதே
நச சக்ரோம்ய வஸ்தாதும்
ப்ரமதீவ ச மே மன;"

[காண்டீவம் கரத்தினின்றும் நழுவுகிறது. தேகத்தில் வெப்பமுண்டாகித் தகிக்கிறது. என்னால் நிற்க முடியவில்லை. என் மனம் ஒரு நிலையிலில்லாது மருள்கிறது.]

என்னும் கீதாசாரியனின் பகவத் கீதை சுலோகங்களை எடுத்துக்கூறி, "நானும் தற்போது அந்த அர்ச்சுனனுடைய நிலையையே அடைந்திருக்கிறேன்" என்று வெகு உருக்கமாகச் சொன்னார். அத்துடனில்லாது அவர்,

"கர்மண்யே வாதிகாரஸ்தே
மாபலேஷு கதாசித்
மா கர்மபல துர்பூமி
தே ஸங்கோ அஸ்த்வ கர்மணி."

[செயல் புரியவே உனக்கு உரிமையுண்டு. அதன் பலாபலன்களை எதிர்பார்க்க எப்போதும் உனக்கு உரிமை கிடையாது. செய்யும் காரியங்களில் பயனை எதிர்பாராதே. தொழிலைச் செய்யாமலும் இருக்காதே.]

என்னும் மற்றொரு பகவத் கீதை சுலோகத்தைச் சொல்லி, இக் கீதா மொழியின்படி நானும் என் கடமையைச் செய்யவேண்டியவனா யிருக்கிறேன். அதுவன்றி

நான் வேறு என்ன சொல்வதற்கு இருக்கிறது? தற்போது தேசத்தில் நிலவியுள்ள நெருக்கடி நீங்கி, நீங்கள் கூடிய சீக்கிரம் விடுதலை பெற்றுவந்து, முன்போல, உயர் பதவியை மீண்டும் வகிக்க நேர்ந்தால், நான் பெரு மகிழ்ச்சி யடைவேன்" என்று கூறித் தம் உள்ளத்தின் உண்மை உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தினுர்.

ராஜாஜி மாஜிஸ்டிரேட்டின் அன்புரையை ஏற்று அதற்குப் பதிலாக, "உங்களுக்கு என்னுல் சிறிது தர்ம சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அதற்காக நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்" என்று கூறி வந்தனஞ் செலுத்திவிட்டு எழுந்தார். மாஜிஸ்டிரேட்டும் அவருக்கு மறு வந்தனமளித்து வழியனுப்பினுர்.

சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில், பெங்களூர் எக்ஸ்பிரஸ் புறப்பட ஐந்து நிமிஷம் இருக்கையில்தான், போலீஸார் ராஜாஜியை அழைத்துவந்து இரண்டாம் வகுப்பில் ஏற்றினர். பிளாட்பாரத்திற்கு உள்ளும் வெளியேயும் ஜனத்திரள் சொல்லி முடியாது. வண்டி புறப்படும்வரை "மகாத்மா காந்திக்கு ஜே" "ராஜாஜிக்கு ஜே" என்று ஆரவாரம் செய்துகொண்டிருந்தனர். வண்டி நகர ஆரம்பித்ததும், அனைவர் கண்களிலும் நீர் ததும்பியது. போலீஸார் ராஜாஜியை வேலூருக்கு அழைத்துச் சென்றனர். ராஜாஜி சிறைப்பட்ட செய்தி காட்டுத் தீப்போல் நாடெங்கும் பரவியது. இதைக் கேள்வியுற்ற வேலூர் வாசிகளும் காங்கிரஸ்காரர்களும் அவரைக் காணக் கூடியிருந்தனர். தினக் கூட்டத்தைத் தவிர்க்க என்றே, போலீஸார் ராஜாஜியை, இடையேயுள்ள காட்பாடி ஸ்டேஷனிலேயே இறக்கி, அங்கிருந்து மோட்டாரில் ஆரணி வழியாக, வேலூர் சிறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

இச் சிறையில் ஏற்கனவே இருந்துவரும் டாக்டர் ராஜன் முதலிய காங்கிரஸ்காரர்கள் ராஜாஜியை வர



வங்க கவர்னராக ராஜாஜி

வேற்றனர். ஒரு மாதங்கூட ஆகாத நிலையில், இச் சிறையில் எல்லா அரசியல் கைதிகளுக்கும் இடமில்லை என்று காரணங்கூறி, சென்னை சர்க்கார் ராஜாஜியையும் மற்றவர்களையும் திருச்சி சிறைக்கு மாற்றிவிட்டனர்.

அவ்வாறு சிறைமாற்றும் சமயத்தில் வேலூர் சிறையிலிருந்து திருச்சி சிறைவரையில், ரெயில் பிரயாணத்தின் போதும், காரில் செல்லும்போதும், மற்றெல்லோரையும் விட ராஜாஜி, சிறைவாச விதிகளுக்குச் சற்றும் பிசகாமல் நடந்துகொண்டார் என்பதைக் குறிப்பிடாதிருக்க முடியாது. தம்மைக் கண்டு ஆரவாரித்த ஜனங்களையும் கையமர்த்தி அமைதியாக இருக்கச் சொல்லிக்கொண்டே சென்றது, ஒழுங்கு, கட்டுப்பாட்டு நியதிகளில் அவருக்குள்ள கவனத்தின் அறிகுறியாகும்.

ராஜாஜி சிறைவாசத்திற்குச் செல்லும்போது தம்முடன் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியாரின் நூல்கள், திருவாசகம் பட்டினத்தார் பாடல், தாயுமானுர் பாடல் முதலிய புத்தகங்களையும் எடுத்துச் சென்ருரென்பது குறிப்பிடத் தக்கது. இச்சிறைவாச காலத்தில், ராஜாஜி தமிழ், ஸம்ஸ்கிருத இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்துவந்ததோடன்றி உலக மகாயுத்தத்தின் எதிரொலியாக இப்பாரத தேச முழுவதும் ஏற்பட்ட அரசியல் நெருக்கடி முதலிய பிரச்னை எப்படித் தீர்ப்பது என்பதுபற்றித் தீவிரமாகச் சிந்தனை செய்து ஒரு திடமான முடிவுக்கு வந்தார். இருபத்தைந்து வருஷங்களுக்கு மேலாகத் தாம் எவரை அரசியல் குருவாகக் கொண்டு சேவை புரிந்தாரோ அந்த மகாத்மா காந்தியின் விருப்பத்துக்கே மாருக ஜனுப் ஜின்னுவின் 'பாகிஸ்தான்' கொள்கையை ஆதரித்தும், தற்போதைய சிக்கலான நிலைமையைத் தீர்ப்பதற்கு எப்படியும் பதவி ஏற்கவேண்டியது அவசியம் என வற்புறுத்தியும், ராஜாஜி பின்னர் செய்த பிரசாரத்தினின்றும் இவ்வுண்மை நன்கு விளங்கும். 1941-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில்

ராஜாஜி தம் தண்டனைக் காலம் முடிந்து, விடுதலையடைந்தார்.

பதினேழாவது அதிகாரம்

கிரிப்ஸ் தூதும் அதன் முறிவும்

ராஜாஜி சிறையினின்று வெளிவந்ததும் உலகில் பல நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படலாயின. ஜப்பானும், ஜெர்மனியும், இத்தாலியும் முக்கூட்டு ஒப்பந்தப்படி மகாயுத்தத்தில் கலந்துகொண்டன. மலாயா, சிங்கப்பூர், டச்சுத் தீவுகள், ரங்கூன் முதலிய நாடுகள் ஜப்பான் வசமாயின. சிங்கப்பூர் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர்தான், பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு ஞானோதயம் ஏற்பட்டது. இந்தியாவுக்கு ஒரு தற்காலிகத் திட்டத்தை வகுத்து, இந்தியத் தலைவர்களுடன் ஒரு சமரசத்திற்கு வர ஸ்டாப்போர்ட் கிரிப்ஸ்-ஐ தூதராக அனுப்பினார்கள். அவர் மகாத்மா முதலிய தலைவர்களைப் பல முறை சந்தித்துப்பேசினார். ராஜாஜியையும் அவர் சந்தித்தார். “யுத்தத்திற்குப் பிறகு குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்து வழங்குவோம்; பின்னர் நீங்கள் விரும்பினால் பிரிட்டனிடமிருந்து பிரிந்து போகலாம். ஒவ்வொரு மாகாணமும், சுதேச சமஸ்தானமும் ஐக்கிய இந்திய யூனியனில் சேர்ந்திருக்கலாம். அவ்விதம் சேர விரும்பாவிடில் அவை தனித்தனி யூனியனாகவும் பிரிந்திருக்கலாம். தற்போது, ராணுவ இலாகா ஒன்று தவிர, மற்ற இலாகாக்கள் யாவும் இந்தியா கைக்கு மாற்றத் தயாராகயிருக்கிறோம்” என்று தம் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கினார். காங்கிரஸ் தலைவர்களோ, “ஜனப் ஜின்னா ஒரு பாகிஸ்தான் மட்டும் கேட்கிறார். கிரிப்ஸ் திட்டம் பல பாகிஸ்தான்களை உண்டாக்க வழி கோறுகிறது” என்பதை உணர்ந்து, அதை நிராகரித்தனர். ஆனால்

ராஜாஜியோ, சிறிது விட்டுக்கொடுத்தாகிலும், இத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண் டிருக்கவேண்டுமென்று கருதினர். பிரிட்டிஷாருக்கு யுத்தத்தில் தோல்விக்கு மேல் தோல்வி ஏற்பட்டு வருவதால், கூடிய சீக்கிரம் நம் நாட்டைக் காக்கும் பெரும் பொறுப்பை நம் தலையில் சூட்டப் போகிறார்கள். அதை ஏற்க நாம் சித்தமாயிருக்கவேண்டும்' என்பதே அவர் கருத்து. அதைத் தமிழ் மக்களுக்கு, அவர் விடாமல் எடுத்துச் சொல்லிவந்தார். ராஜதந்திரமாக அனுப்பப்பட்ட கிரிப்ஸ் திட்டத்தை மகாத்மா உள்ளிட்ட தலைவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளத் தவறிவிட்டனர் என்றே கருதி, ராஜாஜி நாட்டிற்கும் காங்கிரஸுக்கும வழிகாட்டும் வேலையில் துணிந்து இறங்கினர்.

பதினெட்டாவது அதிகாரம்

காங்கிரஸ் லீக் - சமரஸ முயற்சி

காங்கிரஸுக்கும் முஸ்லீம் லீகுக்கும் இடையே சமரசம் ஏற்படாமல், தேசீய சர்க்கார் அமைப்பதோ, சுதந்திரம் பெறுவதோ சாத்தியமில்லை என்று ராஜாஜி மிக நன்றாக உணர்ந்தார். பிடிவாதமாய் இருக்கும் முஸ்லீம் லீகினரின் கோக்கையை காங்கிரஸ் ஒப்புக்கொள்வதாகச் சொன்னால்தான் இந்திய அரசியலில் நிலவி வரும் நெருக்கடியை தவிர்த்துச் சுதந்தர லட்சியத்திலும் வெற்றி காணமுடியும் என்று அவர் திடமாக நம்பினர். ஆகவே, காங்கிரஸ், லீக் சமரஸத்துக்காக அவர் ஒரு திட்டத்தை வகுத்தார். அதாவது, (1) தற்காலிகமாக இடைக்காலச் சர்க்கார் ஒன்று அமைக்க முஸ்லீம் லீக் காங்கிரஸுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், (2) யுத்தம் முடிந்ததும் இந்தியாவில் வடமேற்கிலும் வடகிழக்கிலும் முஸ்லீம்கள் பெரும்பான்மையாக இருக்கும்

பிரதேசங்களைப் பிரித்து எல்லை நிர்ணயம் செய்ய ஒரு கமிஷன் ஏற்படுத்தப்படும் என்றும், அவ்விதம் எல்லை நிர்ணயம் செய்யப்பட்ட பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் எல்லோருக்கும் வயது வந்தோர் ஓட்டுரிமையோ அல்லது காரிய சாத்தியமான வேறுவித ஓட்டுரிமையோ அளித்து, சர்வஜன ஓட்டுமூலம் பிரிவினை விஷயத்தைத் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்றும், இந்தியாவிலிருந்து பிரிந்து தனி அரசாங்கங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பெரும்பான்மையோர் விரும்பினால் அந்த விருப்பத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும், ஆனால், எல்லையில் இருக்கும் ஜில்லாவாசிகளுக்கு அவர்கள் எந்த அரசாங்கத்தில் சேரவிருப்பமோ அதனுடன் சேர உரிமை அளிக்க வேண்டுமென்றும், (3) சர்வஜன ஓட்டுக்கு முன் தங்களுடைய கருத்தை எடுத்துச்சொல்ல எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் உரிமையுண்டு என்றும், (4) பிரிவினை ஏற்பட்டால் தற்காப்பு, வர்த்தகம், போக்குவரத்து போன்ற முக்கிய விஷயங்களுக்காகப் பரஸ்பர ஒப்பந்தங்களைச் செய்துகொள்ளலாம் என்றும், (5) ஜனப் பரிவர்த்தனை வேண்டுமென்றால் அது முற்றிலும் சுய விருப்பத்தைப் பொறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும், (6) பிரிட்டன் பூரணமாக அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் இந்திய நிர்வாகத்துக்கு மாற்றினால்தான் மேற்குறித்த நிபந்தனைகள் கட்டுப்படுத்தும் என்றும் இந்நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கி முஸ்லீம் லீக் இந்தியச் சுதந்தரக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் அத்திட்டம் விவரித்தது.

பின்னர் அட்லி சர்க்கார் இந்தியாவுக்கு வழங்கிய குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்து அநேகமாக ராஜாஜியின் இத்திட்டத்தைத் தழுவியதாகவே அமைந்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. "தீர்க்கதரிசியான ராஜாஜி அன்று அந்தரங்க சுத்தியுடன் தொடங்கிய முயற்சியின் விளைவு தான் இந்தியாவின் அரசியலில் ஏற்பட்டிருக்கும் மகத்

தான மாறுதல்" என்று பட்டாபி சீதாராமையா போன்ற அறிவாளிகள் இன்று பாராட்டிக் கூறி வருகிறார்கள்.

ராஜாஜி இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமையைக் கருத்தில் கொண்டு தயாரித்த திட்டத்தின் சிறப்பை மேனாட்டு அறிஞர்களும் ராஜதந்திரிகளும் வியந்து பாராட்டினார்கள். "காங்கிரஸுக்கும் லீகுக்கும் இடையே சௌஜன்யமான நிலைமை நிலவிச் சமரசம் ஏற்படவேண்டுமானால், இடைக்காலச் சர்க்காரின் உப தலைவராக, ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியாரைக் காங்கிரஸ் நியமித்திருக்க வேண்டும்" என்று மேனாட்டு அரசியல் நிருபரான மிஸ்டர் எர்ஸ்கின் வைஸ் "எவ்வரீபடீஸ் வீக்லி" என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையில் எழுதினார் என்றால் அதிகமாக வேறென்ன சொல்லவேண்டும்?

ராஜாஜி கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் சென்னை சட்டசபைக் கட்சிக் கூட்டங்களைக் கூட்டினார். தாம் வகுத்துள்ள திட்டத்தை இரு முக்கிய தீர்மானங்களாக (ஒன்று ஜனாப் ஜின்னா கோரும் பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவு தருவது: மற்றொன்று முஸ்லீம் லீகுடன் வகுப்புச் சமரசம் செய்துகொண்டு தேசீய சர்க்காரை அமைப்பது) சமர்ப்பித்து கட்சியினரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றார். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய ஆதரவை மட்டுமன்றி, சென்னை மாகாண மக்கள் அனைவருடைய பேராதரவையும் பெறவேண்டி, ராஜாஜி எங்கும் பிரசாரம் செய்யலானார். இதற்கு நாடு முழுவதும் எதிர்ப்பு தோன்றிற்று.

சர் கிரிப்ஸ் விஷயத்தின்போது டில்லியில் கூடிய காங்கிரஸ் கமிட்டி, மீண்டும் அரசியல் நெருக்கடியைக் கருதி, அலகாபாத்தில் கூடியது. அதில் ராஜாஜியின் மேற்குறித்த இரு தீர்மானங்களும் ஆலோசனைக்கு வந்தன. ஸ்ரீ சந்தானத்தின் பெயரால் அனுப்பப்பட்ட இவற்றைத் தாமே பிரேரேபிக்க எண்ணி ராஜாஜி காரியக் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதவியையும் விட்டார்

அப்படி இவரே பிரேரேபித்துங்கூட, பாகிஸ்தான் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு தரும் முதல் தீர்மானத்தைக் கமிட்டி நிராகரித்தது. எனவே, தேசிய சர்க்கார் அமைப்பது பற்றிய தமது இரண்டாம் தீர்மானத்தை ராஜாஜி பிரேரேபிக்கவேயில்லை. ஆனால், இக்கொள்கையை ஊர் ஊராகப் பிரசாரஞ் செய்யலானார். இத்திட்டமே தேசத்தில் நிலவிய அரசியல் நெருக்கடியைத் தீர்க்க உதவி செய்யக்கூடியது என்று, அவர் எதிர்ப்புகள் பலவற்றையும் லட்சியம் செய்யாது, விடாப்பிடியாய்ப் பிரசாரத்தை நடத்தினார். காங்கிரஸையும் சீக்கிரத்தில் தம் வழிக்குத் திருப்பிவிடப் போவதாகவும் உறுதி கூறினார். தேசிய சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் ஆர்வத்தில் தேசத்தைத் துண்டிக்கும் பாகிஸ்தான் கொள்கையை இவர் ஆதரிக்கிறரேயென்று ராஜாஜியின் அந்தரங்க நோக்கத்தையும், தீர்க்கதரிசனமான திட்டத்தின் சிறப்பையும் சிந்தித்துப் பார்க்காத பலரும் அநுதாபங் கொண்டனர். "ராஜாஜியின் பாகிஸ்தான் பிரசாரம் பாவமானது" என்று காந்திஜியும் கண்டித்தார். "காங்கிரஸ் ஒரு முடிவு செய்தபின், எதிர்ப் பிரசாரம் செய்வது தவறு" எனப் பண்டித நேரு முதலியோர் கருதினர். ஆனால் ராஜாஜி சென்னையுடன் நிற்காமல், வெளி மாகாணங்களிலும் தம் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு தேட ஆரம்பித்தார். இதனிடையே, ஜனுப் ஜின்னாவை மும்முறைச் சந்தித்துப் பேசினார். ஆனால் அச்சமயம் பலன் எதுவும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. ஜனுப் ஜின்னா இப்பேட்டி பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ராஜாஜி, இச்சம்பாஷணை ஜின்னாவை மனமாற்றம் கொள்ளச் செய்யக்கூடும் என்றே நம்பினார்.

ராஜாஜி இவ்வாறு காங்கிரஸ் கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் மீறிப் பிரசாரம் செய்துவருகிறார். அவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று புகார்கள்

தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும், அ. இ. கா. கமிட்டிக்கும் அனுப்பப்பட்டன. காங்கிரஸ் தலைவர் மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் "இவ்விஷயம் மாகாணக் கமிட்டியைப் பொறுத்தது" என்று காரியக் கமிட்டி அபிப்பிராயத்தை அநுசரித்துக் கூறிவிட்டார். தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியும் நடவடிக்கை எடுத்தது. ராஜாஜியைத் தாம் செய்யும் எதிர்ப் பிரசாரத்திற்குச் சமாதானம் கூறும்படி கேட்டது. அதற்குப் பதில் அளிக்கையில், "காங்கிரஸ் வெறும் கட்சி ஸ்தாபனம் மாத்திரம் அல்ல; அது ஜன நாயகத்தன்மை வாய்ந்த தேசீய ஸ்தாபனமுமாகும்......... கமிட்டியில் தீர்மானங்களாக வெளிவந்துள்ள சில கருத்துக்களை மாற்றிக்கொள்ளும்படி, ஒருவர் பிரசாரம் செய்வதைத் தடுக்க முடியாது. காங்கிரஸை அதன் தற்போதைய திட்டத்திலிருந்து மாற்றுவதற்குப் பாடுபட எனக்குப் பரிபூரண சுதந்தரம் இருப்பதால் காங்கிரஸ் சார்பாக நான் வகித்துவரும் பதவிகளை ராஜீநாமாச் செய்கிறேன்" என்று கூறி, அவ்வாறே ராஜாஜி மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதவியையும் சட்டசபை அங்கத்தினர் பதவியையும் ராஜீநாமாச் செய்தார்.

பெயரளவில் காங்கிரஸைவிட்டு விலகினின்ற போதிலும், ராஜாஜியின் மனமெல்லாம் அதிலேயே இருந்தது. காங்கிரஸ் - லீக் சமரசம் ஏற்படச் செய்வதிலும், தேசீய சர்க்கார் அமைப்பதிலும், அப்போது மாகாணங்களில் நடைபெற்ற சர்வாதிகார ஆட்சிக்குப் பதிலாக ஜனநாயக சர்க்கார்களை ஏற்படுத்துவதிலும், அச்சு நாடுகளுக்கு எதிராக இந்தியாவைப் பாதுகாக்க மக்களும் சர்க்காரும் ஒத்துழைக்க ஒரு வழி காணவும் ராஜாஜி அரும்பாடு படலானார். காங்கிரஸின் போக்கில் மாறுதல் வேண்டுமெனச் சில காங்கிரஸ்காரர்கள் விரும்பினும், மகாத்மாவுக்கு எதிராக அதைக் கூறவும் துணிவின்றி இருந்தனர்.

ராஜாஜிதான், எதிர்ப்பு எத்தகையதாயினும் அதைக் கண்டு திகைக்காது, நாட்டிற்கு நல்லது என்று தாம் ஆழ்ந்து கண்டதை வெளியிடவும் அதைப் பிரசாரஞ் செய்து பரப்பவும் செய்ய வல்லவர்; ஆதலால் அவ்வாறே அவர் செய்தார்.

பத்தொன்பதாவது அதிகாரம்
ஆகஸ்டுப் புரட்சி

சர் கிரிப்ஸ் தூது முறிந்துபோனதும் மகாத்மா காந்தி, "பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இந்தியாவைவிட்டு வெளியேறுக" என்ற சுலோகத்தை எழுப்பி, அதற்கு வியாக்கியானம் செய்யும் முறையில் "ஹரிஜன்" பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதலானார். இச் சுலோகம், தேச முழுதும் முழக்கம் செய்யலாயிற்று. கடைசியாக 1942-ஆம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதத்தில் கூடிய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில், இச் சுலோகமே, தீர்மான உருவத்தில் தேச சரித்திரத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டது. "அன்னிய சர்க்கார் ஒழிந்தால்தான் இந்து முஸ்லீம் ஒற்றுமை ஏற்படும்; ஆதலால், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் உடனே இந்தியாவை விட்டு வெளியேற வேண்டும். வெளியேறாவிட்டால் காங்கிரஸ் மகாத்மாவின் தலைமையில் அஹிம்சா தர்மத்தை அனுசரித்துச் சுதந்திரப் போர் நடத்தும்" என்பதே அத் தீர்மானம்.

மறுநாளே (9-8-1942) விடியற் காலையில் காந்தியடிகளையும் முக்கியத் தலைவர்களையும் மத்திய சர்க்கார் கைது செய்தனர். இந்த அடக்குமுறை, மாகாணங்களில் எல்லாம் எதிரொலித்தது. தலைவர்களும், தொண்டர்களும், இதரப் பிரமுகர்களும் விசாரணையின்றியே சிறைப்படுத்தப்படுவதைக் கண்டு தேச மக்கள் கொதித்தெழுந்தனர். எங்கு பார்த்தாலும் தண்டவாளங்களைப் பிடுங்கி

எறிவதும், தந்திக் கம்பிகளைத் துண்டிப்பதும், தபால் பெட்டிகளைக் கொளுத்துவதும், சர்க்கார் கட்டிடங்களைத் தீக்கிரையாக்குவதும் ஆகிய பல புரட்சிகரமான காரியங்கள் பலவிடங்களிலும் நடைபெற்றன. அதிகாரிகளின் அதிகார துஷ்பிரயோகங்கள், எரிகிறநெருப்பில் நெய் வார்த்தது போலாயின. மக்களின் வீராவேசம் கொழுந்துவிட்டு எரியலாயிற்று என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ! இதுதான் 'ஆகஸ்டுப் புரட்சி' என்று நம் தேச சரித்திரத்தில் பொறிக்கப்பட்டது.

ராஜாஜி காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர் பதவியையும், காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் பதவியையும் ராஜிநாமா செய்தது மட்டுமின்றி, காங்கிரஸின் ஆகஸ்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்காததாலும், காங்கிரஸின் கொள்கைக்கு மாறுகப் பிரசாரஞ் செய்து வந்ததாலும், அதிகாரிகளின் அடக்குமுறைக்கு ஆளாகவில்லை. இருப்பினும், சாப்ரு, ஐயகர் போன்ற மிதவாதத் தலைவர்களைப்போல அவர் சிறையிலிருந்த காங்கிரஸ் தலைவர்களை விடுவிக்க முயன்று வந்தார். இதற்காக வைஸ்ராய் லின்லித்கோ பிரபுவைப் பேட்டி காண முயன்றுர். ஆனல் அனுமதி மறுக்கப்பட்டது. ஆகஸ்டுத் தீர்மானத்தைக் காங்கிரஸ் வாபஸ் பெற்ருலொழிய தலைவர்களை விடுதலை செய்வதோ, அல்லது அவர்களுடன் சமரசம் பேசுவதோ முடியாது என்று சர்க்கார் சொல்லிவந்தனர்.

இருபதாவது அதிகாரம்

வைஸ்ராய் வேவல் திட்டம்

இதனிடையில், வைஸ்ராய் பதவியில் மாறுதல் ஏற்பட்டது. இராணுவ அதிகாரியான வேவல் பிரபு பதவியேற்ருர். ஆனல் அரசியல் நெருக்கடியை இது ஒன்றும் தீர்க்கவில்லை. ஜப்பானியப் படை, இந்திய தேசிய

ராணுவப்படை இவற்றினால் ஏற்பட இருந்த மிக அபாய நிலையைச் சமாளிக்கவே இராணுவ அதிகாரியொருவர் வைஸ்ராயாக நியமிக்கப்பட்டாரென்ற பேச்சு நாட்டில் உலாவியது.

ராஜாஜி மட்டுமேயல்லாது நாட்டின் நலத்தில் நாட்டம் கொண்ட பிற கட்சித் தலைவர்களும், சிறைப்பட்ட தலைவர்களை விடுவிக்கவும், அரசியல் நெருக்கடியைத் தீர்க்கவும் முயற்சி பல செய்தனர். சர்க்காரும் தங்கள் பழைய பல்லவியையே பாடினர்; பலனொன்றும் இல்லை. ராஜாஜி மட்டும் நம்பிக்கையை இழக்காமல் சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துப் பொதுவாக, தேச சேவை, சமூக சேவை செய்து வரலானார். இடையிடையே மகாத்மா காந்தியைச் சிறையில் கண்டு பேசித் தம் கொள்கையைப் பிரசாரஞ் செய்ய அவருடைய அங்கீகாரத்தையும் ஒருவாறு பெற்றுக்கொண்டார்.

அச்சு நாடுகளின் சரணாகதியுடன் ஐரோப்பிய யுத்தம் முடிந்தது. ஆனால் இந்திய அரசியல் நிலைமையில் எவ்வித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. உலக யுத்தத்தின் எதிரொலியாக, உணவு நெருக்கடி போன்ற பல நெருக்கடிகள் தோன்றி நாட்டின் நிலைமை மோசமாக்கியது. இங்கிலையில் 1945–ஆம் வருஷத் தொடக்கத்தில், வேவல் பிரபு லண்டனுக்குச் சென்று வெகு சாதுர்யமாகத் தயாரித்த ஒரு அரசியல் திட்டத்துடன் இந்தியா திரும்பினார். பழைய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே எல்லா அரசியல் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளுங் கொண்ட ஒரு நிர்வாக சபை அமைப்பதென்றும், அதில் வைஸ்ராயையும் சேனாதிபதியையும் தவிர, மற்றப் பதவிகளில் இந்துக்களுக்கும் முஸ்லீம்களுக்கும் சரிசமமாகப் பங்கு உண்டென்றும் வெளிநாட்டிலாகவும் இந்தியர் கையிலேயே இருக்கும் என்றும் வேவல் திட்டம் விவரித்தது. இதுபற்றி விவாதித்து முடிவுக்கு வருவதற்கென்றே, சிறையிலிருந்த

காங்கிரஸ் தலைவர்கள் விடுவிக்கப்பட்டனர். ஒரு கூட்டு மகாநாடு கூட்டப்பெற்று, மகாத்மா உள்ளிட்ட காங்கிரஸ் தலைவர்களும் ஜனுப் ஜின்னுவும் அழைப்பின் பேரில் கலந்துகொண்டனர். ராஜாஜியும் இதில் கலந்து கொண்டார். முஸ்லீம்களுக்குச் சரியான பிரதிநிதித்வம் அளிக்கப்படவில்லை யென்றும் யுத்த முடிவில் 'பாகிஸ்தான்' அளிப்பதாக உறுதி கூறப்படவில்லை யென்றும் காரணங் கூறி ஜனுப் ஜின்னு ஒத்துழைக்க மறுத்தார். எனவே, காங்கிரஸ் எவ்வளவோ விட்டுக் கொடுத்துங் கூட மகாநாடு முறிந்தது; வேவல் திட்டம் வியர்த்தமாயிற்று என்று சொல்லவேண்டியதில்லை.

இருபத்தொன்ருவது அதிகாரம்

தமிழ் நாட்டில் எதிர்ப்பு

இச்சமயத்தில், பிரிட்டனில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் கன்சர்வேடிவ் கட்சியார் படுதோல்வியுற்றுத் தொழிற் கட்சியார் பதவிக்கு வந்தனர். பிரதம மந்திரி சர்ச்சில் வெளியேறினர்: மிஸ்டர் அட்லி பிரதம மந்திரியானர். இதன் பலனுக, சீக்கிரம் இந்திய அரசியல் நெருக்கடி தீர முயற்சிக்கப்படும் என்றும் பொதுத் தேர்தல் நடைபெறுமென்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு அநுகுணமாக, சட்ட விரோதமாகக் கருதப்பட்ட காங்கிரஸ்மீதிருந்த தடைகள் நீக்கப்பட்டன. இந்நிலையில், "காரியக் கமிட்டியிலிருந்து ராஜீநாமாச் செய்து அதன் மூலம் தம் அபிப்பிராயங்களை வெளியிடச் சுதந்தரம் தேடிய நிலைமை சம்பந்தமான சச்சரவு இப்போது தீர்ந்துவிட்டது" என்று கூறி, ராஜாஜி, தலைவர் அபுல் கலாம் ஆஸாத்துக்குக் கடிதம் எழுதி விண்ணப்பித்து, 1945–ஆம் வருஷம் ஆகஸ்டு மாதம் 2–ஆம் தேதி மீண்டும் காங்கிரஸில் சேர்ந்துவிட்டார். இவ் விஷயம் ராஜாஜி

திருச்செங்கோடு வட்டத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர் தேர்தலுக்கு அபேட்சையை அனுப்பியபோதுதான் தெரிந்தது. ராஜாஜி போட்டியின்றித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாலும், இத் தேர்தல், திருச்செங்கோடு காங்கிரஸ் கமிட்டியால் அதிகாரமின்றி நடத்தப்பெற்றதால், செல்லாது என த. நா. கா. தலைவர் ஆட்சேபம் தெரிவித்தார். த. நா. கா. கமிட்டியும் அவ்விதமே தீர்ப்பு அளித்தது. அச்சமயம் ராஜாஜி புறுவில் இருந்தார். அங்கிருந்து த. நா. கா தலைவருக்கு,

"தாங்கள் தேர்தல் நடத்துமாறு அறிக்கை அனுப்பவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, என்னைத் தேர்ந்தெடுத்திருப்பது செல்லாது என்று சொல்வதாகப் பத்திரிகை வாயிலாக அறிந்தேன்.........திருச்செங்கோடு தாலூகா கமிட்டி தேர்தல் நடத்தியது தவறு எனத் தாங்கள் அறிவிப்பீர்களாயின், அதைத் தாங்களே முடிவு செய்துவிடாமல், மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டியிலும், அ. இ. கா. தலைவருக்கு அனுப்பியும் தீர்ப்புப்பெற வேண்டும் எனக் கோருகிறேன்" என்று கடிதம் எழுதினார். இப் பிரச்னைமீது வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடந்தன. நடுநிலையாளர்கள் ஒரு சமரசம் ஏற்படுத்த முயன்றனர். திருப்பரங்குன்றத்தில் நடந்த கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் இச் சமரச முயற்சி நடந்தது. ஆனால் ஒரு சிலரின் விஷமத்தினால் சமரசம் ஏற்படக்கூடவில்லை. பின்னர் ராஜாஜி கோஷ்டியாரின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி, ஜனாப் ஆஸப் அலி சென்னைக்கு வந்து செய்துவைத்த மத்தியஸ்தத்தினால் சமரசம் ஏற்பட்டது.

இதனிடையே, தக்ஷிண பாரத ஹிந்தி பிரசார சபை வெள்ளி விழாவில் தலைமை வகிக்க சென்னைக்கு வந்த மகாத்மா, மதுரை, பழநி முதலிய இடங்களுக்குச் சென்றுவிட்டு, வார்தா திரும்புகையில், "ராஜாஜிக்கு எதிராகத் தமிழ் நாட்டில் ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது.

அதைக் காண வருத்தமாயிருக்கிறது" என்று "ஹரிஜன்" பத்திரிகையில் எழுதினார். இதற்காக வருந்தி, தா. நா. கா. கமிட்டித் தலைவர் ஸ்ரீ காமராஜ் நாடார் பார்லிமெண்டரி போர்டிலிருந்து ராஜீநாமாச் செய்தார். இதனால் மீண்டும் ராஜாஜிக்கு எதிராகப் புயல் கிளம்பியது.

இது ஒரு புறமிருக்க, அட்லி சர்க்கார் அறிக்கைப் படியே பொதுத் தேர்தல் இந்தியா எங்கும் நடைபெற்றது. தமிழ்நாடு பற்றியமட்டில், ஸ்ரீ காமராஜ் ராஜாஜியைக் கலந்தே அபேட்சகர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து நிறுத்தினார். ஜாபிதாவில் ராஜாஜியின் பெயரும் இருந்தது; ஜாபிதாவும் மத்திய பார்லிமெண்டரி போர்டின் அங்கீகாரம் பெற்றுப் பத்திரிகைகளிலும் வெளியாயிற்று. ஆனால் தமக்கெதிராகக் கிளம்பிய கிளர்ச்சியைக் கண்டு மனம் வருந்தி, ராஜாஜி தாம் தேர்தலுக்கு நிற்க விரும்பவில்லை என்று தெரிவித்துவிட்டார். "என்மீது பொழியப்படும் வசைமாரிகளையும் துவேஷங்களையும் நீலகண்டனைப் போல் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள்" என்று மகாத்மாவுக்கு எழுதி அவர் தம் அபேட்சை மனுவை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்வதாகத் தெரிவித்தார்.

இவ்விஷயம் வட இந்தியத் தலைவர்களுக்கு மட்டுமன்றித் தமிழ் நாட்டினர்க்கும் வருத்தத்தை அளித்தது. பொதுத் தேர்தலில் காங்கிரஸ்காரர்கள் பெரு வெற்றி அடைந்து வரும் இச்சமயத்தில் மாகாண ஆட்சிச் சக்கரத்தைச் சுழற்ற, நிர்வாகத் திறமையில் பேர்பெற்ற ராஜாஜியே தலைவராக வேண்டுமென மத்திய பார்லிமெண்டரி போர்டார் கருதி, ராஜாஜியை மாகாண சட்டசபைத் தலைவராகத் தேர்தெடுக்கும்படி உத்திரவிட்டனர். தமிழ்நாடு, ஆந்திர, கேரளக் காங்கிரஸ் கமிட்டியினர், சர்தார் படேலின் இந்த உத்தரவு, தங்களுக்குள்ள நியாயமான உரிமையில் தலையிடுவதாகும் என்று கருதினாலும், சர்தாரின் வார்த்தைக்கு மதிப்புச் செலுத்தி

அவ்வுத்தரவைச் சட்டசபைக் காங்கிரஸ் கமிட்டிமுன் சமர்ப்பித்தனர். பெரும்பாலோர் இச் சிபார்சை ஏற்க வில்லை. எனவே ராஜாஜி மாகாண அரசியலினின்றும் விலகி நின்றார். சட்டசபை வேலையில் மிக நிபுணரான ஒருவருடைய சேவையைச் சென்னை சட்டசபை இழந்தது. பின்னர் ஏற்பட்ட பிரகாசம் மந்திரி சபையிலும், அதன் பின்னர்த் தோன்றிய ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் மந்திரி சபையிலும் ராஜாஜி போன்ற ஒரு ராஜதந்திரி இல்லாத குறையை நடைமுறை விவகாரங்கள் வாயிலாக எல்லோரும் உணரலாயினர்.

காங்கிரஸ் மகாசபையினர் மட்டும் காரியக் கமிட்டியில் ஸ்தானமளித்து, ராஜாஜியைக் கௌரவித்தனர்.

இருபத்திரண்டாவது அதிகாரம்

இடைக்கால சர்க்காரில் மந்திரி பதவி

இதனிடையே, இந்தியா மந்திரி லார்டு பெதிக் லாரன்ஸ் தலைமையில் ஏ. வி. அலெக்ஸாண்டர், ஸர் கிரிப்ஸ் ஆகியோரைக் கொண்ட தூது கோஷ்டி இந்தியாவுக்கு வந்தது. கோஷ்டியினர், காங்கிரஸ் தலைவர்களையும் ஜனாப் ஜின்னாவையும் பலமுறை சந்தித்துப் பேசினர். இறுதியில் முக்கட்சி மகாநாடு ஒன்றும் நடத்தினர். சர்க்கார் தரப்பில் நால்வர், காங்கிரஸ் சார்பில் நால்வர், லீக் கட்சியில் நால்வர் கொண்ட இம் மகாநாடு சுமார் ஒரு வாரம் நடந்தது. இடையே பண்டித ஜவாஹரும், ஜனாப் ஜின்னாவும் சந்தித்துப் பேசினர். ஒன்றாலும் ஒற்றுமை முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. ஆகவே 1946-ஆம் ஹு மேமீ 16-ஆம் தேதியன்று, பிரிட்டிஷ் மந்திரிசபைத் தூது கோஷ்டியினர், தற்காலிகத் திட்டமென்றும், எதிர்காலத் திட்டமென்றும் கண்டு, ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டனர். இதற்கு அநுகுணமாக, இந்தியப் பிரதம

சேனாதிபதியும், வைஸ்ராயின் நிர்வாக சபை அங்கத்தினர்களும் ராஜீநாமாச் செய்தனர். புது அரசியல் திட்டத்தைப்பற்றி விளக்கம் பெற, காங்கிரஸ் தலைவர்களும் லீக் தலைவர்களும் தனித்தனியே கடிதப் போக்குவரத்தும் பேச்சும் நடத்தினர். இருந்தும், இடைக்கால சர்க்காரில் பதவியேற்பதில் காங்கிரஸ் - லீக் இடையே ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை. ஆகவே, தூதுகோஷ்டியினர் யோசனையின் படி வைஸ்ராயே இடைக்கால சர்க்காருக்கு 14 பேரை நியமித்து அவர்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பினர். இப்பதினான்கு பேர்களில் ராஜாஜியும் ஒருவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும். லீக் இரண்டு திட்டங்களையும் ஏற்றது. காங்கிரஸ், தங்கள் ஜாபிதாப்படி ஸ்ரீ சரத்போஸின் பெயர் நிராகரிக்கப்பட்டு ஸ்ரீ மகதாப் சேர்க்கப்பட்டதைக் குறித்தும் ஒரு தேசிய முஸ்லீம் கூடச் சேர்த்துக் கொள்ளப் படாததைக் குறித்தும், இடைக்காலத் திட்டத்தை நிராகரித்து, நீண்ட காலத் திட்டத்தை மட்டும் ஏற்றது. காங்கிரஸ் நிராகரித்து விட்டதால், தாம் ஏகபோகமாக மந்திரி சபையை அமைக்கலாம் என லீகினர் எண்ணினர். ஆனால் தேசிய ஸ்தாபனமான காங்கிரஸ் கலவாமல் மந்திரி சபையை அமைப்பது உசிதமல்ல எனச் சர்க்கார் கருதி ஆறு நியமன மெம்பர்கள் கொண்ட தற்காலிகப் பாதுகாப்பு நிர்வாக சபை யொன்றை அமைத்துக்கொண்டனர். அரசியல் நிர்ணய சபை ஒன்றை அமைத்துத் தேர்தலுக்கும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

இதனிடையே காங்கிரஸ் தலைவர் மௌலானா ஆஸாத் பண்டித ஜவாஹரிடம் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார். 6-7-46-இல் பம்பாயில் நடைபெற்ற அ. இ. கா. கமிட்டி எதிர்கால அரசியல் திட்டம்பற்றிப் பழைய கமிட்டி செய்திருந்த தீர்மானத்தை உறுதி செய்தது. காங்கிரஸ் அரசியல் நிர்ணய சபைத் தேர்தலில் கலந்து

கொண்டது. பிறகட்சிகளைச் சேர்ந்த அரசியல் நிபுணர்களையும் தங்கள் சார்பில் நிறுத்தி வெற்றிபெறச் செய்து அரசியல் நிர்ணய சபைக்கனுப்பினர் காங்கிரஸ் கமிட்டியினர். சென்னை மாகாணத்தில் நடைபெற்ற அரசியல் நிர்ணய சபைத் தேர்தலில் ராஜாஜியும் நின்று வெற்றி பெற்ருர்.

அரசியல் நிர்ணய சபைத் தேர்தலில் தங்களுக்குள்ள ஸ்தானங்களைப் பெரும்பாலும் கைப்பற்றிய பின்னரும் இச் சபைக்குள்ள சர்வதிகாரத்தை அறிந்து மருண்ட லீகினர் பிரிட்டிஷ் மந்திரிகளின் அதிகார மாற்றத் திட்டத்தை அங்கீகரிப்பதில்லையென்றும் 'பாகிஸ்தா'னைப் பெற நேரடியான நடவடிக்கை யெடுப்பதென்றும் தீர்மானித்தனர். இதை லட்சியம் செய்யாது வைஸ்ராய் வேவல் பிரபு 12-8-46-ல் காங்கிரஸ் தலைவர் நேருவை அழைத்து இடைக்கால சர்க்கார் அமைக்கச் செய்தார். அப்போதும் பண்டித நேரு லீகையும் சேர்த்துக்கொண்டு கூட்டு மந்திரி சபை அமைக்கக் கருதி ஜனுப் ஜின்னுவின் ஒத்துழைப்பை நாடினுர்; ஆனுல் பலிக்கவில்லை. வேறு வழியின்றி மற்றச் சமூகத்தினரையும் சேர்த்துக்கொண்டு 12 பேர் கொண்ட தேசீய சர்க்காரை முதன்முதலாக 2-9-46-ல் அமைத்தார். ராஜாஜியும் இந்த மத்திய சர்க்காரில் அங்கம் பெற்ருர்.

இவ்விதம் தேசீய சர்க்கார் அமைந்ததைக் கண்டு பொருத முஸ்லீம் லீகினர் வகுப்பு வெறியைக் கிளப்பும் முறையில் பிரசங்கங்கள் செய்து ஆகஸ்டுமீ 16-ந் தேதி 'நேரடியான நடவடிக்கை நாள்' என்று சொல்லி நாடெங்கும் அமளி செய்யலாயினர். வங்காளம், பம்பாய் முதலிய இடங்களில் வகுப்புக் கலகம் வரம்பு மீறிப் போய் லட்சக்கணக்கான உயிர்ச்சேதமும் பொருட்சேதமும் ஏற்பட்டன. வைஸ்ராயின் தலையீட்டாலும் போபால் நவாபின் சமரச முயற்சியாலும் முஸ்லீம்

லீகினர் (ஒற்றுமை யுணர்ச்சிக்கு இடம் தராமல் போனு லும்) இடைக்கால சர்க்காரில் நுழைந்து விட்டனர். ஆனுல், அங்கும் அவர்கள் கூட்டுப் பொறுப்பாயிருந்து காரியஞ் செய்யாமல், 'முஸ்லீம் நலன்களைக் காக்கவே வந்திருக்கிறோம்' எனச் சொல்லித் தங்கள் இஷ்டப்படி நடக்கலாயினர். இத்தருணத்தில்தான் முஸ்லீம்களில் வகுப்பு வெறியர்களாயுள்ளோர் நடத்திய போராட்டத்தில் நவகாளிப் படுகொலைச் சம்பவமும், பீஹார் திப்பரான் சம்பவமும், மற்றும் சில சம்பவங்களும் நடைபெற்றன. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இவ்வித வகுப்புக் கலகங்களை அடக்கப் பெரிதும் பாடுபட்டனர். முஸ்லீம் லீகினரோ அமைதியை நிலைநாட்ட அக்கறை கொள்ளவே இல்லை.

இருபத்திமூன்ருவது அதிகாரம்

சுதந்திர சர்க்காரில் ராஜாஜியின் அந்தஸ்து

இதனிடையே, அரசியல் நிர்ணய சபை பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத் தலைமையில் கூடி ஒழுங்காகக் காரியம் செய்துவந்தது. அதில் பிரதமர் நேரு சபையின் லட்சியத்தை விளக்கும் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினுர், சுயேச்சையும் ஆதிபத்திய அதிகாரமும் உள்ள குடியரசாக இந்தியா எதிர்காலத்தில் விளங்கும் என மேற்படி சபை மூலம் பிரகடனம் செய்தார்.

லீகர் போட்டுவந்த முட்டுக்கட்டையால் அரசியல் நிர்வாகக் காரியங்களை ஒழுங்காக நடைபெறமுடியாததை உணர்ந்த பண்டித நேரு, இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபையில் லீகினர் சேர்ந்து செயல் புரியவேண்டும்; இல்லாவிடில், இடைக்காலச் சர்க்காரிலிருந்து வெளியேறிவிட வேண்டுமென்று கண்டிப்பாகக் கூறினுர். எனவே லீக் விட்டுக் கொடுக்காவிட்டாலும், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார்

நிலையை உணர்ந்தனர். ஆதலால், ஆட்லி சர்க்கார் 20-2-47-இல் "பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் 1948-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதத்திற்குள், சகல அதிகாரங்களையும் நாளா வட்டத்தில் ஒரு மத்திய சர்க்காரிடமோ, அல்லது மத்திய சர்க்காரிடமும், சில மாகாணச் சர்க்காரிடமுமோ மாற்றிக் கொடுத்துவிட்டு வெளியேறி விடுவர்" என்று அறிக்கை வெளியிட்டனர். அதை உறுதிப்படுத்தும் வகையில், லார்ட் மவுண்ட்பேட்டனைப் புது வைஸ்ராயாக நியமித்து அதிகார மாற்றம் செய்யும் பொறுப்பை அவரிடம் ஒப்படைத்தனர். பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் அறிக்கையை வரவேற்று 8-3-47-இல் அகில இந்திய காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது.

பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் இந்த அறிக்கையில் 1948௵ ஜூன் மாதம் கெடு வைத்திருந்தாலும், அதிகார மாற்றத்துக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்ட லார்டு மவுண்ட்பேட்டன் இந்தியாவின் நிலைமையையும் இந்திய மக்களின் சுதந்திர ஆர்வத்தையும் கண்டு அதற்கேற்ப உடனடியாக, அரசியல் அதிகாரத்தை இந்தியத் தலைவர்களிடம் மாற்ற நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார். அதன் பயனாகத்தான், பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் 1947-ஆம்௵ ஆகஸ்டு௴ 15௳ இந்தியாவுக்கு குடியேற்ற நாட்டு அந்தஸ்து வழங்கினர். ஆனால், இக்குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தால் ஏற்படக் கூடிய ஆட்சி சுதந்திரத்தை இந்திய மக்கள் ஒருமிக்க அனுபவிக்க முடியாதபடி, ஜனாப் ஜின்னாவின் பிடிவாதத் தன்மையுடன் முஸ்லீம்லீகின் முரட்டுப்போக்கும் நாட்டை இரு கூறாக்கிவிட்டன. பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் ஜனாப் ஜின்னாவின் பாகிஸ்தான் கோரிக்கைக்கு ஒருவிதமாக இடமளித்து, இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரப் பிரகடனம் செய்தார்கள். அதன்படி, இந்திய தேசத்தின் பூகோள அமைப்பில் இந்திய யூனியனுக்கு உட்பட்ட பிரதேசங்கள் இன்னின்னவை யென்றும், பாகிஸ்தான் அரசாங்கத்துக்கு

உட்பட்ட பிரதேசங்கள் இன்னின்னவை யென்றும் பிரித்துத் தேசப் படத்தில் மாறுதல் செய்யவேண்டியதாயிற்று. நாடு இருகூருகத் துண்டிக்கப்படுவதை நீண்ட காலமாக முழு மூச்சுடன் எதிர்த்து வந்த காங்கிரஸ் தலைவர்கள் வேறு வழியின்றி, மகா கோரமான வகுப்புக் கலகத்தை இப்பிரிவினையாலாயினும் தவிர்க்க முடியாதா என்ற நம்பிக்கையுடன் இப்பிரிவினையை ஒப்புக் கொண்டனர். "அவிபக்தமாக வாழும் குடும்பத்தில் சகோதரனொருவன் பிரிந்து போய்த் தனியாக வாழப் போகிறேன் என்ருல், அவனுக்குரிய பங்கைப் பிரித்துக் கொடுத்து விடுவதில் தவறில்லை. பிரிந்துபோனவன் தான் தனித்து வாழ்வதிலுள்ள கஷ்ட நஷ்டங்களை உணர்வானுனல், திரும்பிவந்து சேர்ந்துகொள்ளுகிருன்" என்று உதாரணங் கூறி ஜனுப் ஜின்னுவின் பாகிஸ்தான் கோரிக்கைக்கு ஆதரவு கூறிய ராஜாஜியின் தீர்க்க தரிசனப் படியும் திட்டப்படியுமே, குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தில் இந்திய மக்கள் கனவிலும் கருதாத பாகிஸ்தான் பிரிவினை ஏற்பட்டது அனைவருக்கும் வியப்பைத் தந்தது. 'ஜனுப் ஜின்னு போகும் போக்கைப் பார்த்தால், எதிர்காலத்தில் இந்திய அரசியலில் இன்னவிதமான மாற்றந்தான் ஏற்படும்' என்று முன்கூட்டிக் கணித்தறிந்து கூறி வழி வகுத்துக்கொடுத்த ராஜாஜியின் ராஜதந்திரத்தை, அவர் பாகிஸ்தானுக்கு ஆதரவு காட்டிய சமயத்தில் தீவிரமாக எதிர்த்தவர்கள் கூடப் பலபடப் பாராட்டலாயினர்.

இடைக்கால இந்திய சர்க்காரில் மந்திரியாயிருந்த ராஜாஜி, குடியேற்ற நாட்டந்தஸ்தின்படி ஏற்பட்ட சுயராஜ்யத்தின் பிரதமர் பண்டித நேருவால் மேற்கு வங்காளத்துக்குக் கவர்னராய் நியமிக்கப்பட்டார், வகுப்புக் கலகத்தால் வங்காள முழுவதுமே அல்லோல கல்லோலப் பட்டுக்கொண்டிருந்த அச்சமயத்தில் கவர்னர் பதவி மட்டுமல்ல; அதற்கு மேற்பட்ட பதவி ஏதேனும்

இருந்தாலும் அதை வகிக்க எப்பேர்ப்பட்டவர்களும் போகமாட்டார்கள். ஆனால், ராஜாஜி தமக்கு விதிக்கப் பட்ட கடமையைச் செய்யச் சிறிதும் தயங்கவில்லை. அதற்கேற்ப, ஆகஸ்டுமீ 14-ந்தேதி வரை ஒரே அமளியா யிருந்த மேற்கு வங்காளம், ராஜாஜி போய், கவர்னர் பதவியை ஏற்றதுமே அமைதியுற்றது மட்டுமல்லாமல், சுதந்திர தினத்தையும் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியது. மகாத்மாவும் அங்கு அமைதி ஏற்படுவதற்காக மிகவும் பாடுபட்டார். கவர்னர் ராஜாஜி, பிரதம மந்திரி டாக்டர் பி. சி. கோஷ் மற்றும் உள்ள மந்திரிகளின் துணையோடு நல்லாட்சி புரிந்துவந்தார். இந்துக்களேயன்றி முஸ்லீம் களும் மற்றும் உள்ள சிறுபான்மை சமூகத்தார்களும் ராஜாஜியின் பாரபட்சமற்ற ஆட்சியைப் பாராட்டி அவர்பால் பிரியமாய் இருந்து வந்தார்கள்.

இளவரசியின் திருமண விழாவுக்காக லண்டன் செல்லவேண்டிய சமயத்தில் கவர்னர் - ஜெனரல் லார்டு மவுண்ட்பேட்டன் தமக்குப் பதிலாக ராஜாஜியையே தம் பதவியில் தற்காலிகமாக வைத்துவிட்டுப் போனார். ராஜாஜி ஆக்டிங் கவர்னர்-ஜெனரலாக இருந்த இரு வார காலத்தில் அவருக்குள்ள அரசியல் நிர்வாகத் திறமை நன்கு புலனாயிற்று. எப்பேர்ப்பட்ட மிகப் பொறுப்புள்ள அரசியல் பதவியையும் ராஜாஜி திறம்பட வகிக்கத்தக்க வர் என்பதை இதற்குமுன் பல சந்தர்ப்பங்களில் வெளிப் படுத்தியதுபோலவே, கவர்னர் ஜெனரல் பதவியை வகித்த சமயத்திலும் மிக நன்றாக வெளிப்படுத்தினார். ஆக்டிங் பதவிக்காலம் முடிந்ததும் ராஜாஜி மீண்டும் மேற்கு வங்காளம் திரும்பிச் சென்று கவர்னர் பதவியை வகிக்க லானார். இந்தியா முழுவதிலுமுள்ள மக்கள் அனைவரும் ராஜாஜியே கவர்னர் - ஜெனரலாக இருக்கவேண்டுமென விரும்பினர். அதற்கேற்ப, ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் சில

ராஜாஜி நிரந்தரமாகக் கவர்னர் ஜெனரலாகக்கூடும் எனச் சூசகமாக தெரிவித்தன.

பிரிட்டிஷ் சர்க்காரின் பிரதிநிதியா யிருந்துவந்த லார்டு மவுண்ட்பேட்டன் விலகியதும், தேசத் தலைவர்கள் மகாத்மா காந்தியின் விருப்பத்தையும் நாட்டு மக்களின் விருப்பத்தையும் அநுசரித்து, 1948-ஆம் வருஷம் ஜூன் மாதம் 21-ந் தேதியன்று இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரலாக்கினர். கிழக்கிந்திய கம்பெனியார் முதன் முதலாக நியமித்த வாரன் ஹேஸ்டிங்க்ஸிலிருந்து, ஜெனரல் வேவல் வரை இருந்து வந்த கவர்னர் ஜெனரல்கள் அனை வரும் பிரிட்டிஷ் மக்களின் நன்மைக்காக 38 கோடி இந்திய மக்கள்மீது யதேச்சாதிகாரஞ் செலுத்தி இந்தியாவைச் சுரண்டிவந்தது உலகப் பிரசித்தம். இவ்விதம் உலகத்தி லேயே சர்வாதிகாரத்துக்கும் சுகபோகத்துக்கும் நிலைக் களமா யிருந்துவந்த கவர்னர் - ஜெனரல் பதவி, ராஜாஜி வந்ததும் சத்தியத்தையும் நீதியையும் கருணையையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஜனநாயக பதவியாய் மாறிவிட்டது. ஆயிரக்கணக்கான ஆள் மாகாணங் களுடன் அரண்மனையில் வாசஞ்செய்யும் உயர்நிலையும், முப்பத்தெட்டுக்கோடி மக்களின் முடிசூடா மன்னராகத் தலைமை வகிக்கும் பெருமையும் பெற்றிருந்தும் ராஜாஜி எப்போதும் போலவே, எளிய வாழ்க்கையை நடத்தி வந்தார். இந்தியா பாரத தேசமென்று பெயர் பெறு வதற்குச் காரணமாயிருந்த பரத சக்கரவர்த்தியிலிருந்து மொகலாயச் சக்கரவர்த்திகள் வரை வீற்றிருந்து ஆட்சி செலுத்திவந்த டில்லி சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தாலும் ராஜாஜி வெறும் அலங்கார பாத்திரமாயில்லாமல் பல இடங்களுக்கும் சென்று நாட்டு மக்களுடன் அளவளாவி அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறிவருகிறார்.

இவ்விதம் நம் தமிழ் நாட்டுப் பெரியார் ஒருவர் சுதந்திர இந்தியாவின் அரசியலைத் தலைமை தாங்கி

நடத்தும் பேறு பெற்றிருப்பது தமிழ் மக்களாகிய நமக்கெல்லாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தருவதாகும்.

எங்கிருந்தாலும் எந்த வேலையிலிருந்தாலும், தமிழ் நாட்டின் உயர்வுக்காகவும், தமிழ் மக்களின் நன்மைக்காகவும், தமிழ்மொழியின் ஆக்கத்துக்காகவும் ராஜாஜி பாடுபடத் தவறவில்லை.

'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும்
நற்றவ வானினும் நனிசிறந்தனவே'

என்று கருதுபவர் ராஜாஜி; ஆதலால், வெளி மாகாணங்களில் கவர்னர் பதவி அல்ல; கவர்னர்-ஜெனரல் பதவி வகிப்பதைவிட, தாம் பிறந்த தமிழ் நாட்டில் மந்திரியாயிருந்து நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் தம்மாலான சேவையையும் நன்மையையும் செய்வதையே பெரிதாகக் கருதுகிறார். தமிழ் நாட்டில் - இல்லை, பாரத தேசத்தில் மட்டுமல்ல - உலக முழுவதிலுமே சிறந்த பேரறிஞர்களில் ஒருவராயும், முதல்தரமான ராஜதந்திரிகளில் ஒருவராகவும் உள்ள ராஜாஜியின் பேரறிவும் ஆற்றலும் ஆட்சித் திறமையும் எல்லாம் நம் தமிழ் நாட்டுக்கே பயன்பட வேண்டும் என்பதுதான் தமிழ் மக்கள் அனைவருடைய பெரு விருப்பமும் கோரிக்கையும் ஆகும். ராஜாஜியின் 70-ஆம் ஆண்டு விழா 10-12-47 முதல், மாதம் முடிய, தமிழ் நாடு எங்கும் வெகு சிறப்பாகவும் உற்சாகத்துடனும் கொண்டாடப் பட்டதிலிருந்து இது நன்கு புலனாகும்.

இன்றுள்ள மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் வருங்காலத் தமிழ் மக்களுக்கும் ஆதர்ச புருஷராக எல்லா வகையிலும் விளங்கும் ராஜாஜி நீடூழி வாழ்ந்து தமிழ் நாட்டுக்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் தமது அரும்பெரும் செயல்களால் பெருஞ் சிறப்பை அளிக்க இறைவன் இன்னருள் புரிவராக.

ஜெய் ஹிந்த்!



ஸர்தார் படேல்

விரிவான சரித்திரம்

ரூ 1—0—0

K. S. ஜம்புநாதன்

எழுதியது

The Hindu :—* The book should be placed at the hands of every school boy and girl.

நாரதர் :—*அவரது வாழ்க்கையில் ருசிகரமான சம்பவங்கள் பல நடந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் தெள்ளிய நடையில் விறுவிறுப்பாக தனித்தனித் தலைப்புடன் விளங்கும்படி எழுதியிருக்கிறார்.

தினமணி :—* ஸர்தார் படேலின் பெருமையை உணர தமிழர் அவசியம் இதைப் படிக்கவேண்டும்..

கல்கி :—* தெளிவாகவும் ரசமாகவும் எழுதியிருக்கிறார்.

சுதேச மித்திரன் :—*அவருடைய சரித்திரத்தை இந்தியன் என்று பெருமைப்படும் ஒவ்வொரு ஆணும் பெண்ணும் நன்கு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

ஆனந்த விகடன் :—* இந்திய ராஜீய ஐக்கியத்தின் பிதா என்று கருதப்படும் ஸர்தார் படேல் அவர்களின் இந்தப் பிரசுரத்திற்கு தமிழ்நாட்டில் நல்ல வரவேற்பு இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அல்லயன்ஸ் கம்பெனி, மயிலாப்பூர், சென்னை — 4

Lives of Great Men

Lives of Great Men

EN CHARITAM—*by M. K. Ganahi* Translated by Ka. Sri. Sri	3 8
THALAIVAR JAWAHAR—*Thi. Ja. Ra.*	3 8
RAJAJI—*Narana Duraikkannan*	1 0
PATEL—*K. S. Jambunathan*	1 0
BHARATHIAR—*Thi. Ja. Ra.*	1 0
ANDREWS ,,	0 12
ANNI BESANT—*S. R. V.*	0 8
ACHARYA KRIPALANI	0 8
ARUNA ASAF ALI	0 8
RAJENDRA PRASAD	1 0
LALA LAJPAT RAI	0 8
MADAN MOHAN MALAVYA	0 8
JHANSI RANI BAI	0 6
C. V. RAMAN	0 8
Dr. RABINDRANATH TAGORE	0 8
MARSHAL STALIN	0 12
JANATHIPATHI ROOSEVELT	1 4
RAMANA MAHA RISHI	0 10
Dr. V. SWAMINATHA IYER	1 4
Thiru. V. KALYANA SUNDARA MUDALIAR	2 0

THE ALLIANCE COMPANY, MYLAPORE, MADRAS-4

THE ALLIANCE COMPANY

Educational Publishers & Book-sellers

POST BOX 617, Madras-4

LIST OF TAMIL NON-DETAILED BOOKS

	கெஜெட் பக்கம்
ராஜாஜி	
நாரண துரைக்கண்ணன்	11 - 24-5-49
கண்ணபிரான்	
பி. ஸ்ரீ	11 - 24-5-49
கதைக் கொடி	
12-பிரபல எழுத்தாளர்கள்	11 - 24-5-49
ஸர்தார் படேல்	
கே. எஸ். ஜம்புநாதன்	116 - 23-5-50
ராஜேந்திரப் பிரஸாத்	
எம். எஸ். சுப்ரமணியன்	117 - 23-5-50
கட்டுரைக் கலம்பகம்	
ச. கு. க.	115 - 23-5-50
காந்தி மகான்	
அ. வெ. சுப்ரமண்யன் & வெ. சுந்தரராஜன்	4 5-49

Books approved for class library

இமயமும் குமரியும்	1948
அன்னி பெஸன்ட் அம்மை	1948
அமர ஜோதி - காந்திஜி	1949